

ПОЛИТИКИН

ЗАБОРНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1071
7. VII 1972.

ЗАБАВЕ НА ВОДИ

СТРАНЕ 8-9

ОВАК ЛЕЖИ
ЈОЗЕФ МАТ КОЈИ
ЈЕ УМРО ОД ПИКА
НЕКА МУ ОВЕВИШЊИ
ПОДАРИ ВЕЧИТИ МИР
И ЧАШИЦУ РАКИЈЕ

ЕПИТАФ НА ГРОБЉУ У
ФЕЛДКИРХЕНУ, У
АУСТРИЈИ.

Ripley

Веровати или не!

АЛФРЕД ИЛГ

(1854-1916)
ШВАЈЦАРСКИ
ИНЖЕЊЕР
СЛУЖИО
ЈЕ
10 ГОДИНА
КАО
МИНИСТАР
ЕТИОПИЈЕ.

ОРФИ

ПАС ЈОНА
ЏОНСОНА ИЗ
ДЕМОАНА
(САД)
ИМА ШТЕНАРУ
КОЈА ЈЕ ВЕРНА
КОПИЈА КУКЕ
ЊЕГОВОГ
ГОСПОДАРА -
СА ЗАСТАКЉЕНИМ
ПРОЗОРИМА,
ТРЕМОМ И
ДИМЊАКОМ.

СВЕТИ БАРТОЛОМЕЈ

СЕЛО НА ОБАЛИ ЈЕЗЕРА-
КЕНИГ, У НЕМАЧКОЈ, ТОЛИКО
ЈЕ "ПРИТИСНУТО" ОКОЛНИМ
ПЛАНИНАМА ДА СЕ ДО ЊЕГА
МОЖЕ СТИЋИ
САМО ЧАМЦЕМ.

МОРСКА ПТИЦА СЕВЕРНИ ГЊУРАЦ

ЧЕСТО ИМА
ОКО ОЧИЈУ
КРУГ ОД
БЕЛОГ ПЕРЈА ТАКО ДА
ИЗГЛЕДА КАО ДА
НОСИ НАОЧАРИ.

НАЈНЕОБИЧНИЈИ ПРОГРАМ РАЗОРУЖАЊА У ИСТОРИЈИ

НАДВОЈВОДА ЈОХАН
КОЈИ ЈЕ 1853. ВЛАДАО
НЕМАЧКОМ
КАО РЕГЕНТ
ПРОДАО ЈЕ ЦЕЛУ
НЕМАЧКУ ФЛОТУ
КОЈА СЕ
САСТОЈАЛА ОД
26 ФРЕГАТА И
6 КОРВЕТИ
НА ЈАВНОЈ
РАСПРОДАЈИ.

1074

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у Кемпервелу у Енглеској
недавно је отворена башта за
следе. Биљке су изабране по ми-
рису па су жалфија, мајчина ду-
шица, мента и сл. замениле лепо
али безмирисно цвеће.

● једно нојево јаје тешко је от-
прилике два килограма, дугачко
16 сантиметара а обим му је 12
до 14 сантиметара.

● један канадски хемичар не-
давно је пронашао нову шминку
која је преко дана невидљива
док ноћу светлуца. Кад су за то
чули управници канадских зат-
вора одмах су поручили већу
количину ове шминке да би њо-
ме намазали нос оним затворени-
цима за које се зна да воле да
беже из затвора. Јер, у случају
бекства, овако обележени затво-

реници лако се могу пронаћи за-
хваљујући носу који им у мра-
ку светлуца. Шминка се може
скинути само специјалним кре-
мом који је пронашао овај исти
хемичар.

● да би прешао раздаљину од
900 километара један аутомобил
утроши толико кисеоника колико
човек у току педесетогодишњег
живота.

● у Западној Немачкој прона-
ђено је ново оружје за борбу
против напада на банке, тргови-
не или усамљене особе. Оружје,
у ствари фото-апарат, начињен
је у облику пиштоља. Приликом
на обарај изазива се детонација
и нападач истовремено бива о-
шамућен и снимљен.

● године 1937. Волт Дизни је уз
помоћ 500 сарадника снимио свој
први дугометражни филм "Сне-
жана и седам патуљака". Филм
је коштао нешто преко милион
долара.

● на великим морским дубинама
налазе се руде које се иначе све-
ређе налазе на копну. Недавно
су у Килу стручњаци западноне-
мачког предузећа ИБАК констру-
исали специјално возило типа
саоница које може да се спусти

на дубину од 6000 метара и да,
клизећи по морском дну, снима.
На возилу су уграђене две ка-
мере за црнобеле, колор и сте-
рео слике, телевизијске камере и
други уређаји. Возило може да
лебди у води удаљено од мор-
ског дна од једног до десет ме-

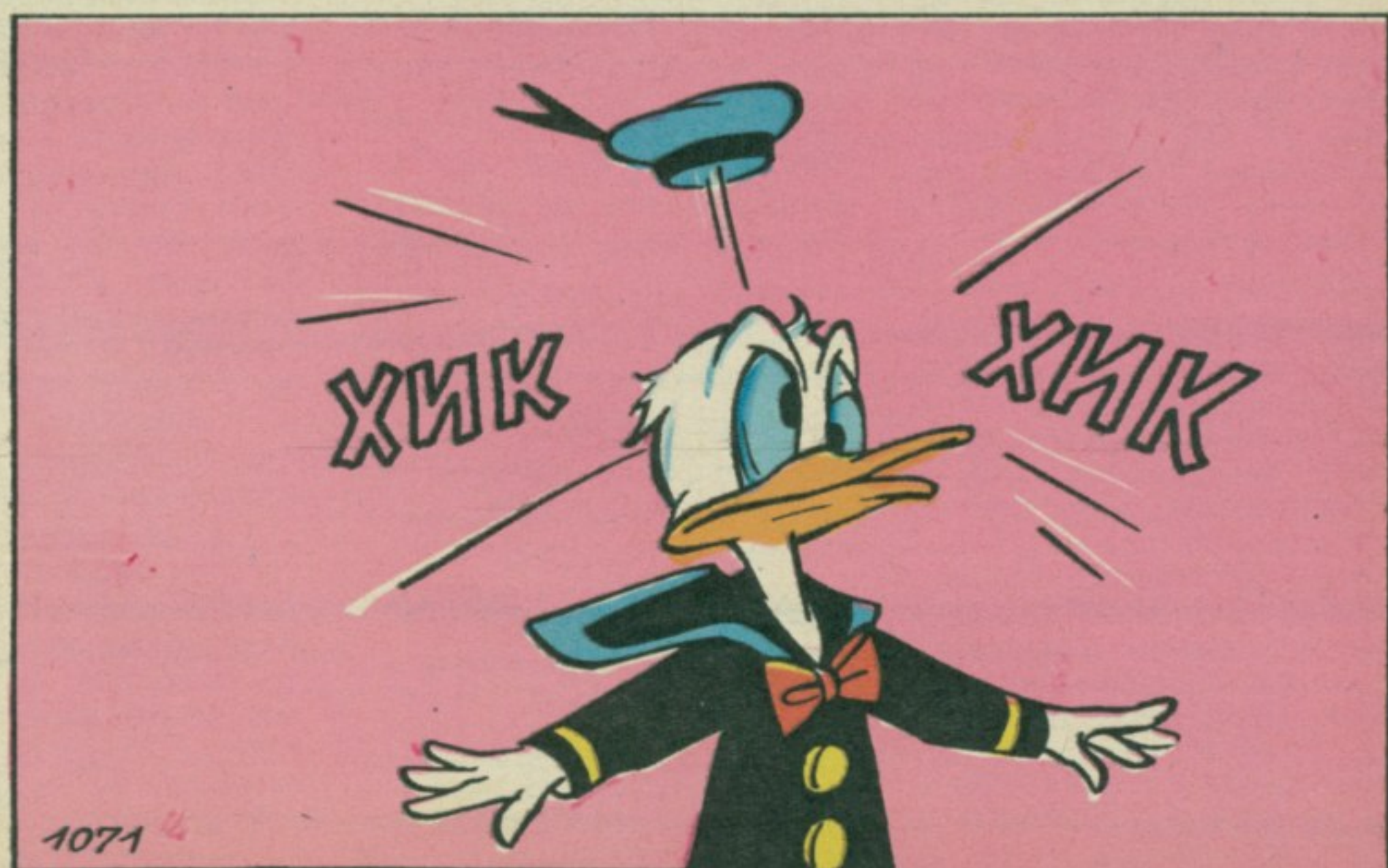
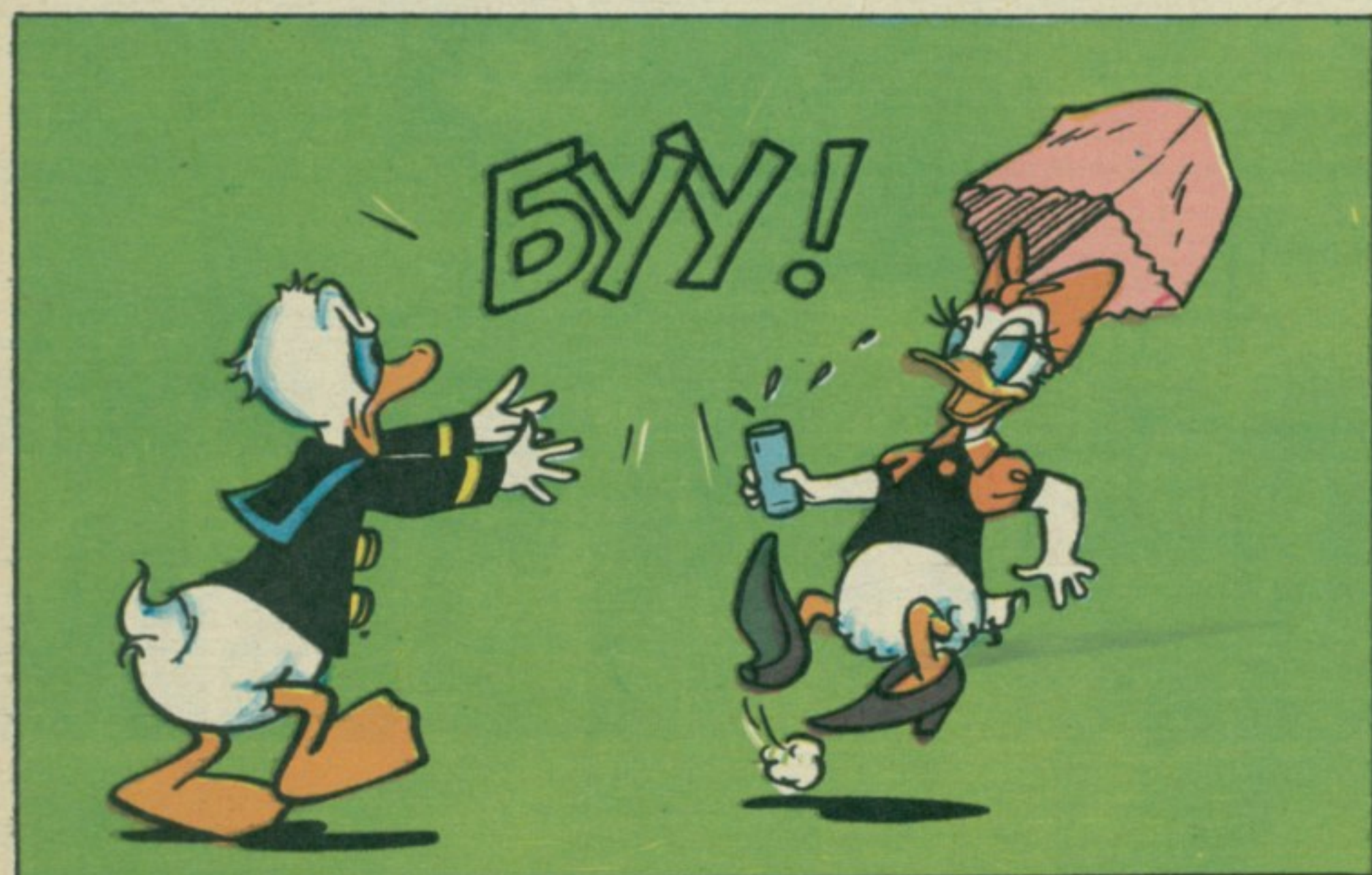
тара и да се креће брзином од
11 километара на час. Ово вози-
ло ће се први пут употребити за
истраживање манганових нала-
зишта у Јужним морима.

● у централној Азији совјетски
геолози користе услуге једне вр-
сте мравца који су способни да
копају ходнике у песку и до 10
метара дубине. Уз помоћ ових
минијатурних "геолога" струч-
њаци су пронашли већ много из-
вора с водом.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ГУСАРИ АТЛАНТИКА

Кајетан Лоу секао је заробљеницима уши а зашћим их шерао да их ђоједу зачињене сољу и бибером

Острво Њу Провиденс, једно од Бахамских отока, прави је рај на Земљи. Нигде море није плавање, нигде растине тако бујно. Баш ту је пират Џенкинс направио прво гусарско гнездо на Бахамима. Лука Њу Провиденс, уствари природна драга заштићена од таласа и бура, довољно широка да прими већи број бродова, а довољно дубока и за оне са највећим газом, била је као створена за гусаре.

МАШНИЦЕ ЖИВИХ БОЈА

У прво време Џенкинс и његова мала дружина отискивали су се са острва и нападали мања места на обали америчког континента или пресретали шпанске бродове. Ускоро су, међутим, добили нове госте. У Европи је 1713. потписан утрехтски мир и — за гусаре су настали црни дани. Пиратске братије, које су Енглеска и Француска дотле богато плаћале и штитиле у њиховим нападима на шпанске поседе и бродове, остале су без моћних заштитника.

Један део гусара повукао се у миран живот, други су покушавали да исукуство у пљачкању на мору пренесу на копно где су, на своју жалост, установили да је конкуренција много јача него ли на пучини, док су трећи покушавали да се прилагоде новој ситуацији и наставе са старим занатом. Њихово уточиште постао је Њу Провиденс. Најчувенији међу њима био је Едвард Тич звани Црнобради.

Сви они који су у животу имали несрећу да сретну Црнобрадог слагали су се да он није човек већ чудовиште. Надимак је добио по чулавој црној бради која му је покривала лице све до очију и спуштала се до пола груди. Дуге замашћене праменове косе и браде уплићао је у витице и на сваку стављао машинице живих боја. Када се спремао за битку, имао је обичај да испод шешира стави неколико фитиља и запали их. Утицај је био језив и просто је

паралисао противнике. Црнобради је носио два опасача са по три пиштоља у сваком и сабљу за појасом.

ДВАДЕСЕТ ПЕТ РАНА

Главна ловиште Црнобрадог биле су обале Каролине. Смелост којом је пљачкао бродове и упадао у насеља и градове толико је невероватна да је прешла у легенду. Једнога дана, када су му затребали лекови, усудио се да се на челу својих пирата појави у Чарлстону, главном граду државе Каролине, и градским већницима постави ултиматум: или ће му дати потребне лекове, или ће побити све заробљенике! Док се о његовом захтеву већало, гусари су мирно шетали градом као да за главу свакога од њих није у том истом Чарлстону расписана потерница и обећана награда.

Црнобради је водио уредан бродски дневник, на пример: „Данас смо испили последњу кап рума, дружина је помало мрачна, багра се до шаптава, неки говоре да ће ме напустити, ја бдим!... Најзад нас је послужила срећа да заробимо брод са товаром рума!“ Када би се напио, овај гусарски вођа имао је обичај да се сакрије и из неког буцака пуца на своје људе. Сматрао је да их то одржава у доброј кондицији и не дозвољава им да се олење.

Смрт је Црнобрадог изненада покосила: у окршају гусара с енглеским трговачким бродом поручник Мејнард испалио му је метак у груди. Када је леш прегледан, установљено је да је тога дана у борби задобио 25 рана! Глава Црнобрадог одсечена је и за пример другим пиратима набијена на прову брода где је погинуо.

БРАЧНИ ТЕРОР СТИДА БОНЕТА

У току своје плодне гусарске каријере Црнобради је често сарађивао са јед-

ПОЗДРАВЉУ

ним необичним човеком који се звао Стид Бонет. Бонет је био богат трговац, у годинама, цењен и поштован од својих суграђана на Барбадосу. Имао је чин мајора у острвској полицији а мучила га је и тешка косто боља. Али, овај угледни грађанин имао је несрећу да буде ожењен женом наопаке нарави која му је загорчавала живот. Грешни мајор годинама је издржавао брачни терор, а онда му је једног лепог дана пукло пред очима, закупио је брод и придружио се Црнобрадом.

Његова специјалност постали су бродови с товарима рума и шећера. Не би се баш могло рећи да му је то доносило неку зараду, чак је вероватно и део посаде морао да плаћа из свог џепа, али су му гусарски живот и друштво Црнобрадог у поређењу са друштвом

својене жене изгледали неупоредиво лепши и пријатнији. Ове олакшавајуће околности нису оставиле нарочит утисак на судију пред кога је Стид Бонет изведен када је ухваћен. Но, и судија је имао својих пет минута, па је осуда Стида Бонета на смрт остала забележена као једна од најдужих у историји јер је часни судија нашао за потребно да у образложењу цитира готово читаву Библију.

ЂАВОЛОВ СЕСТРИЋ

Славној репутацији Црнобрадог у водама Атлантике успешно је конкурисао један младић за кога се није знало ни ко је, ни како се створио међу пиратима.

Обалска братија, како су се пирати међусобно називали, била је убеђена да је он ако не сам ђаво, а оно бар ђаволов сестрић. Њихово уверење поткрепљивало је повремено појављивање једног тајанственог човека језивог лика на броду капетана Луиса, како су називали младића.

Посебну популарност међу пиратима уживао је Капетан Лоу, аутор ужасне „забаве“: сваки његов заробљеник морао је да прође кроз шпалир пирата наоружаних ножевима и сабљама и сваки гусар морао је да их удари. Не памти се да је иједан заробљеник икада преживео ову „игру“. Посебно задовољство причињавало му је да заробљеницима одсече уши, а затим их натера да их поједу зачињене сољу и бибером.

Једнога дана капетан Лоу

Својим изгледом Цонаради је упивао страх у крвљу и просто паралисао противнике.

у званичну посету португалском гувернеру острва. Гувернер је био очаран, поготово када му је Хауел представио своје људе којима је пришио звучне племићке титуле. Гусари су се договорили да прихвате гувернеров позив на ручак, а да напад отпочне у тренутку када буду изнети слаткиши. Међутим, видећи „лордове“ како једу прстима и слатко подригују после обилног једе, гувернер се досетио јаду па је, уместо слаткиша, послужио „племените“ госте одредом гарде која их је сасекла на резанце.

Робертс тог кобног дана није био са Дејвисом и чим је чуо како се његов најбољи пријатељ провео на ручку, наредио је да се нападне гувернерова палата. После дуже борбе читав град спаљен је до темеља а острво опљачкано до последњег златника. Од тада Робертс се посветио нападима на португалске бродове и насеља. Његов најсмељи подвиг био је упад међу 40 португалских бродова у Баји где је направио урнебес и освојио највећу лађу.

ГУСАРИ ИДУ У ПАКАО

У току гусарске каријере Робертс је извео више од 400 напада од којих ниједан није био неуспешан. Појас у коме се кретао протезао се од Антила, преко Гијане и Бразила, све до Огњене Земље. Овај пират кога су називали „Лујем XIV међу гусарима“ имао је много маште. Када би на падао неки град, чинио је то увек на најсвечанији начин, уз звуке труба, лупу добоша, под огромном црном заставом са лобањом

и укрштеним костима. Пред сваку битку облачио је капут од пурпурног бродата извезен златним криновима а на главу стављао шешир са пурпурном перјаницом.

За једног пирата Робертс је имао необичне навике. Заробљене бродове углавном је само опљачкао, а затим их најучтивije враћао њиховим капетанима. Није псовао, није се коцкао а пио је само чај. За то време његова посада локала је рум! Године 1721. у близини рта Лопез у Екваторијалној Африци Робертсов брод налетео је на две британске ратне лађе. Пошто је сва посада била мртва пијана, Робертс није могао да маневрише довољно брзо и то им је дошло главе. Робертс је умро у „свом стилу“: скочио је на ограду и пао у море погођен у грло метком са британског брода. Његова пијана посада похвата на је без по муке и повеша на на обалама Гане.

Период између 1714. и 1741. године значао је сумрак атлантских пирата. Француски и британски бродови били су све бржи и све боље наоружани. Гусарске лађе све теже су им се супротстављале. Гусарски занат осуђен је на пропаст а малобројни преостали пирати претворили су се у шачицу преплашених бедника у сталном бекству.

Веома мало њих одржало се до краја сећајући се речи гусара Милса са Робертсовог брода коме су предвешање у Гани препоручили да се помоли богу како би му душа стекла рајско насеље. Он је презриво одговорио: „Знате ли иједног гусара чија је душа отишла у рај? Што се мене тиче, ја ћу у пакао, тамо је пријатније. А када стигнем, поздрављу Робертса са 13 пуцањева!“

Д. А.

РОБЕРТСА!

посвађао се са својим помоћником и убио га исте ноћи на спавању. То је уједно био и његов последњи злочин јер обалска братија није имала ништа против јавних убиства, али мучка међу пиратима нису била дозвољена. Капетан Лоу стрпан је у чамац, одведен на пучину океана и остављен на милост и немилост таласа. Имао је срећу да га струје однесу до обала Мартиника и несрећу да га тамо препознају и осуде на смрт.

ПРЕОБУЧЕНЕ У МУШКАРЦЕ

Грозној слави атлантских гусара придружило се и неколико жена. Њих је међу пиратима било релативно мало, али ниједна од жена ко-

је су се бавиле овим занатом није остала анонимна. На Атлантском океану истакле су се Ен Бони и Мери Рид. И једна и друга нашле су се на броду пирата Цона Рекема званог Калико Цек преобучене у мушкарце.

Нико није посумњао да нису мушкарци све док Ен Бони није свом најбољем пријатељу међу гусарима признала истину. Њеном изненађењу није било краја када јој је „пријатељ“ кроз смех изјавио да је и „он“ преобучена жена. Била је то Мери Рид. И једна и друга касније су, после много подвига, ухваћене и осуђене на смрт. За Мери Рид се зна да је умрла у тамници. Ен Бони је, међутим, згађена држањем Калико Цека на губилишту, окренула леђа гусарењу и успела да се спасе.

ДО ПОСЛЕДЊЕГ ЗЛАТНИКА

Хауел Дејвис и Бартоломеј Робертс били су обични морнари када су њихов брод напали и заузели гусари. И, мада су све остале заробљенике гусари поубијали, њих двојица нису клонули духом и успели су да буду примљени у друштво пирата као равноправни чланови. После извесног времена, захваљујући снажљивости и урођеном дару за интриге, Дејвис је постао капетан брода, пошто је претходно смакао старог капетана.

Највећи његов подухват био је напад на једно острво у водама Гијане. Дејвис је упловио у луку под енглеском заставом и са извесним бројем својих људи отишао

Ен Бони и Мери Рид доказале су да и жене могу успешно да се баве гусарењем.

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛК

У ЦАРИГРАДУ У VI ВЕКУ, ВИЗАНТИЈСКО ЦАРСТВО. УЗАРМАЛА ЈЕ ТЕШКА СВАБА ИЗМЕЂУ ЦАРА ЈУСТИНИЈАНА И ЦАРИЦЕ ТЕОДОРЕ ОКО ПОДЕЛЕ ГУВЕРНЕРСКИХ ПОЛОЖАЈА У ЦАРСТВУ...

* ЈУСТИНИЈАН ЈЕ РОДОМ ИЗ НИША.

ДА ЛИ ЋЕ СЕ ЦАРСТВО РАСПАСТИ? ПОЗВАН ЈЕ ЦАРИГРАДСКИ ПАТРИЈАРХ ДА ПРЕСУДИ ИЗМЕЂУ ЈУСТИНИЈАНА И ТЕОДОРЕ...

ДОК ВИЗАНТИЈСКО ЦАРСТВО ПОТРЕСАЈУ ДВОРСКЕ ИНТРИГЕ ДВА СТАРА СЛОВЕНА (ЈЕДАН ЈЕ МЛАЂИ А ДРУГИ СТАРИЈИ) ЛУТАЈУ ГЛАДНИ И БЕЗ СТРАНЕ ВАЛУТЕ УЛИЦАМА ЦАРИГРАДА...

И ИДУЋЕМ БРОЈУ: КУВАРИЦА СЕ ПОДСМЕВА ЦАРУ И ПАТРИЈАРХУ!

На питање Британског друштва за психолошка истраживања да ли постоје духови, десет одсто анкетираних је одговорило са да

У пољском замку Ренишо угледне енглеске породице Ситвел прослављало се 1885. године сер Џорџово пунолетство. Свечаност је имала да траје неколико дана и за ту прилику позвани су многи угледни гости. У пространом замку из XVII века било је довољно места за све. Узбуђења су почела само што су се званице испустиле. Кћерка кентерберijsког надбискупа госпођица Тејт истрчала је ова изbezумљена у сред ноћи из своје собе која се налазила на самом вр-

бе пронађен је празан мртвачки ковчег без дна. Према начину израде видело се да потиче из XVII века али никада није откривено чије је тело у њему лежало нити због чега је сахрањено у поду собе.

Проверен случај

Хорнел Харт, амерички социолог са Дјук универзитета, сматра да људски дух може да напусти тело за

тог истог пријатеља добио писмо у коме му је овај јављао да се једне ноћи изненада пробудио и угледао га изнад свог кревета. Датуми ноћи су се поклапали. Тако је невероватан догађај добио двоструку потврду.

Дешава се и да више особа истовремено угледа духа. Случај када је највећи број људи у исто време имао посла са духом одиграо се 1793. године пред кућом капетана Пола Бледсела у америчкој држави Мејн. Капетанову породицу изазвала је из куће страшна гала-

Сличних догађаја у вези са духовима има безброј а карактеристично је да се огромна већина одиграла у Енглеској. Није, према томе, никакво чудо што су Британци најзаинтересованији да докуче праву истину о аветима и вампирима. Британска енциклопедија из 1968. каже да „постоје јаки и очигледни докази да је успостављена веза с духовима умрлих људи“, а у Енглеској још од 1882. године постоји Друштво за психолошка истраживања које се углавном бави духовима,

у „духове“ дају различита тумачења. Већина, међутим, сматра да таква привиђења долазе из овог нашег а не са другог света; да потичу из нас самих и да се зову — халуцинације!

Британско друштво за психолошка истраживања спр-

ИМА ЛИ ТУ НЕЧЕГА?

ху степеништа тврдећи да ју је — пољубио дух! Отмена госпођица била је толико узбуђена да је радије пристала да остатак ноћи проведе на софи у соби мис Ситвел него да се врати у Ситворије у којима вршља авет.

Мртвачки сандук

Догађај је постао тема да на и онда се господин Турнбул сетио да се слична ствар у истој тој соби десила и госпођици Кејн, сестри славног британског глумца Кејна, када је, неколико година раније, гостовала у замку Ренишо.

Сер Џорџ је одлучио да ову „уклету“ собу преуреди, односно да је споји са степеништем. Доведени су радници и тек тада је дошло до правог шока — испод храстових дасака у поду со-

време сна и „отпутује“ било где. Такав дух видљив је за сваког ко га случајно сретне. Овај научник изнео је на једном предавању у Кембриџу ни мање ни више него 165 проверених случајева појављивања духова живих или мртвих људи.

Један од најкарактеристичнијих примера из Хартове збирке је случај неког америчког лекара који је путовао бродом за Европу. Једне ноћи лекар је, док је мирно спавао у својој кабини, одједном „угледао“ себе како у тој истој кабини стоји и посматра своје уснуло тело. Затим је осетио како улази у собу свог пријатеља у Њујорку а овај му, запрепаштен посетом, каже: „Забoga, мислио сам да си хиљаду миља далеко!“

Сутрадан доктор је писао свом пријатељу и испричао му чудан „сан“. Али, пре него што је писмо могло стићи у Њујорк, доктор је од-

ма. Када су истрчали, имали су шта да виде: дух покроне кћерке њиховог суседа Дејвида Купера млатао је рукама и гласно тражио да се хитно позове њен отац.

Жељи је, разуме се, одмах удовољено али су отада и посете духа учестале. Најзад је намучена породица Пола Бледсела напустила своју кућу и одселила се. Авет се и даље појављивала и држала дуге придики о томе како људи треба да се понашају и шта да раде.

Највише у Енглеској

Једном приликом је педесетак особа степињених у подрму куће било принуђено да је слуша. Они су чак тврдили да је дух прошао између њих као официр приликом војне смотре строго их гледајући.

привиђењима, аветима, вампирима и сличним појавама.

Ово друштво основали су признати научници са Универзитета у Кембриџу сматрајући да предмет заслужује „трезвен истраживачки и строго научан приступ“. Занста, шта су друго и могли када у Великој Британији има 150 регистрованих замкова у којима се духови редовно појављују, а њихово присуство није везано само за старе дворце већ се срећу и у фабрикама, гаражама, позориштима, хотелима, затворима и разним другим местима.

То су халуцинације!

Научници нису сасвим јединствени када су у питању духови, односно слажу се да вампири и авети не постоје али приказима које људи виђају и сврставају

вело је још 1890. године такозвани „попис привиђења“ — великом броју људи постављено је питање: „Да ли сте икада, у сасвим будном стању, имали јасан осећај да вас је неко додирнуо а да крај вас никога није било, да се пред вама „из ваздуха“ створила нека особа или предмет, или, пак, да сте чули глас а да није постојао никакав извор звука?“ Од 17.000 одговора, колико је стигло, око 10 процената гласило је „да“.

Анкете спроведене недавно дале су сличне резултате: око 80 процената људи не верује у духове, 10 одсто чврсто је уверено да духови постоје јер су их „видели“ сопственим очима, а 10 одсто сматра да „ту има нечега“. Неки су поновили речи славне маркизе Дефан која је у XVIII веку, на питање да ли верује у духове, одговорила: „Не верујем, али их се бојим!“

ЗАБАВЕ НА ВОДИ

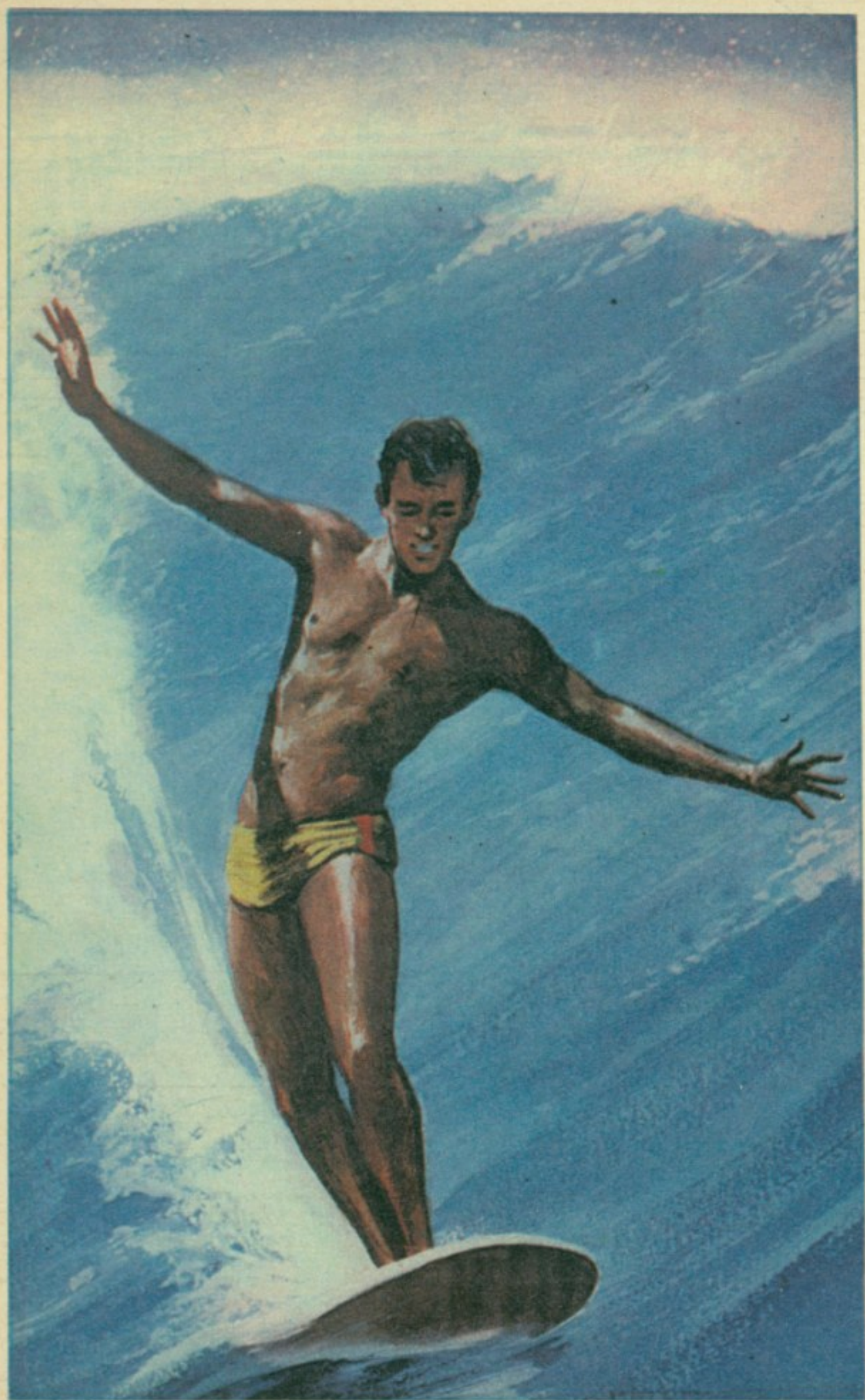
Једрити, скијати на води и „јахати“ на таласима права је забава. То је омиљен спорт нарочито за оне који живе крај већих водених површина.

Пре него што је пронађена парна машина, дизел и бензински мотор, једрењаци су опловили сва мора и све океане света. Али, од средине XVIII века, кад ветар више није једина покретачка снага за пловидбу, људи почињу једрити из спорта и забаве: надмећу се у томе ко ће боље искористити ветар и брже прећи одређену стазу. Једрилица на води има обично неколико једара од којих је једно главно а остала, ако их има помоћна. По облику једра могу бити као крила авиона, али се употребљавају и кугласта. Конструкција им је од дрвета или од лаког метала.

Скијање или скијеринг на води је забава XX века. Док брзи моторни чамац вуче напред једну или две смучке, вешти смучари изводе на њима разне фигуре. Захваљујући великој брзини они најсмелији могу помоћу специјалних падобрана и да се дигну изнад таласа.

За „јахање“ на таласима, којим се највише забављају људи у Аустралији и Америци, потребни су велики таласи и углачана широка даска на којој се по њима клизи. Вештина је одржати се што дуже на таласима и не бућнути у воду.

ИТОНСКИ ЛАСТИНИ РЕПОВИ

— Па, дечаче мој, кад си последњи пут бичеван?
— Благонаклоно је питао Џорџ III увек кад је до-
лазио у посету својим штићеницима

Град Итон, у коме се налази Итонски колеџ, једна од најпознатијих и најцењенијих британских „јавних школа“, удаљен је свега један сат вожње од Лондона. Велика стара школска зграда, са зидовима потамнелим од времена и окружена зеленилом, веома је пријатна за око. Итонски колеџ је чудна мешавина садашњости и прошлости, каква може постојати само у држави попут Енглеске, опседнутој оним што је било.

САМО ЗА МУШКАРЦЕ!

— Ова школа биће изнад свих осталих! — говорио је пре више од 500 година њен оснивач Хенри VI.

И заиста, пуних пет векова Итон је нешто изузетно. Али, иако је познат широм света, о њему се не зна много чак ни у Енглеској. Углавном се мисли да је то школа за аристократе и снобове, да се њени ђаци чудно облаче и играју чудне игре, да старији шибају

млађе. Итон 1972. је и више и мање од тога.

Оно што Британци називају данас јавним школама уопште нису јавне школе; приватне су. Школарина је у њима толико висока да их могу похађати само синови и кћери најимућнијих и то, наравно, одвојено! Итонски колеџ је школа само за мушкарце. Дечаца то, највећим делом, нимало не смета, нарочито онима из нижих разреда. На питање да ли би волели да имају девојке у својим учионицама њихов одговор увек гласи: „Нипошто!“

Кад је 1440. године Хенри VI основао Итон, замислио га је као бесплатну школу за синове сиромашних. Само је ванбрачној деци изричито забранио приступ.

СУРОВА ДОБРОДОШЛИЦА

Од самог почетка Хенри I се живо занимао за рад своје школе. Често ју је посећивао и саветовао ђацима да буду смирени и послуш-

ни. А итонски ђаци су били управо такви јер су морали да се повинују безбројним правилима и ограничењима.

„Наставници и службеници као и ученици и чланови хора — стоји у старом школском правилнику — не смеју пуштати косу и браду, носити шилате ципеле и шарене појасеве.“ Такође не смеју носити мачеве, дугачке ножеве и друго оружје, као ни посећивати кафане и позоришта. Не смеју ради лова држати псе, лисице, соколове и јастребове, као ни мајмуне, лисице, кошуће, зечеве или друге животиње...“

После Хенрија VI сви енглески краљеви подржавали су итонски колеџ. Они су, као и Хенри, веровали да се застрашивањем и строгим дисциплином могу створити људи којима ће се касније дивити нација. Познато је да је краљ Џорџ III често навраћао у Итон и обилазио ђачке собе.

— Па, дечаче мој, кад си последњи пут бичеван? — питао је идући од једног до другог.

Итонски ђаци су устајали

сваког дана у шест часова: наредних 10 сати проводили су у учионицама а затим прелазили на обавезне вежбе. „Смештај и исхрана у Итону гори су него у затвору или сиротишту“, за бележио је неко 1834. године. Школа тада ни из далека није била онаква какву ју је Хенри замислио. Није било довољно лежаја па су многи ђаци спавали на поду који је ретко чишћен. Доручка није било а вечера се обавезно састојала од овчetine и кромпир пиреа.

Но, ни сами ђаци нису били много другачији од средине у којој су живели. Тек приспели дечаки морали су да прођу кроз мучне приступне обреде: њихови старији другови бацали су их на ђебадима увис али их нису увек на њих дочекивали. Тако је један јадник при паду ударио главом о ивицу кревета и готово изгубио „скалп“. Његови учитељи успели су некако да му зашију кожу, те је преживео.

Мада се у школи много шта забрањивало, извођење овних сурових обреда било је не само допуштено него и подржавано. Сматрало се да доприносе челичењу личности!

РАЗРЕД ПУН ПИНГВИНА

Иако Итон више није оно што је био, у њему су се ипак задржали неки обичаји из давнина. Млади ученици и даље служе као слуге старијима. Ако треба склонити остатке оброка или очистити ципеле, старији само викну и истог часа затутње пете млађих који трче најбрже што могу јер знају да оноемо ко последњи стигне следује најпрљавији посао.

Једна од ствари које се вековима нису промениле је и начин одевања: црни капут са „ластиним репом“ и сиве пругасте панталоне. Правила школе су, додуше, мало попустила, па данашњи ученици смеју у извесним приликама да се облаче по свом нахођењу. Тра-

диционална униформа ипак остаје обавезна.

Један од последњих управника Итона Ентони Чинвикс Тренч каже:

— Кад се обратим разреду, чини ми се да говорим јату пингвина!

И спортски живот у Итону је изузетан. Поред обичних игара, као што су крикет и рагби, овде се упражњавају и неки веома чудни спортови. Најпознатији од њих је „игра код зида“ која се изводи сваког 30. новембра, на дан светог Андрије. Она се одвија на неких шест метара широком простору који је ограђен зидом подигнутим 1711. године. Као гол с једне стране служи дрво, а с друге врата. Све што је неупућени посматрач у стању да види за време ове игре је бесомучна туча у којој нема никаквих правила. Највише три пута у сто година падне по један гол.

ПРИЈАВЉЕНИ ЧИМ СЕ РОДЕ

Мада је школарина у Итону и данас веома висока, много је оних који чекају на ред јер неки родитељи пријављују своју децу чим се роде. Теоретски, једна четвртина школоког простора предвиђена је за бесплатно школовање, али у пракси она се ретко за то користи, а и онда су у питању увек млади лордови и ерлови или синови страних дипломата.

Упркос свему, у Итону се данас не живи сасвим старомодно. Садашњи управник школе, човек савремених погледа, много је учинио да се ова установа окрене према спољном свету. Батинања и бичевања готово више нема. Вековима гажено уверење да су бољи од осталих, више се код ђака званично не подстиче.

Па ипак, Итон почива на сувише дугој традицији да би се икад потпуно изменио. Он остаје школа минулог времена и док се грчевито бори да уђе у XX век, који не признаје старе привилегије, свака му промена наноси бол.

П. С.

У жестокој „игри код зида“ највише три пута у сто година падне по један гол.

ИЗУЗЕТНА НАГРАДА: „КУЋНИ БИОСКОП“

КО С КИМ РАЗГОВАРА?

Свака од ових 12 особа на нашем цртежу (обележене су словима) држи у руци токи-воки апарат и помоћу њега се опоразумева са једном од осталих једанаест особа на цртежу. Међутим, речи исписане у облачићима (обележене су бројевима) не одговарају ни њиховом држању ни изгледу. Твој задатак се састоји у томе да пажљиво погледаш сваку од 12 особа и да одредиш која је којом разговара и шта јој каже. Да би задатак боље схватио ево ти један пример: особа обележена словом А разговара са особом обележеном словом К, то

јест А = К а поред тога на дописници испиши и њихов стварни разговор. Тако уради и са осталих 11 слова и бројева. Дописницу с одговорима, налепљеним купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ, 11001 Београд, П. фах 124 до 16. јула ове године.

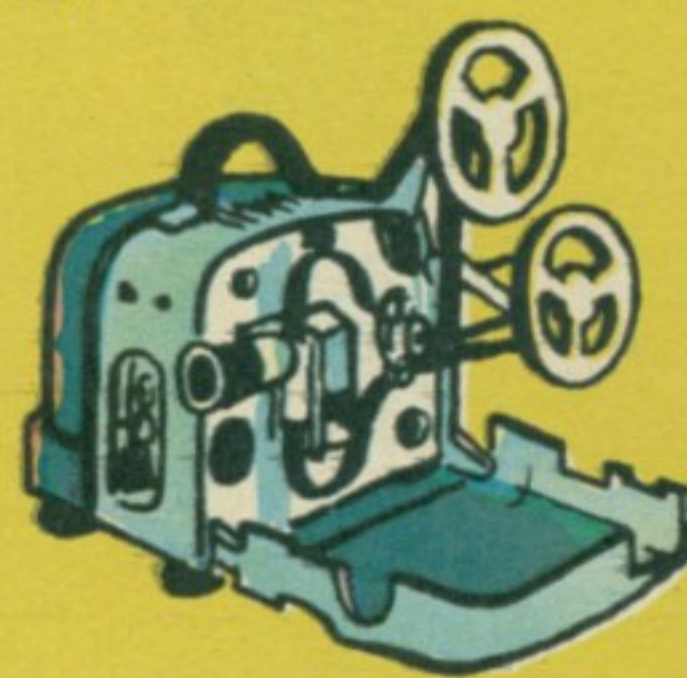
Међу онима који буду тачно навели међусобне разговоре свих 12 особа извући ће се на срећу имена шест читалаца који ће добити награде.

НАГРАДЕ:

1 НАГРАДА: „КУЋНИ БИОСКОП“ који се састоји од потпуно аутоматизоване јапанске филмске камере марке **ВЕРНОН** и кинопројектора **Луч 2** са 5 цртаних филмова. Као што видите, срећни добитник ће моћи и сам да снима и да касније код куће пројектује снимљене филмове и исто тако да приказује цртане филмове и играчке филмове који се већ продају и у нашој земљи.

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

ПЕТ КОМПЛЕТА (сваки од по 5 књига) библиотеке **ДИЗНИЛЕНД**.

МИ СМО ОСВОЈИЛИ

Само двадесетак километара од француске обале налазе се Каналска острва која још од 1066. године припадају енглеској круни. Када је окупирао Француску, Хитлер је наредио да се по сваку цену заузму ова стратешки безначајна, неплодна и скоро ненастањена острвца. Имао је само један разлог за то: да се похвали пред целим светом да се немачка војска искрцала на британско тле.

Енглези су ова острвца у Ламаншу, чија укупна површина није већа од 192 квадратна километра, држали највише из традиционалних разлога јер су Џерси, Гери, Олдерни и Сок са још неколико сасвим малих острва — најстарији посед у историји Велике Британије. И сада први пут, на почетку другог светског рата, морали су да их се одрекну и препусте непријатељу...

Черчил је попустио

Ујутру 14. јуна 1940. године, зазвонио је телефон у канцеларији Чарлса Марк-

брајтера, шефа одељења за Каналска острва у британском Министарству унутрашњих послова.

— Сер, управо сам сазнао да су Немци умарширали у Париз. Становништво Каналских острва је узнемирено. Немци ће кроз неколико дана стићи и на обалу Ламанша. Шта ми саветујете да предузем? — питао је Александер Кутанш, једини представник цивилних власти на острву Џерси.

— Засад ништа. По мом мишљењу, Немци се неће много интересовати за нас, јер имају преча посла. Ипак, распитаћу се у Министарству војном и одмах вас обавестити.

Два дана касније, одржана је седница владе на којој се расправљало о будућности Каналских острва. Представник генералштаба предложио је да се британске трупе одмах повуку. За време његовог излагања, председник владе Винстон Черчил одсутно је гледао кроз прозор.

— Господине! — у једном тренутку Черчил је љутито прекинуо излагање. — Да ли знате да та острва већ девет векова припадају нама и да су Енглези поносни на своју традицију? Ако се не вaram, и ви познајете то осећање?

— Да, сер! — хладно је узвратио представник генералштаба. — Али, у овом часу ситуација не дозвољава да се бавимо осећањима. Одбрана је немогућа јер Каналска острва нису утврђена. Осим тога, од њих нема никакве користи јер Немци могу да их заобиђу кад крену на Енглеску. Ламанш није море.

Истог мишљења био је и адмиралитет. Притиснут чињеницама, Черчил је морао да попусти. Па ипак, одлуку о демилитаризацији острва донео је тек неколико дана касније. Заменик гувернера Каналских острва генерал-мајор Харисон био је оба-

Острвске власти писмом су обавестиле окупатора да су Каналска острва без икакве одбране

вештен о томе управо док је држао састанак са представницима локалних власти.

— Господо, — обратио се

присутнима — овог часа ми је изашта одлука британске владе: Каналска острва су демилитаризована а насе

И ЕНГЛЕСКУ

КАДА СУ 30. ЈУНА 1940. НЕМАЧКИ АВИОНИ СЛЕТЕЛИ НА ОСТРВО ГЕРНСИ, НЕЖЕЉЕНЕ ГОСТЕ ДОЧЕКАЛО ЈЕ САМО НЕКОЛИКО КРАВА СА ТЕШКИМ КЛЕПЕТУШАМА

љена места постају „слободни градови“. То значи да нас Немци, по међународном праву, не смеју бомбардовати. Сутра ујутру почиње евакуација становништва. Банке ће сваком становнику исплатити по 25 фунти. На пут се може попети само лични пртљак и ништа више. Евакуишу се и британске трупе. Као војник, ја морам с њима.

Сви су се разишли замишљени, носећи у срцу зебњу и неизвесност.

Дани ишчекивања

Обавештење о евакуацији изазвало је прави хаос. Људи су похрлили у банке по новац и са најужнијим пртљагом упутили се у луке где су их већ чекали енглески бродови. Многи од њих нису ни стигли до пристаништа: у последњем тренутку решили су да остану на острву.

Наредни дани били су пуни ишчекивања. Да ли ће

Немци доћи? Обавештења која су стизала, потврђивала су да је непријатељ већ запосео обалу Ламанша. Неизвесност је прекинута 20. јуна када је у канцеларију Кутанша као без душе улетео месни радио-телеграфиста:

— Малопре сам ухватио немачку поруку трупама у Француској! Хитлер захтева да се изврши искрцавање на Каналска острва. Обавестите Лондон! — скоро је викао младић.

Али то није имало никаквог смисла. Лондон није могао ништа да учини — Каналска острва су била остављена на милост и немилост непријатељу.

После неколико дана први пут су се појавили немачки авиони. У бришућем лету изручили су бомбе на острво Џерси тукући уз пут митраљезима становнике који су се тог тренутка нашли на улицама. Паника и врисак помутили су мир који је дотле владао на острву. На улицама градића лежали су мртви и рањени.

Тек тада се Кутанш сетио да британска влада још није обавестила свет о својој одлуци да се Каналска острва демилитаризују. Хитно је позвао Лондон извештавајући о покољу и затражио да се одмах изда саопштење о демилитаризацији острва. Влада у Лондону је то учинила исте вечери преко радија.

Пала је ноћ. На Каналским острвима становници су били убеђени да су Немци чули обавештење. Наде

да се авиони више неће појавити расле су све више.

Као шурисџи

Али 30. јуна ујутро схватили су да их Немци нису заборавили. Било је око 6 часова када су на аеродром на острву Гернси слетела четири немачка транспортна авиона. Незване госте дочекало је само неколико крава које су пасле траву носећи око врата тешке клепетуше. Немцима је у сусрет изашао шеф острвске полиције Скафлер. Најстаријем по чину, капетану Либе-Пје трицу, предао је писмо острвских власти у коме се окупатор обавештава да су острва без икакве одбране.

— Наши услови ускоро ће вам бити познати — арогантно је рекао високи коштуњави капетан. — За нама пристиже окупациони корпус и морнарица. Локалне радио и телеграфске везе од овог тренутка су под нашом контролом. Водите нас у град!

Шеф полиције уљудно се окренуо и пошао. За њим је кренуо капетан праћен неколицином војника. Осталима је издао кратка наређења и они су се растурили по граду. Ускоро су стигли и други немачки авиони а после њих и бродови. Расути по острву, војници су имали само једну бригу: да овековече своје ступање на тло Енглеске. Неуморно су шкљоцали фотографским апаратима дубоко уверени да ће се ускоро исто тако сликати и у Лондону.

— Да ли су цистерне за бензин на аеродрому пуне?

— запито је немачки капетан.

— Да — кратко је одговорио Скафлер. — Остало је око 135 хиљада литара.

— Одлично! — разведрио се намрштени капетан.

— Не бих рекао. — Осмехнуо се шеф полиције. Британски војници су додали песак и шећер у бензин пре него што су напустили острво.

Све боље пословне и приватне зграде реквириране су за потребе војске. Немци су одмах издали наређење да становници морају под претњом смртне казне да предају оружје. Када су пребројали „ратни плен“, испоставило се да се оружје састоји од неколико трастарих пушака, ловачких сачмарица и водених пиштоља, које је неки шаљивџија кришом бацао на гомилу. Треба рећи да су и Немци подревали смисао за шалу острвљана. Командант „Луфтвафе“ у Нормандији, генерал барон фон Рихт Хофен, издао је наређење којим се, такође, под претњом смртне казне, становништво упозорава да белим крстовима мора да обележи сва војна постројења на острвима. Становници су се нашли на муци: осим кромпира, парадајза и крава на острвима заиста ничег није било. Зато су стављали и по два крста на местима за која су сматрали да могу бити „опасна“ за Немце.

Ог Виљема Освајача

Командант окупационих снага на острву Џерси, капетан Гусек, позвао је 2. ју-

ла Кутанша на разговор. Састанак је заказан за 10 часова пре подне. Увек педантни Кутанш био је и овог пута тачан. Па ипак га је здепасти капетан дочекао сав зајапурен од беса:

— Рекао сам у 10 а не у 11 — грмео је Немац. — Могаћу да вас научим реду!

— Опростите али овде се време мери по Гриничу а ваш сат ради по средњоевропском времену. Кад је код нас 10, код вас је 11. — Мирно му је узвратио Кутанш. — Према томе, ја сам стигао на време.

— Од данас сви сатови на острву морају да се ускладе са средњоевропским временом. — Рекао је капетан Гусек једва се савлађујући. — А сад да вам дам наређење окупацијских власти о полицијском часу и кретању становништва. У поздравам вас да свако кршење мојих наредби може бити кажњено само једном казном: смрћу!

Када се мало смирио немачки капетан је запито:

— Пре колико векова су Енглези заузели ово острво?

— Погрешили сте одговорио је Кутанш — нису Енглези освојили наша острва већ смо ми освојили Енглеску.

Он је запањеном Немцу објаснио да је 1066. нормански војсковођа Виљем Освајач, који је у младости живео на овим острвима, одавно кренуо да покори Енглеску.

Тако је почела немачка окупација Каналских острва која се завршила неколико година касније, када су савезничке трупе предузеле велико искрцавање у Нормандији.

Д. Е.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТАН СТРИП

ФАНТОМ:
ДЕЧАК И ЛАВ

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

САМО ЈЕДНА ЧВОРУГА

Чим је тог поподнева стигао на посао, добио је задатак: у депо код Централне треба да доведе неисправан трамвај који је остао код Пристаништа на Сави. Мада је био искусан кочничар, одмах је знао да неће ићи лако. Треба да савлада две оштре кривине, да се попне уз стрму улицу Тадеуша Кошћушког а затим низ опасну низбрдицу доле до Душанове улице. То није увек лако ни са исправним трамвајем, а камоли са поквареним.

— Чувајте се! — испратио је по словоћа кочничара и његовог помоћника.

ЈОШ ПОЛА КРУГА

— После првог прегледа, прича кочничар Жика Стошковић — видео сам да су од четири мотора, колико трамвај има, два неисправна. Ваљда ће онага она друга два бити довољна да се доведемо до депоа. Испробао сам како раде, проверио кочнице, погледао, за сваки случај, је ли сандук с песком напуњен. Таман сам се спремио да кренем кад је за мном наишла двојка пуна путника! Било ми је јасно да је опасно да крене одмах после мене па сам пошао да се договорим с њеним кочничарем.

Био је то Душан Стефановски, млад човек с црним брчицама. Познавао сам га онако, само из виђења. Сложили смо се да он не крене за мном све док не стигнем на врх успона, код Кнез Михајлове улице, тамо где је главни улаз за Калемегдан.

Вратио сам се у трамвај и кренуо надајући се да ће све ипак проћи добро.

Шта је даље било, прича кочничар у двојци Душан Стефановски:

— Мени је тог дана било преостало још само пола круга до Славије где ме је чекала смена. Пре тога већ сам превалио пуних 11 кругова око Београда, од Железничке станице до Пристаништа, затим до Дорћола, преко Вуковог споменика, Правног факултета и Славије опет до Железничке станице.

Намеравао је чим преда смену да пожури кући где су га очекивали: ћерки је био рођендан. Већ јој је спремио поклон, мали транзистор који је девојчица дуго прижељкивала и који је за његову скромну кочничарску плату представљао приличан издатак.

— Пустео сам Стошковића да мало одмакне — каже Стефановски. — Пратио сам га погледом све док није замакао а онда сам полако кренуо. Кад сам стигао до кривине, угледао сам га како замиче за другу иза које почиње оштар успон. Срачунао сам у себи колико му времена треба да стигне до врха и кад сам отприлике проценио да је већ стигао, поново сам кренуо.

Прошао сам и другу кривину, ону преко пута Француске амбасаде, кад сам приметио да ми у сусрет наилази трамвај. У почетку ме то није узнемирило, мислио сам да вози суседним колосеком и да ћемо се мимоићи. Међутим, тада сам угледао како низ пругу трчи младић у униформи, без капе, маше и нешто више. Високо горе клатила се откачена трола са које је висео конопцац...

Ко зна шта би се десило да гва кочничара нису имала јуначко срце

Ипак је остао у колима мада је и могао да искочи. До последњег тренутка покушавао је да активира кочнице надајући се у чудо. Али, чудо се није догодило, тешка кола јурила су низ стрмину и ништа их више није могло зауставити.

ПОКЛОНА НЕМА

Ни кочничар у пуном трамвају Стефановски није изгубио присебност. Ни на крај памети му није

Неисправни трамвај летео је истим колосеком право на моју двојку пуну путника!

ИСКАЧИ НАПОЉЕ!

Ево шта се за то време дешавало у неисправном трамвају у коме је био Стошковић.

— Налазио сам се већ на пола пута до врха и мислио како сам најгоре пребродио кад су наједном отказала и она два мотора.

Притиснем кочницу, и трамвај истог часа крене уназад. Употребим обе кочнице и контра вођу — ништа! Пустим песак на шине али шта вреди, трамвај иде све брже низбрдо! Погледам у помоћника, видим уплашио се, али не губи главу.

— Мајсторе, шта ја да радим?

Помислим: у колима ми није ни до какве помоћи, зашто да и он страда ако ја морам.

— Искочи и трчи натраг! Заустави онога што иде за нама!

Чим је он искочио, мени спаде трола и ја помислих — све је готово...

— Бежите позади, лезите! Биће судар! Сви позади! — викнуо је Стефановски путницима

било да искочи а остави путнике њиховој судбини.

— Бежите позади, лезите! — повикао је путницима. — Биће судар! Сви позади! — Није имао времена ни да гледа да ли су та послушали. Пред њим је био задатак који не би лако решио ни компјутер: ако вози унатрашке сувише брзо, претуриће се на кривини, што би било још горе од судара. Јер, колосек се на том месту налази тачно на бедему високо изнад улице којом пролазе људи, аутомобили, цистерне с горивом. Ако, опет, вози споро, налетеће на њега свом снагом трамвај који се све више приближава...

Стефановски је, ни сам не зна како, успео да подеси и брзину тако

да је возећи уназад успео да савлада кривину из које тек што је изишао и на тај начин ублажио судар. У последњем тренутку, кад га је од захуктале прдошње делови само метар растојања, пустио је команду и ухватио се за држач.

Тресак, лом стакла, крици, звекет метала и — тишина. Двојка је остала на шинама, а празан трамвај у коме је био возач Стошковић, преврнуо се. У следећем тренутку Стефановски је с неверицом видео како се кроз разбијено окно са стране из преврнутог трамваја полако извлачи Стошковић. Био је скоро неповређен!

Путницима у двојци није се догодило ништа. Само је једна девојчица пала и задобила повећу чворугу. И то је било све ако не рачунамо још неколико масница и убоја на двојци кочничара!

Кад је видео да се његовим путницима није догодило ништа озбиљно и да је све прошло срећније него што се ико смео надати, Сте-

фановски је пожурио да све среди па онда кући. Сетио се и свог поклона. Потражио је транзистор крај кочничарског места. Тамо га није било!

Пришла је кондуктерка да га пита шта тражи. Кад је чула, рекла је:

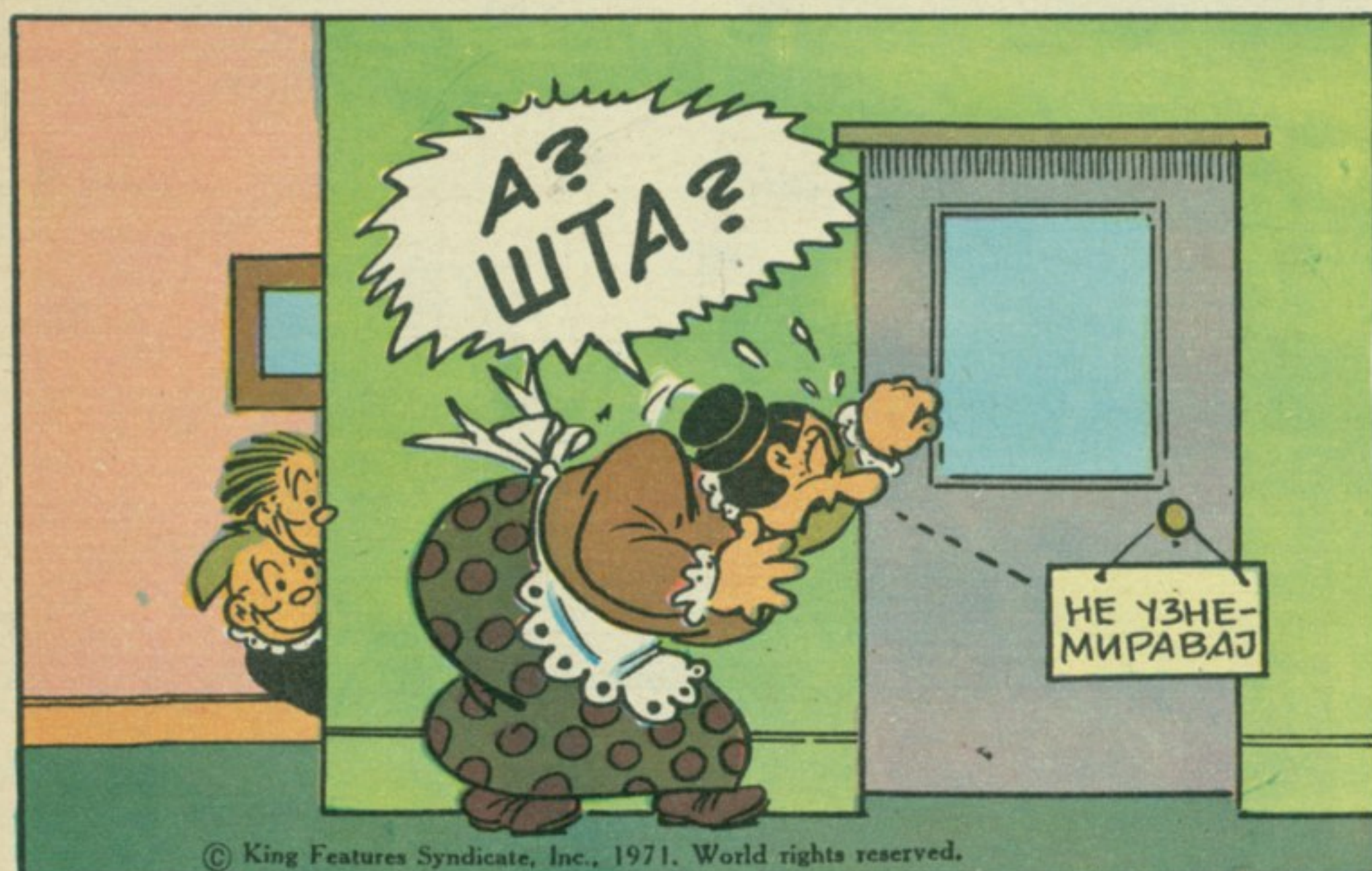
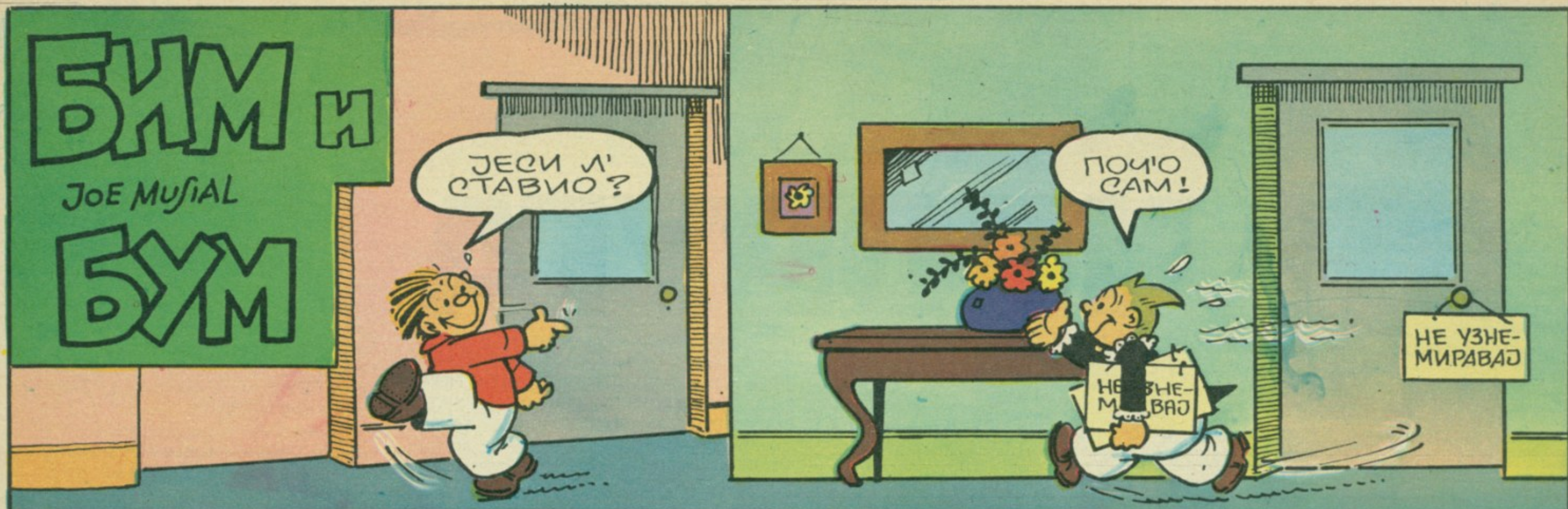
— Видела сам баш малочас да га је узео неки младић у црвеном џемперу. Мислила сам да је његов!

* * *

Никакве посебне нападе Душан и Жика нису добили. Само би их понеки колега при сусрету потапшао по рамену и рекао:

— Свака вам част! Добро сте се извукли!

С. А.

БЕТМЕН и РОБИН

ОМИЉЕНИ ЈУНАК
КОМЕ СУ СЕ СВИ ДИ-
ВИЛИ, НЕУСТРАШИВИ
БОРАЦ ПРОТИВ ЗЛА,
НАЈЕДНОМ ЈЕ ПОС-
ТАО НАЈОМРАЖЕНИЈА
ЛИЧНОСТ У ГРАДУ.
КАКО СЕ МОГЛО ДОГО-
ДИТИ ДА ЈЕ
БЕТМЕН
ПОСТАО

**ПАЛИ
ИДОЛ!**

ОБИЧАН
ДАН У
ЖИВОТУ
ОБИЧНОГ
ЧОВЕКА.
ЕДГАР
ПЕТЕРС
ВРАЋАО
СЕ С
ПОПО-
ДНЕВНЕ
ПАУ-
ЗЕ...

ОВО ЈЕ ВЕЋ ДРУГИ ЧОВЕК КО-
ЈИ МЕ ЈЕ КРВНИЧКИ ПУРНО!
ЗАШТО ЛУДИ НЕ ПАЗЕ
КУДА ИДУ?

МРЗИМ ТЕ,
БЕТМЕНЕ! ТИ
СИ МОЈ НЕП-
РИЈАТЕЉ!

РОБИНЕ, ЗАШТО
СИ СЕ УДРУЖИО С
ТИМ ЗЛОЧИНЦИ-
МА... ПРОТИВ
МЕНЕ?

ОВАЈ МЕ ЈОШ
ГЛЕДА С МРЖЊОМ...
КАО ДА ХОЋЕ
ДА МЕ ЗПРО-
МИ!

МРЗИМ
ВАС!

ПЕТЕРС ЈЕ ПОХИТАО ДА СЕ УКЛОНИ
КРЕНУВШИ НА ДРУГУ СТРАЊУ УЛИЦЕ...

ШТО СУ СЕ ДАНАС ОКОМИЛИ НА
МЕНЕ КАД ЈА НИ-
КОГ...? АХ!!

ИЗНЕНАДА, ВОЗАЧ ЈЕДНИХ
КОЛА ОКРЕНУО ЈЕ ВОЛАН...

ОВА КОЛА...
ИДУ ПРАВО
НА МЕНЕ!

И АУТОБУС!
ЈА ОВО ИЛИ САЊАМ
ИЛИ СУ СВИ ПО-
ЛУДЕЛИ...

ЕДГАР ПЕТЕРС ЈЕ ЈЕДВА ИЗБЕГАО
НЕСРЕЋУ...

ОХ... ПОКУШАВАЈУЋИ
ДА ПРЕГАЗЕ МЕНЕ СУДА-
РИЛИ СУ
СЕ!

ИЗБЕЗУМЉЕН ОД СТРАХА ПЕТЕРС ЈЕ ЈЕДВА СТИГАО ДО СВОЈЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ...

ЦЕНТРАЛА? ДАЈТЕ МИ ПОЛИЦИЈУ! БРЗО!

...КАД ЈЕ ПОЛИЦИЈА СТИГЛА, НИКО НИЈЕ МОГАО ДА ОБЈАСНИ КАКО СЕ СУДАР ДОГАО! ЕДГАР ПЕТЕРС ДОЖИВЕО ЈЕ НЕРВНИ СЛОМ! УЗНЕМИРУЈУЋЕ ЈЕ ТО ШТО ЈЕ ОВО ВЕЋ ТРЕЋИ СЛУЧАЈ...

...ПРОШЛЕ СЕДМИЦЕ СУ ДВА МИРНА ГРАЂАНИНА НАПАДНУТА НА ИСТИ НАЧИН УСРЕД ПРАДА! СВИ ПРОЛАЗНИЦИ ОДЈЕДНОМ СУ СЕ ОКОМИЛИ НА ЊИХ! ПОЛИЦИЈА ВОДИ ИСТРАГУ АЛИ...

СУТРАДАН У БЕТМЕНОВОЈ ПЕЋИНИ...

РОБИНЕ, ПРОУЧИЛИ СМО СВЕ ИЗВЕШТАЈЕ О НАПАДУ НА ТА ТРИ ЧОВЕКА! ЈЕДИНО ШТО ЈЕ ЗАЈЕДНИЧКО У СВА ТРИ СЛУЧАЈА...

А ШТА ЈЕ ТО?

ИЗВЕСНО ВРЕМЕ ПРЕ НАПАДА СВАКИ ОД ЊИХ РУЧАО ЈЕ У РЕСТОРАНУ ЗЛАТНИ ПЕТАО!

ЈА У ТОМЕ НЕ ВИДИМ НЕКУ ВЕЗУ!

ПРИЗНАЈЕМ ДА ЈЕ ТО СЛАБА ВЕЗА... АЛИ ИПАК ЈЕДИНА КОЈА ПОСТОЈИ! МОРАЋЕМО ДА КРЕНЕМО ТИМ ТРАГОМ! ДАНАС ЋЕМО НАС ДВОЈИЦА РУЧАТИ У ТОМ РЕСТОРАНУ...

АЛИ НЕ КАО БЕТМЕН И РОБИН ВЕЋ КАО БРУС ВЕЈН И ЊЕГОВ ПРИЈАТЕЉ ДИК... ДА НЕ БИСМО ПРИВУКЛИ ПАЖЊУ!

УСКОРО...

ОВО МИ ИЗГЛЕДА КАО ОБИЧАН РЕСТОРАН!

У ОВОМ СЛУЧАЈУ СВЕ ИЗГЛЕДА ОБИЧНО! ОБИЧНОГ ЧОВЕКА НАПАДАЈУ ОБИЧНИ ЉУДИ БЕЗ ИКАКВОГ РАЗЛОГА!

А ИПАК ЈЕ ОВО НАЈНЕОБИЧНИЈИ СЛУЧАЈ КОЈИ САМ РЕШАВАО!

МОЛИМ, КАФУ ЗА МЕНЕ И МЛЕКО ЗА МОГ БРАТА!

ОД-МАХ!

ЗАВРШИЛИ СМО РУЧАК А НИШТА НИСМО ВИДЕЛИ...

ЈА САД ВИДИМ НЕШТО, ДИК!

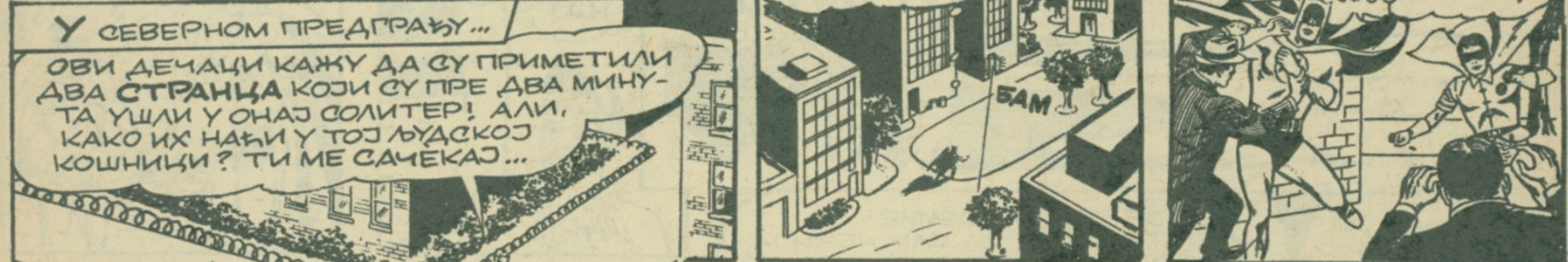
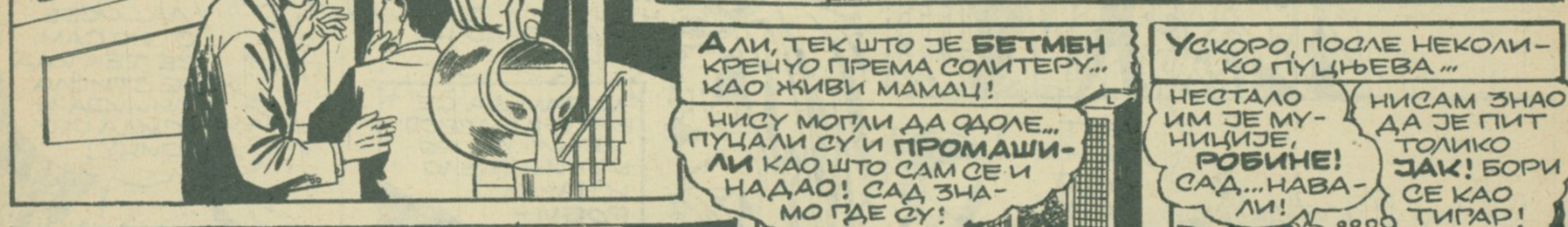

У ВАЗДУХУ СЕ ПОЈАВИО НЕОБИЧАН ЗНАК...

КОМЕСАР ГОРДОН ПОКУШАВА ДА НАС ПРОНАЂЕ! ЈАВИЋУ МУ СЕ ТЕЛЕФОНОМ!

ЗНАК СЛЕПОГ МИША!

И ГОМИЛА, ПРЕДВОЂЕНА РОБИНОМ, ОТЕРАЛА ЈЕ ИЗ ГОТЕМА СВОГ ДОЈУЧЕ-РАШЊЕГ ИДОЛА...

ШТА САМ УЧИНИО?
ЗАШТО СУ СЕ СВИ
ОКРЕНУЛИ ПРОТИВ
МЕНЕ? ЗА-
ШТО РОБИН?

ГУБИ
СЕ!

ОДЛА-
ЗИ!

БЕТ-
МЕН...
МОЈ
ИДОЛ!

УЖАСНО
МИ ЈЕ ЗБОГ
ТОГА...

СВЕ ЈЕ У РЕДУ, РОБИНЕ!
НИСИ ТИ КРИВ! ЈА САМ НЕЧИЈА
ЖРТВА... КАО И ОНА ТРИ НЕВИНА
ГРАЂАНИНА КОЈЕ СУ БЕЗ
РАЗЛОГА НАПАЛИ НА
УЛИЦИ!

ЧИНИ МИ СЕ ДА ЈЕ СВЕ
САД ЈАСНО! ПРЕНО ШТО
СТЕ МЕ НАПАЛИ ТИ И
ЈА СМО РУЧАЛИ КОД
ЗЛАТНОГ ПЕТЛА...
КАО И ОНА ТРОЈИЦА!
НАС ДВОЈИЦА
СМО ЈЕЛИ
ИСТА ЈЕ-
ЛА...

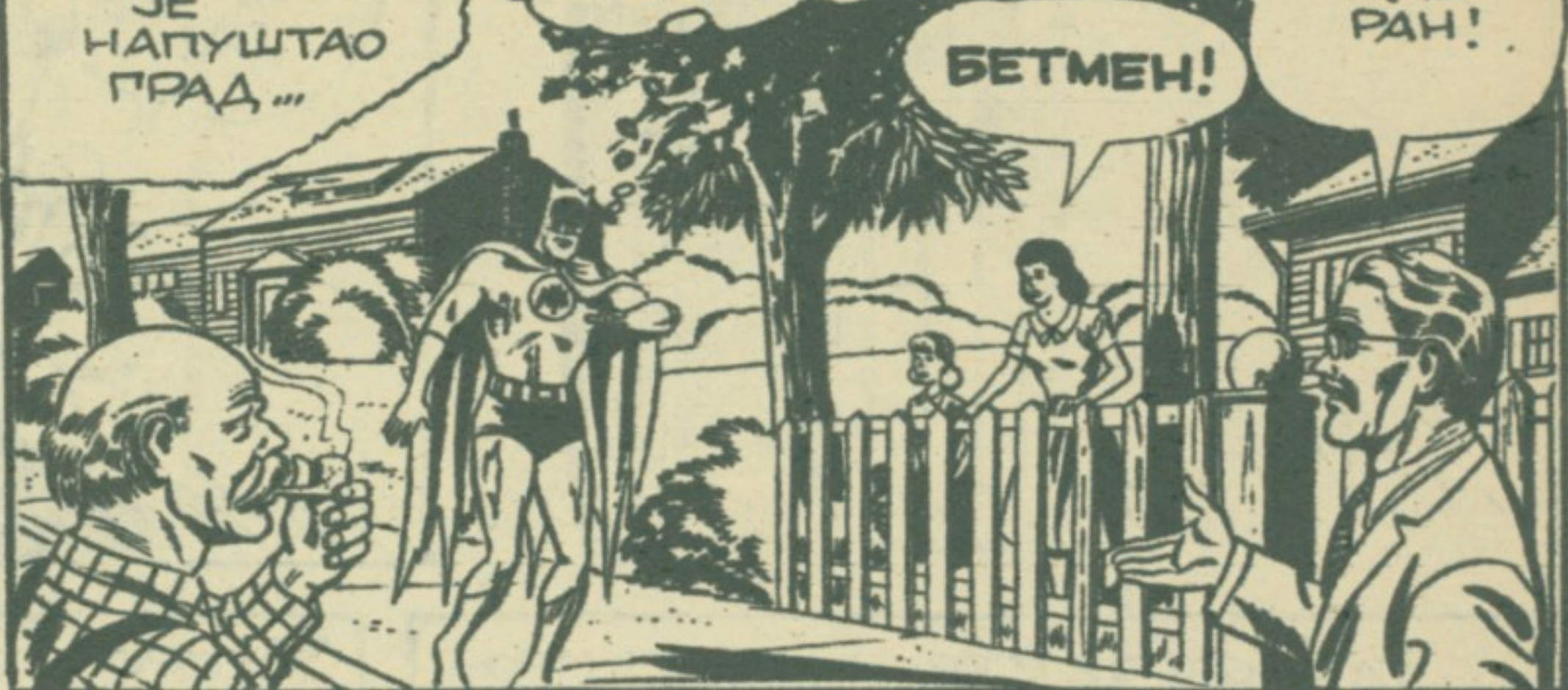
ТЕТУРАЈУ-
ЋИ СЕ ВИШЕ
ОД ЖАЛОСТИ
НЕГО ОД
ПРИМЉЕНИХ
УДАРАЦА,
БЕТМЕН
ЈЕ
НАПУШТАО
ГРАД...

СВЕ БИХ МОГАО ДА
ПОДНЕСЕМ СЕМ РОБИ-
НОВОГ ПОНАШАЊА!
ИПАК... ОВИ ЉУДИ
САД ПОНАШАЈУ СЕ ДРУ-
ГАЧИЈЕ! ГЛЕДАЈУ МЕ
СА СИМПАТИЈА-
МА...

ШТА
СЕ
ДОГО-
ДИЛО?
ОГРТАЧ
МУ ЈЕ
ПОДЕ-
РАН!

БЕТМЕН!

ЧУДНО! КАО ДА
САМ МАЛОЧАС
У ЉУДИМА ИЗАЗИ-
ВАО МРЖЊУ... А
САД ТЕ МРЖЊЕ
ВИШЕ НЕМА! ХММ...
ЧЕШТО МИ ЈЕ ИЗНЕ-
НАДА ПАЛО НА
ПАМЕТ...

МОРАМ ДА СЕ
ВРАТИМ У СВОЈУ
ПЕЊИНУ... ПРО-
МЕНИМ ОДЕЛО
И НАЂЕМ
РОБИ-
НА!

УСКОРО...

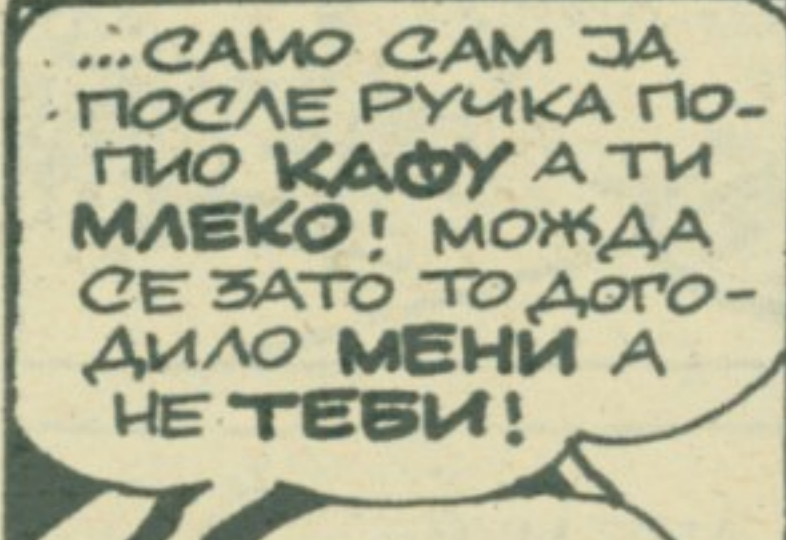
ЗНАЧИ,
НЕ СЕ-
ЋАШ
СЕ
ДА СИ
МЕ
НА-
ПАО?

НЕ, БЕТ-
МЕНЕ!

МОРА ДА
МИ СЕ СВЕШТ
ПОТПУНО
ПОМРАЧИ-
ЛА... ОСВЕ-
СТИО САМ
СЕ ТЕК КАД
ЈЕ СТИГЛА
ПОЛИЦИЈА И
УХАПСИЛА ОНУ
ДВОЈИЦУ!

...САМО САМ ЈА
ПОСЛЕ РУЧКА ПО-
ПИО КАФУ А ТИ
МЛЕКО! МОЖДА
СЕ ЗАТО ТО ДОГО-
ДИЛО МЕНИ А
НЕ ТЕБИ!

И ШТА
ЋЕМО
САД?

ИДЕМО ПОНОВО КОД
ЗЛАТНОГ ПЕТЛА!
АЛИ, ОТИЋИ ЋЕМО
ТАКО ДА НЕСМЕТА-
НО МОЖЕМО ДА ИС-
ПИТАМО СЛУЧАЈ!
ЕВО КАКО ЋЕМО
ДА ПОСТУПИ-
МО...

ТЕ ВЕЧЕРИ ИСПРЕД РЕСТОРАНА...

Златни петак

НАЈНОВИ-
ЈЕ ВЕСТИ!
ЧИТАЈТЕ
СВЕ О
НАПАДУ
НА БЕТ-
МЕНА!

...И У ЊЕМУ...

УВЕК НЕШТО!

САНИТАРНИ ИНС-
ПЕКТОР! ТРЕБА ДА
ПРОВЕРИМ ЛИЧНУ ЧИС-
ТОЋУ ВАШИХ НАМЕШТЕ-
НИКА...

ПА...АКО
МОРА!

ПРО-
ДАВАЦ НО-
ВИНА? САНИ-
ТАРНИ ИНС-
ПЕКТОР?
ВЕРОВАТНО
ПОГАЂАТЕ
КО СУ...

САД КАД РАЗМИШЉАМ
СИГУРАН САМ ДА ЈЕ
КАФА КОЈУ САМ ОВ-
ДЕ ПОПИО ИМАЛА НЕ-
КИ ЧУДАН МИРИС!
АКО БИХ ТАЈ МИРИС
ПОНОВО ОСЕТИО
МОЖДА БИ ТО
БИО КЉУЧ...

ОВО ЈЕ КАО
У ОСНОВНОЈ
ШКОЛИ!

ЗДРАВЉЕ
ГРАЂАНА НИЈЕ
ЗА ШАЛУ,
МОМ-
ЦЕ!

ХМ! ИМА
ИХ ЈОШ
САМО ТРОЈИ-
ЦА...

ТАЈ НАРОЧИТИ
МИРИС... ОПЕТ!

ЧЕКАЈУ МЕ ГО-
СТИ! МОЖЕ ЛИ ТО
БРЖЕ?

ПОТПУ-
НО САМ
СИГУ-
РАН!

ЧИНИ МИ СЕ ДА САМ
ОТКРИО НАШЕГ ЧО-
ВЕКА! ПРА-
ТИЋЕМО
ГА!

РАЗУ-
МЕМ!

ЧЕКАЊЕ СЕ ИСПЛАТИЛО...

БРУС МИ ДАЈЕ ЗНАК... ОВО МОРА
ДА ЈЕ ОНАЈ КЕЛНЕР... ОВАЈ
ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ УПРАВО
ИЗИШАО ИЗ РЕСТО-
РАНА!

УСКОРО, НЕДАЛЕКО ОД РЕСТОРАНА...

УЛАЗИ У УМЕТНИ-
ЧКУ ГАЛЕРИЈУ!

НАДАМ СЕ ДА СЕ
НИСАМ ПРЕВАРИО...
ДА ЈЕ ТО ИСТИ
МИРИС!

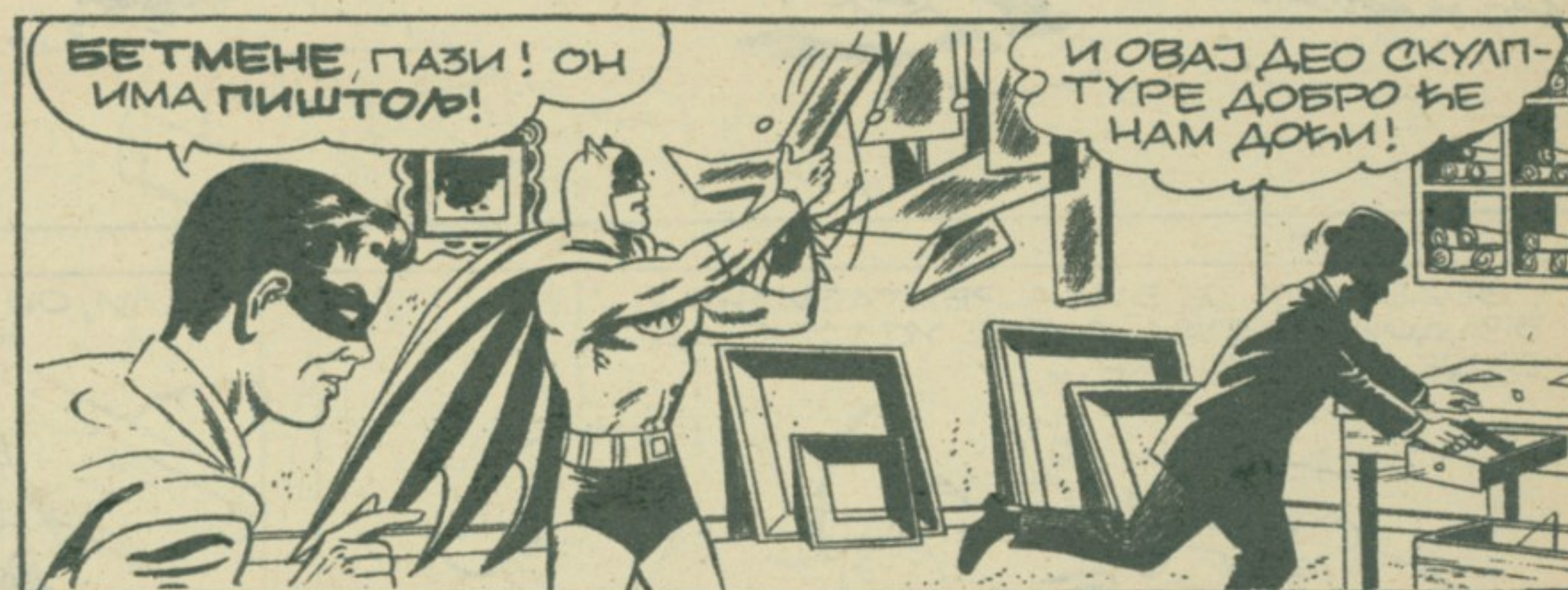
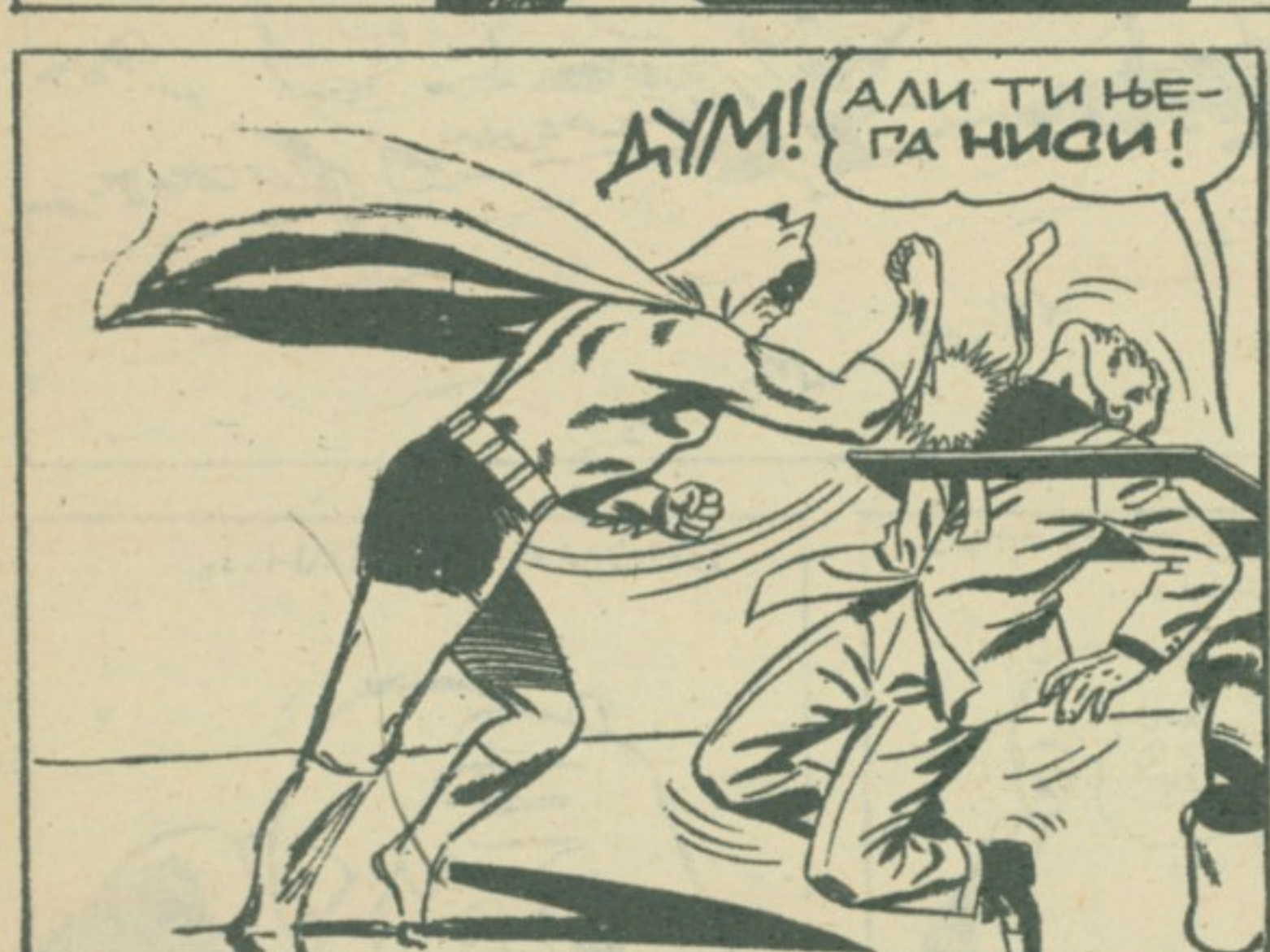
САД ОТВАРА ВРАТА
У ДНУ ГАЛЕРИЈЕ!
ОСВРЊЕ
СЕ...

ПАЗИ
ДА ТЕ НЕ
ПРИМЕТИ, ДИК!
СТВАР ПОС-
ТАЈЕ СВЕ
ОЗБИЉ-
НИЈА...

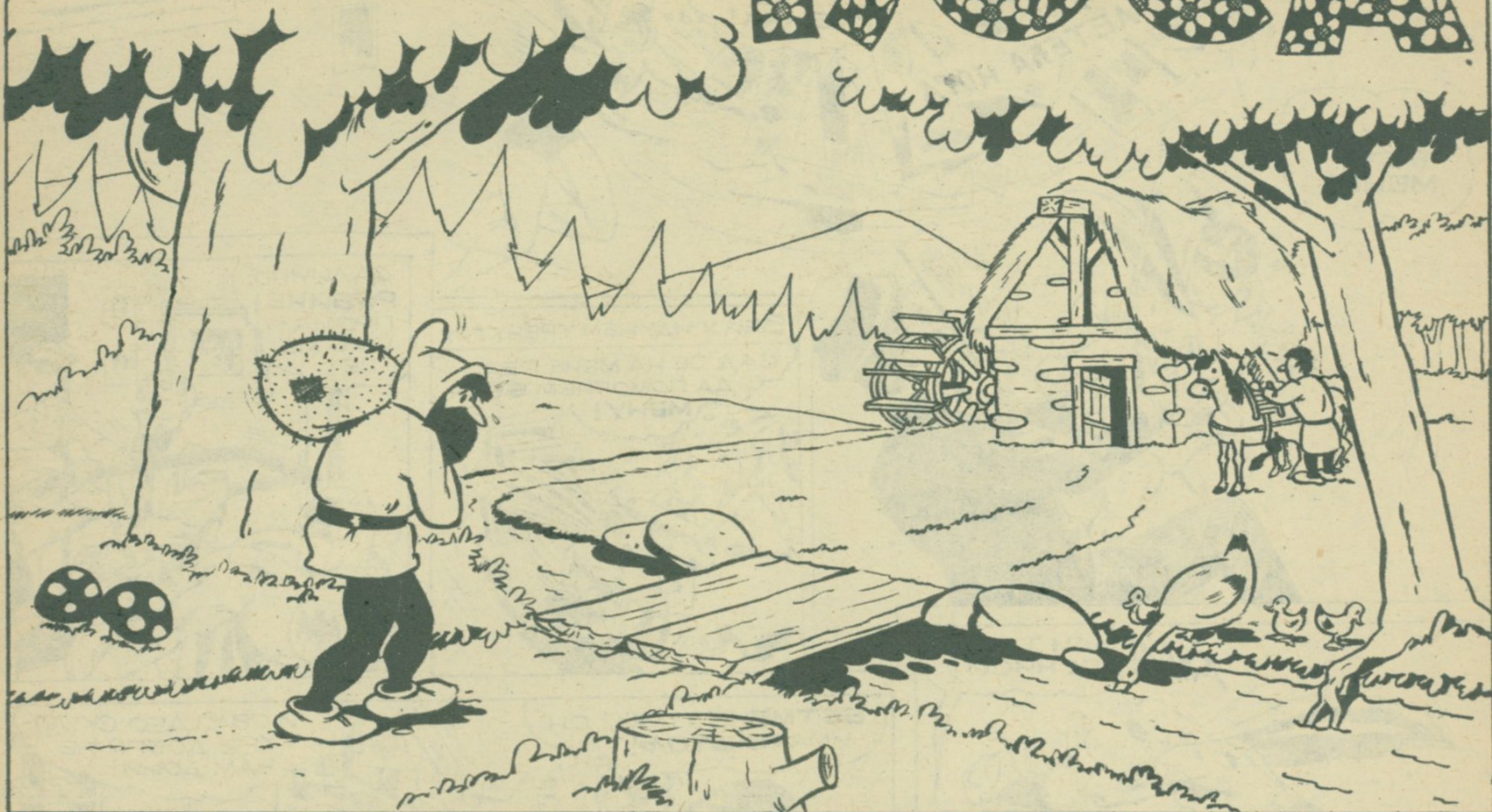

БЕТМЕН ЈЕ ХИТРО ДОПРАВИО ЈЕДНУ СУПЕРМОДЕРНУ СКУЛПТУРУ И ЗАВИТЛАО ЈЕ...

ПРЕ, КО ЗНА, КОЛИКО ГОДИНА,
У ВОДЕНИЦИ СВОГ ОЦА
БРАДОЊЕ, ЖИВЕО
ЈЕ МЛАДИЋ, ЗВАНИ

БОСА

ВОДЕНИЦА ЈЕ БИЛА РЕНТАБИЛНА И
БРАДОЊА ЈЕ ИМАО СВЕ УСЛОВЕ ДА
БУДЕ ЗАДОВОЉАН...

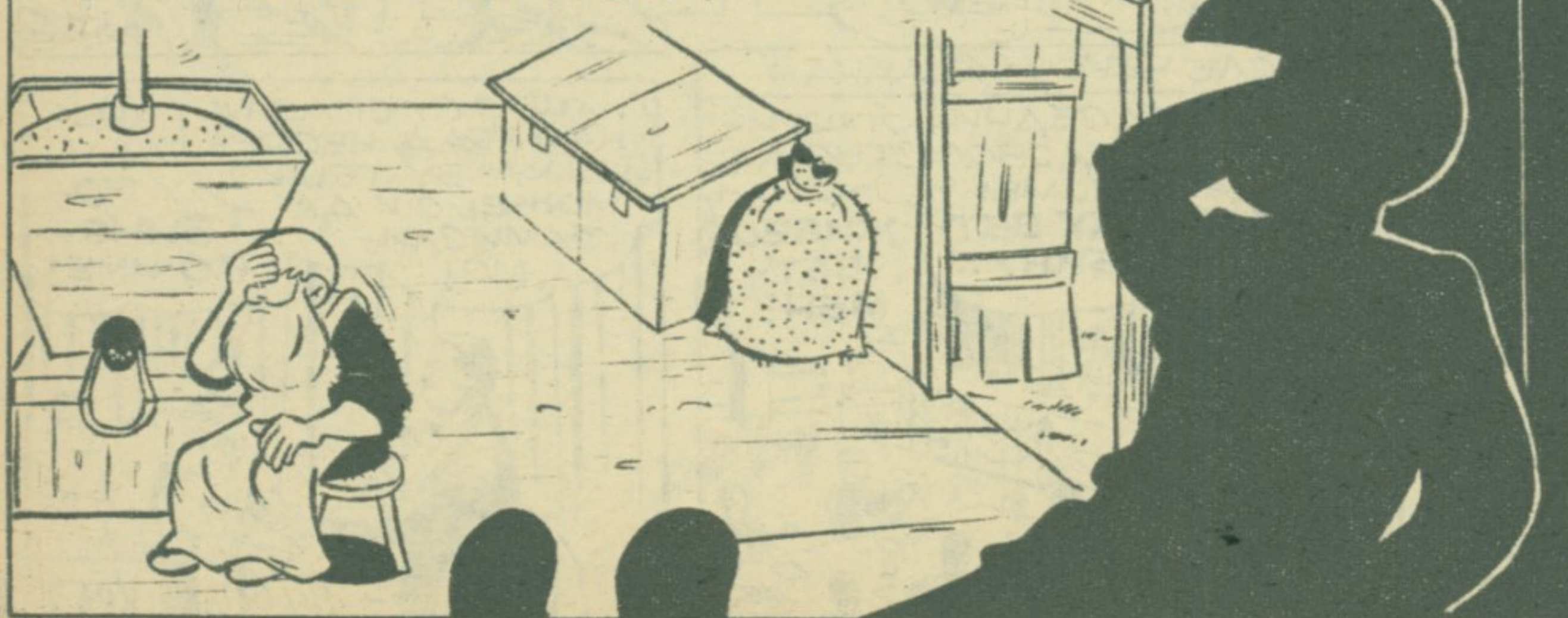
АЛИ, ОН ЈЕ БИО ТУ-
ЖАН...

ВЕОМА ТУЖАН...

ЗА ТО ВРЕМЕ УЗРОК ЊЕГОВИХ ЈАДА
СПАВАО ЈЕ НА ТАВАНУ...

БАШ ЈЕ ЗГОДАН ОВАЈ МЛА-
ДИЋ... ЗАШТО ЈЕ ЊЕГОВ ОТАЦ,
ТУЖАН?

У ЊИХОВОМ КРАЈУ СВИ СУ БИЛИ ИЛИ БРКАТИ ИЛИ БРАДАТИ. ЧИМ БИ ЈЕДАН ДЕЧАК ИЗИШАО ИЗ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ ПОЧЕО БИ ДА ПУШТА БРКЕ, А ПОНЕКАД И БРАДУ.

НАЈМАЊИ ЧОВЕК У СЕЛУ БИО ЈЕ ЛАКАТ БРАДЕ А ПЕДАЉ МУЖА...

НАЈВИШИ ЧОВЕК ЈЕ ПЛЕО ОД БРКОВА ПЛЕТЕНИЦЕ...

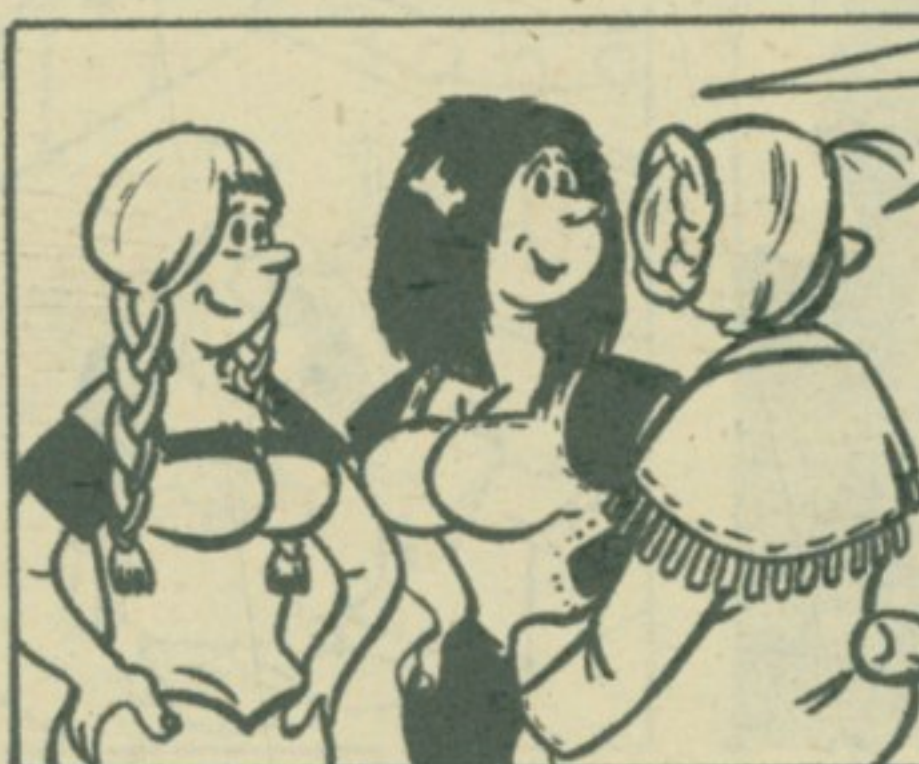
ЧАК ЈЕ И СЕОСКА ВРАЧАРА, КОЈА НИЈЕ МУШКО, ИМАЛА ПЕТ ДЛАКА НА БРАДИ...

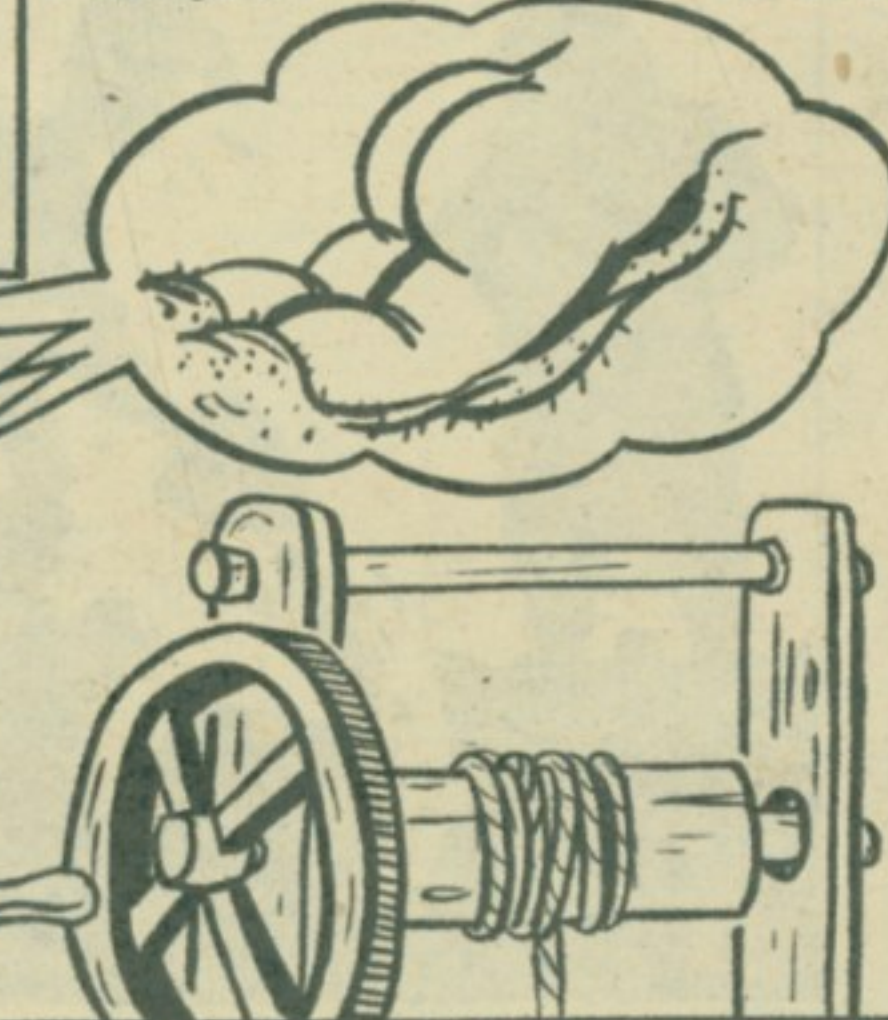
САМО ОН...

...ЊЕГОВ СИН, ИАКО ЈЕ ИМАО 20 ГОДИНА, БИО ЈЕ БЕЗ ИЈЕДНЕ ДЛАКЕ НА ЛИЦУ...

ЖЕНЕ ЈЕ ТО ЛИЦЕ ПОДСЕЋАЛО НА ДОЊИ ДЕО ЛЕЂА ЊИХОВИХ БЕБА...

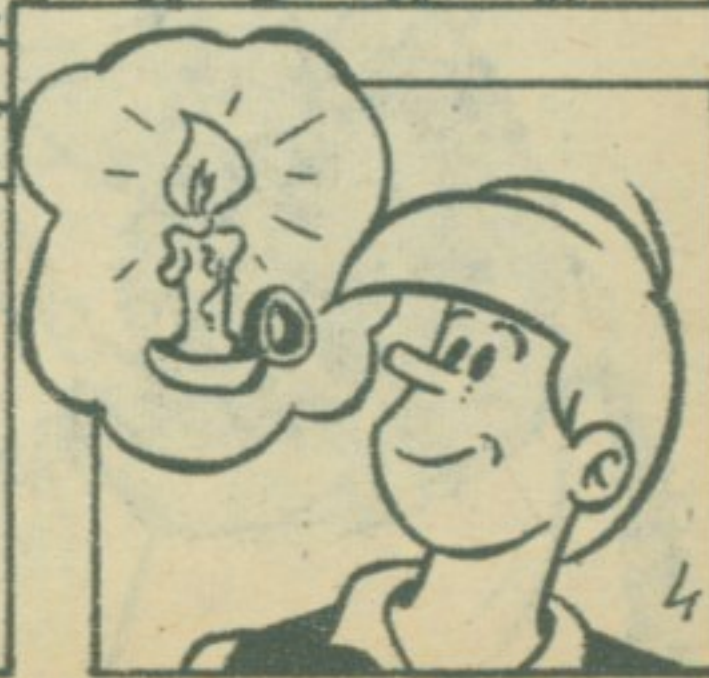
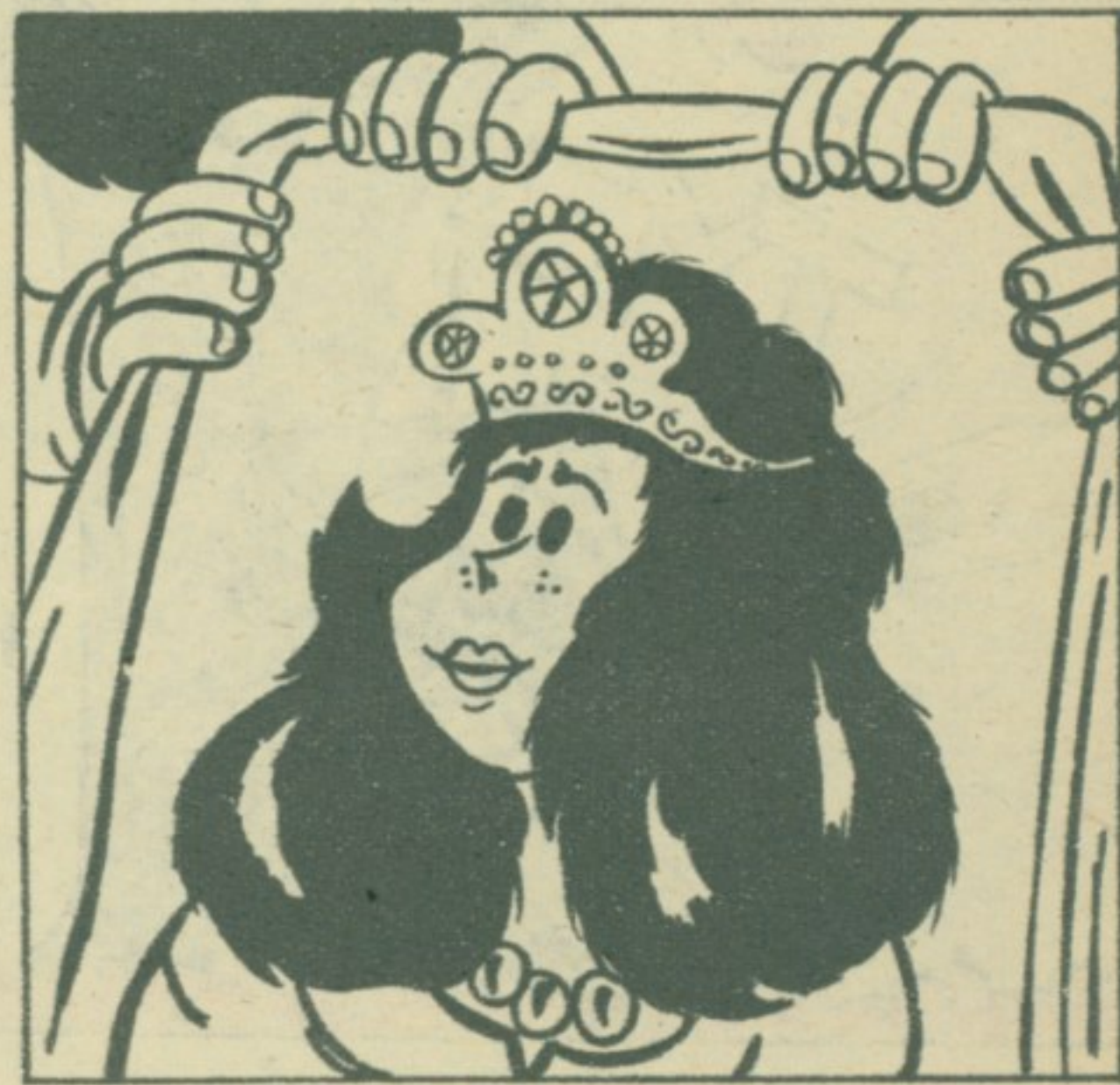
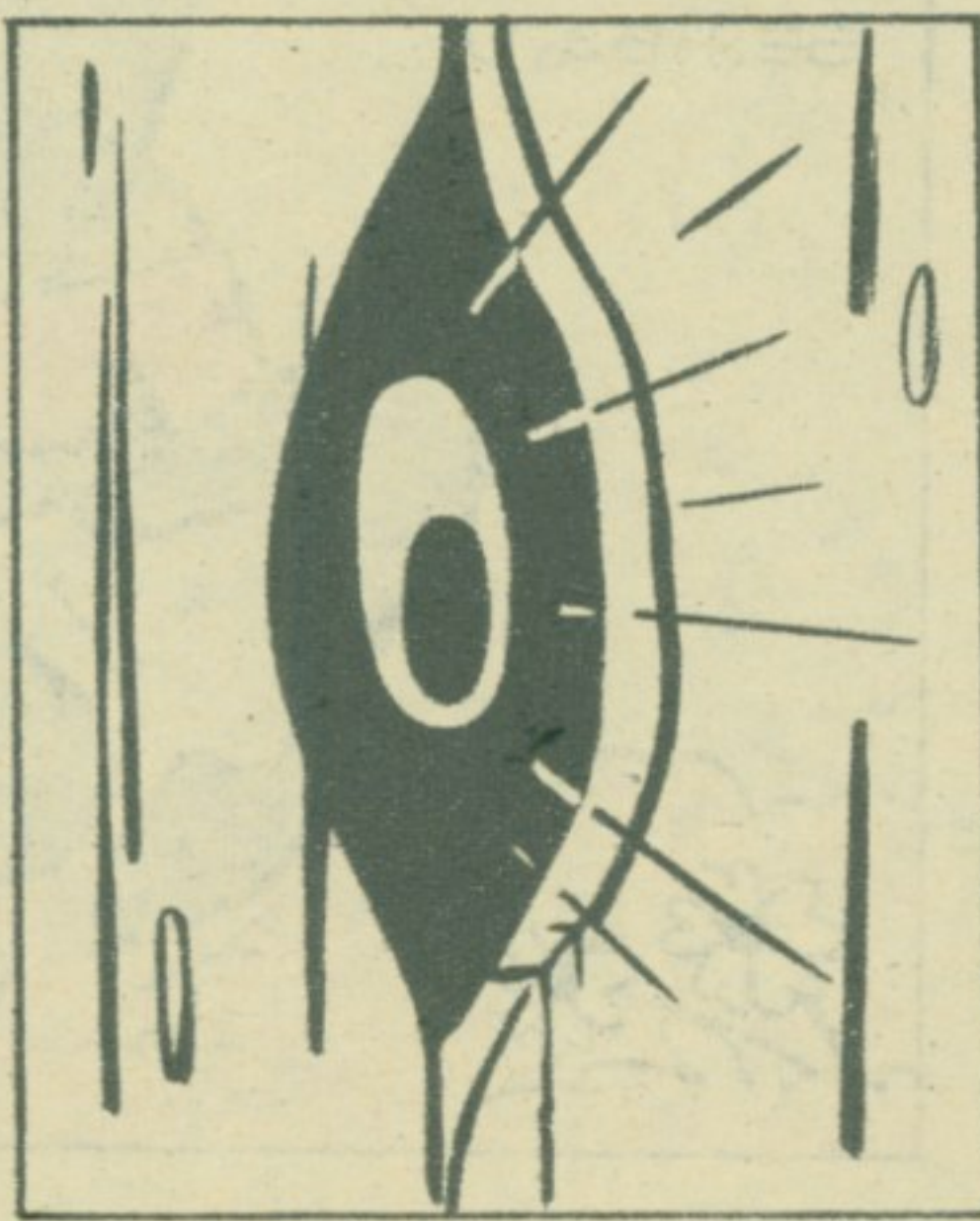
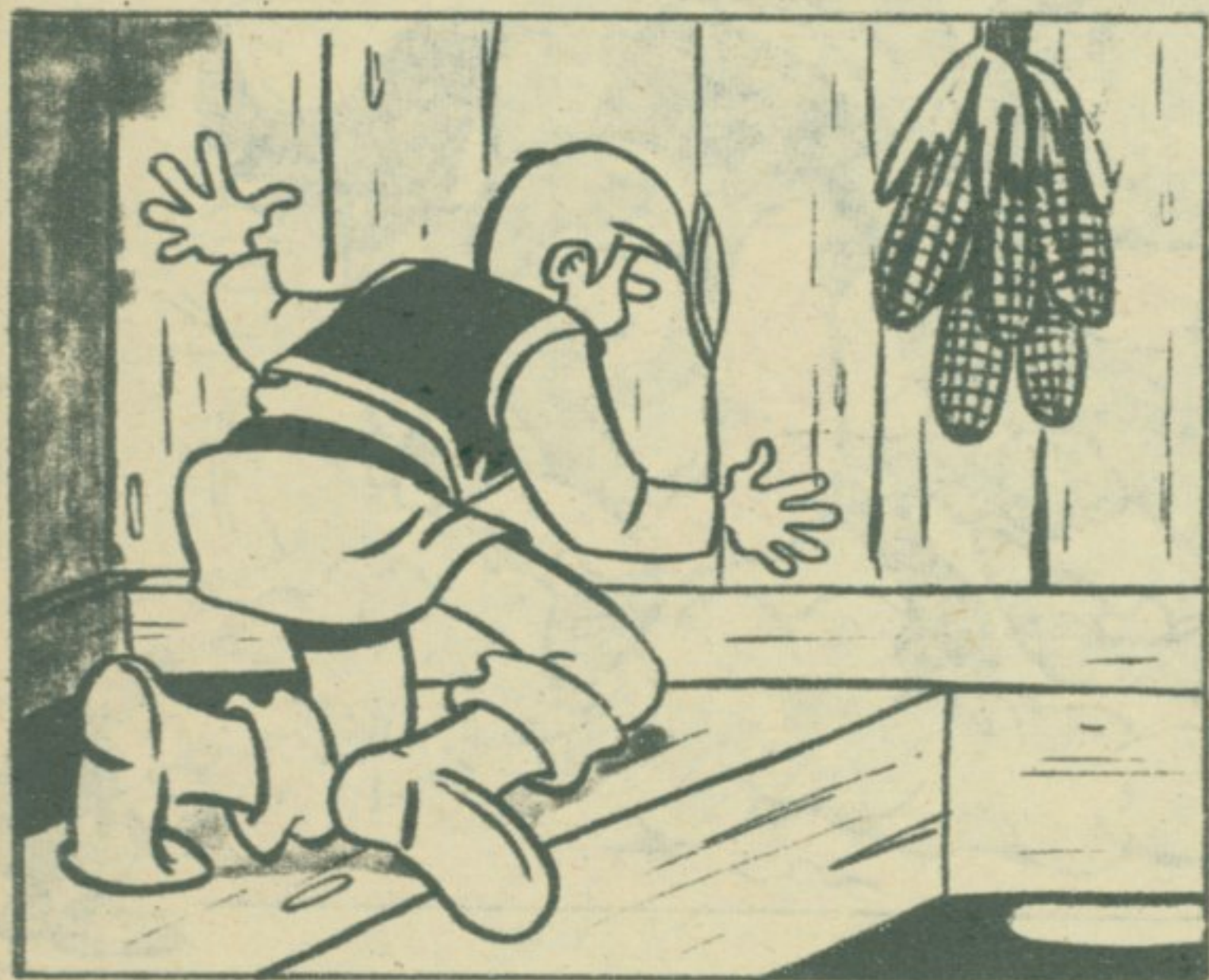
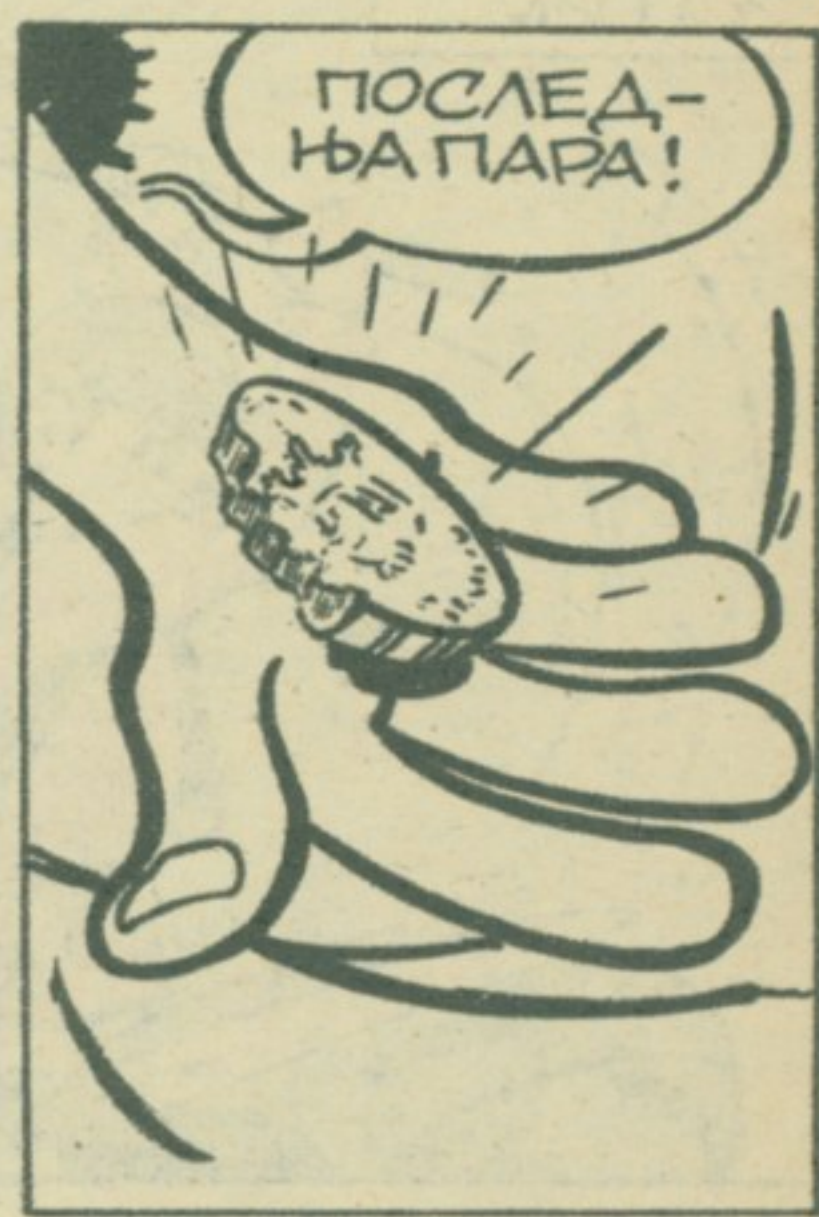
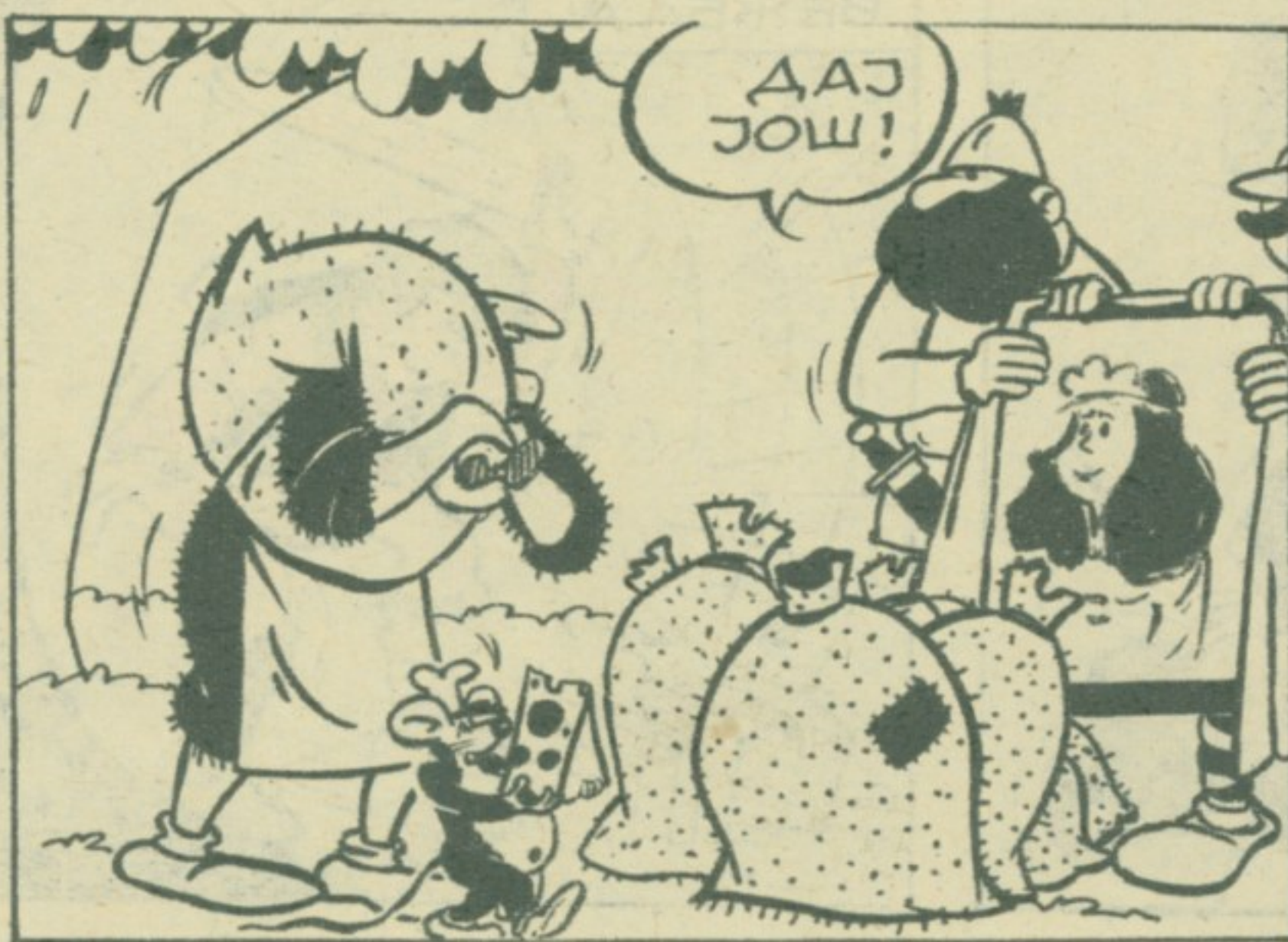
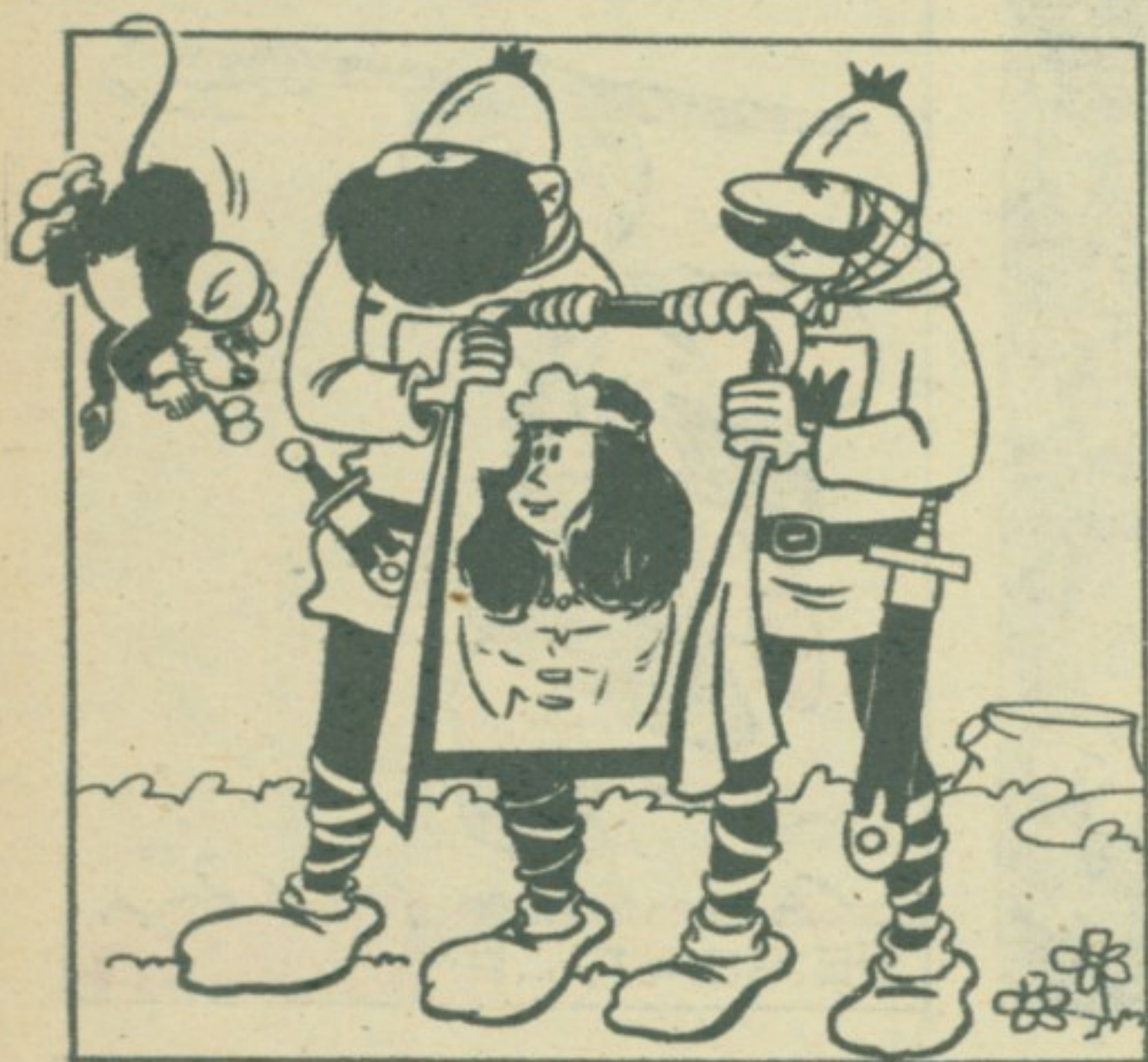

ОТАЦ ЈЕ НОЋУ УЗБУЊЕНО ШЕТАО ГОРЕ - ДОЛЕ ПО ВОДЕНИЦИ ТРАЖЕЊИ ИЗЛАЗ (НЕ ИЗ ВОДЕНИЦЕ, НЕГО) ИЗ ТЕ НЕУГОДНЕ СИТУАЦИЈЕ...

ИЗЛАЗ
СЕ
ПОЈАВИО
ИЗ-
НЕ-
НАДА...

ЧИМ
ЈЕ
ВИДЕО
ПРИНЦЕ-
ЗИНУ
СЛИКУ,
ЋОСА
ЈЕ
ОД-
ЛУ-
ЧИО...

ОЧЕ, ОЖЕ-
НИЋУ СЕ ПРИН-
ЦЕЗОМ!

ТИ
НИСИ
ЧИТАВ!

ЋОСА ЈЕ ОДМАХ ПОЧЕО
ДА СЕ СПРЕМА ЗА
ТУРНИР; ПРВО
ЈЕ ИСТИМАРИО
КОЊА...

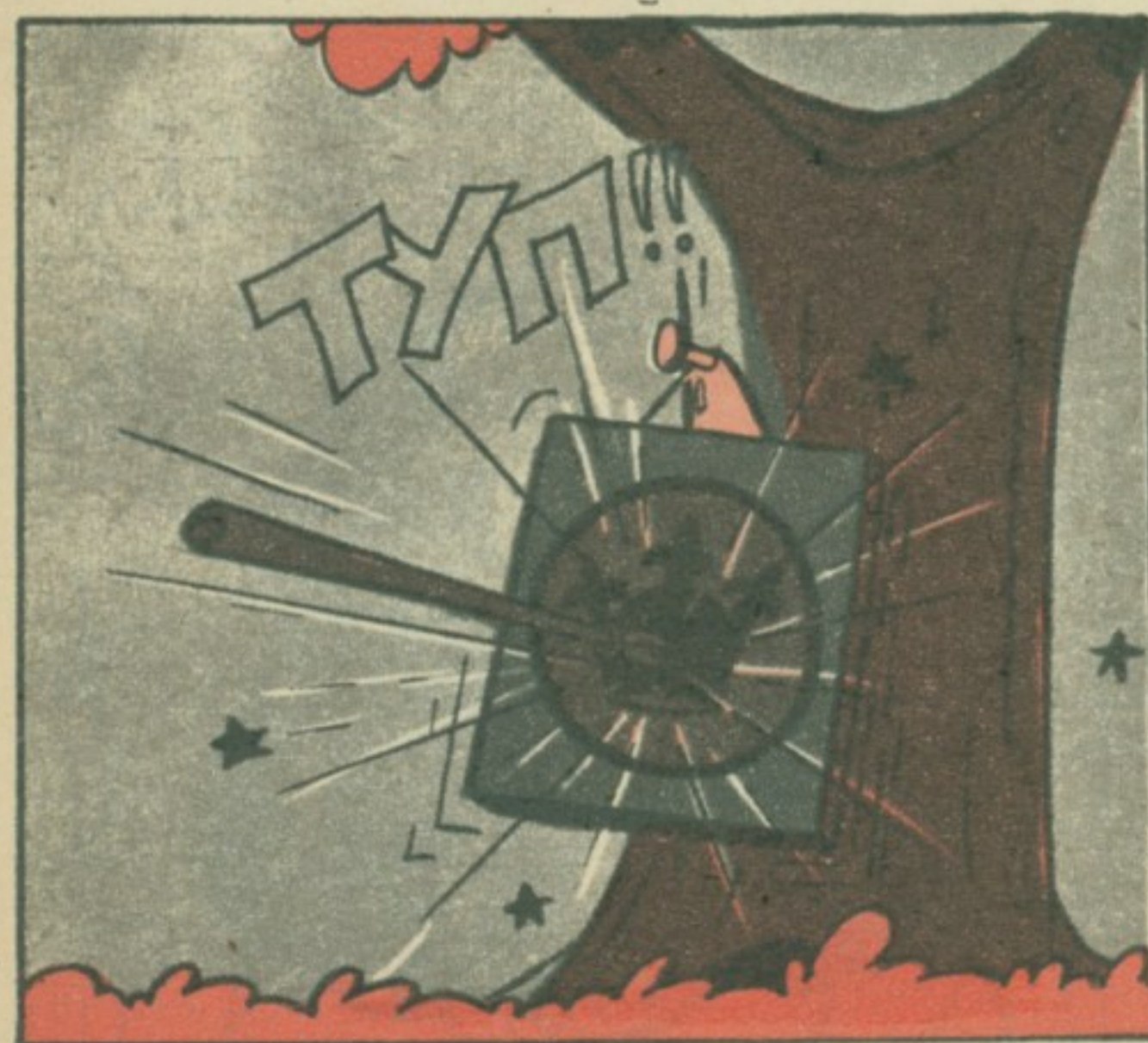
ЗАТИМ...

ВЕЖБА А...

ВЕЖБА Б...

ВЕЖБА Ц...

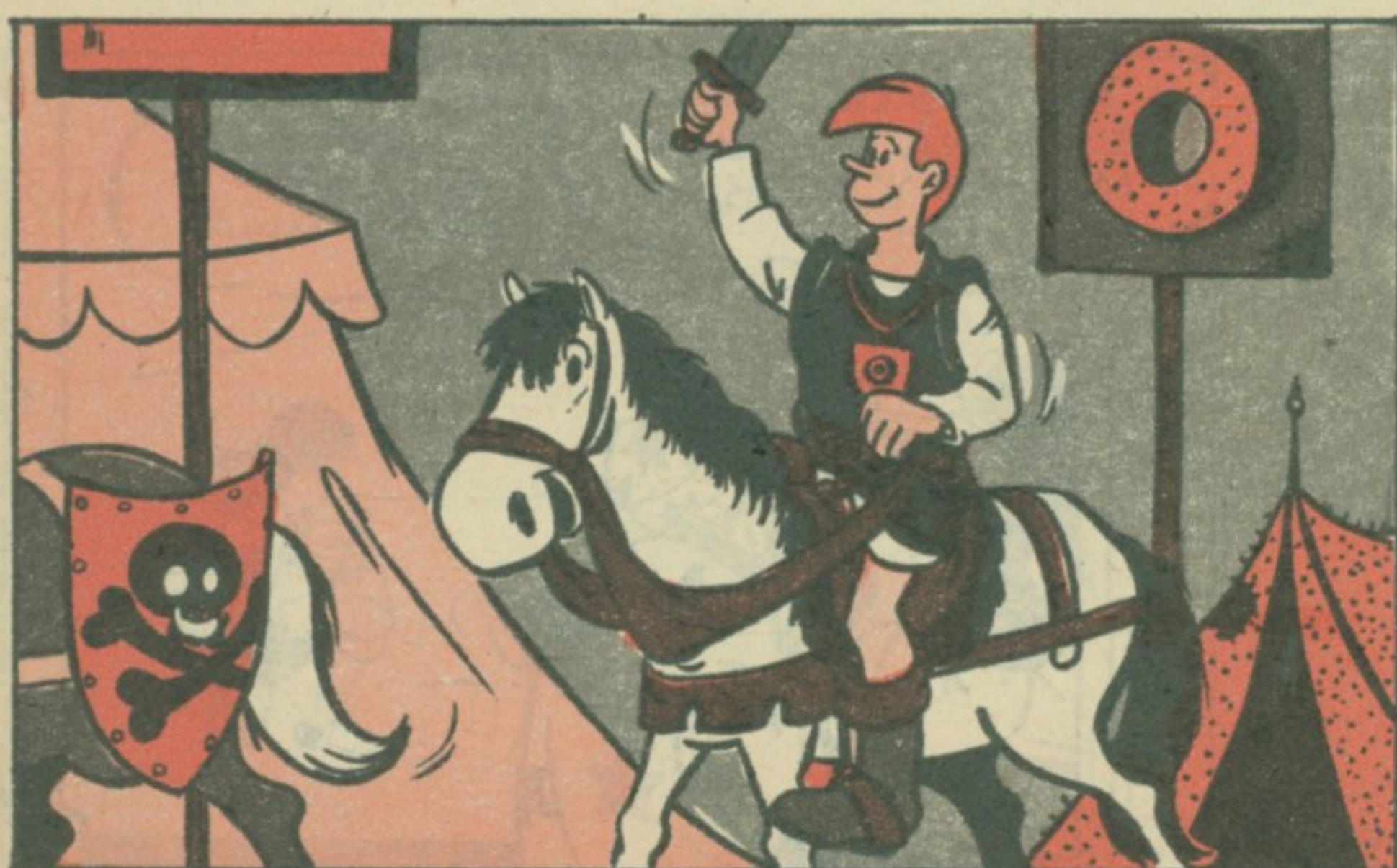
ВЕЖБА Д...

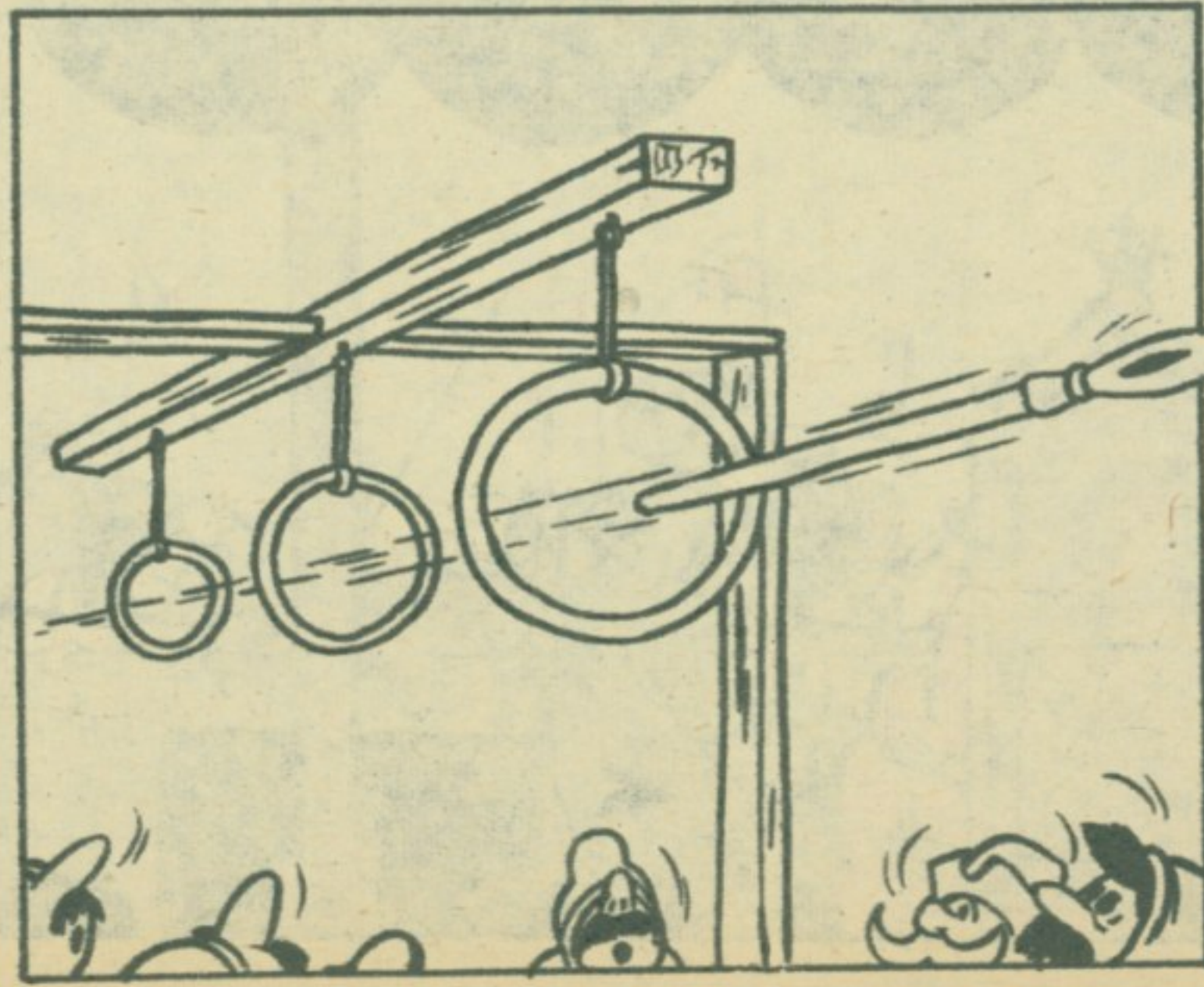
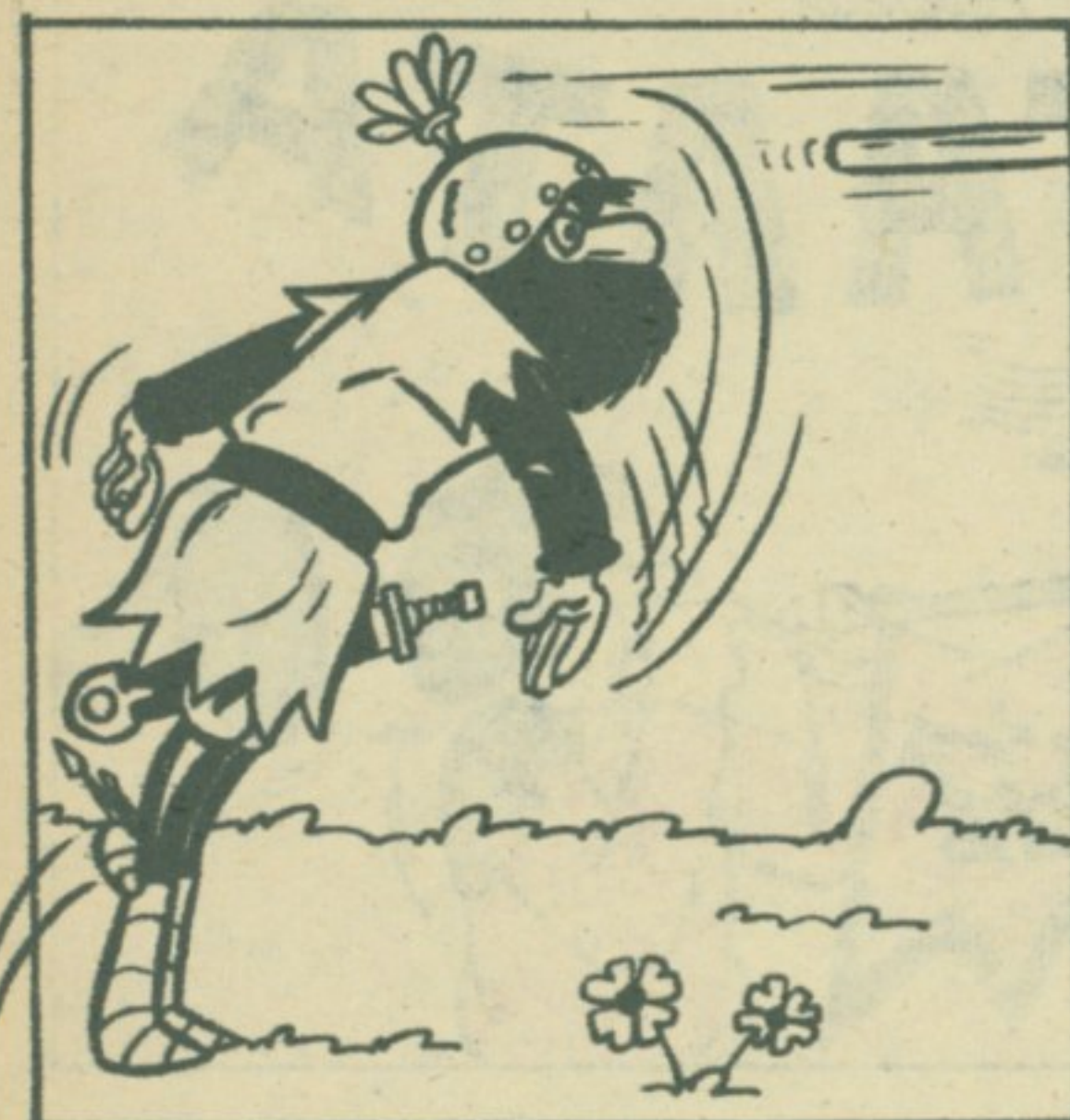
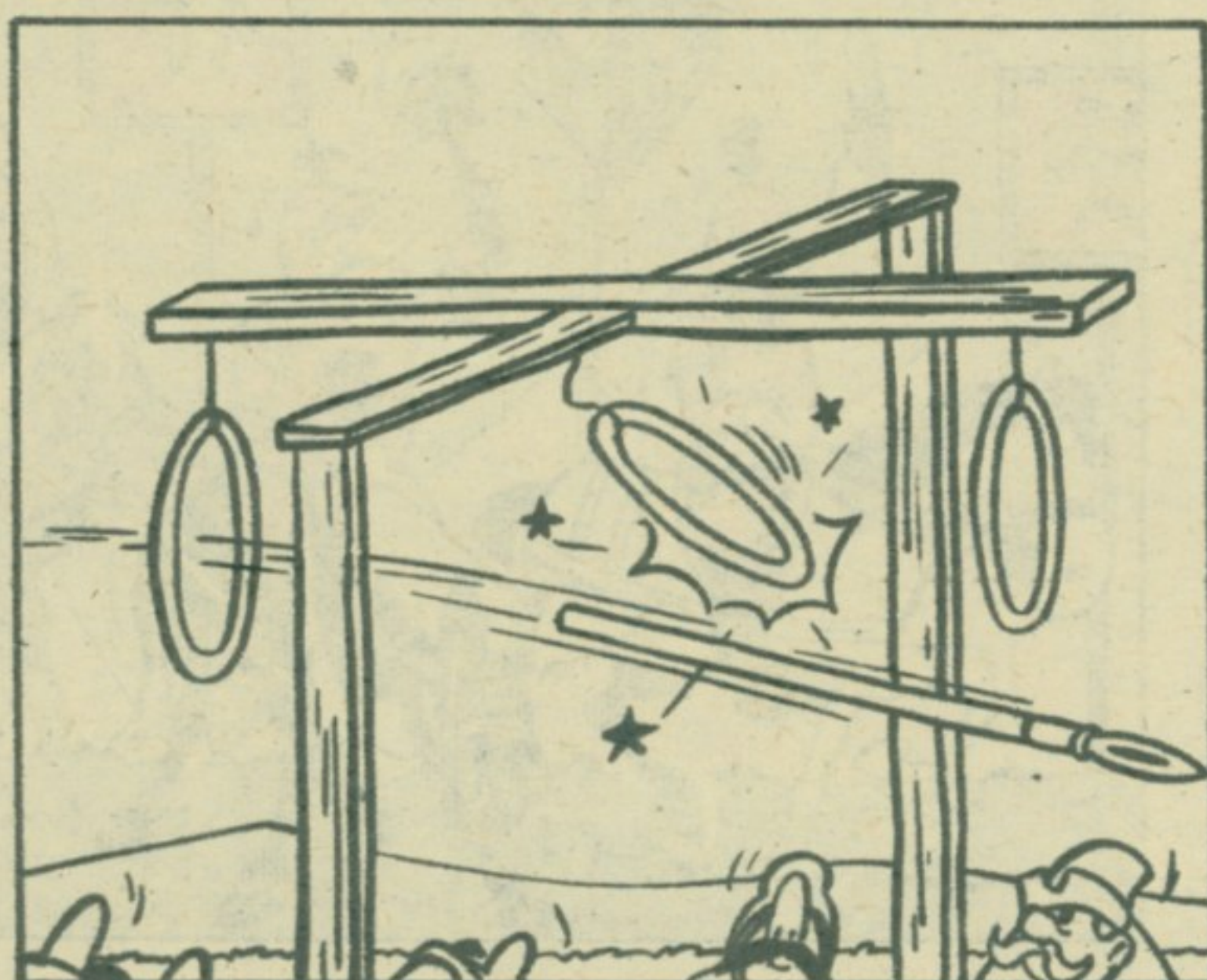
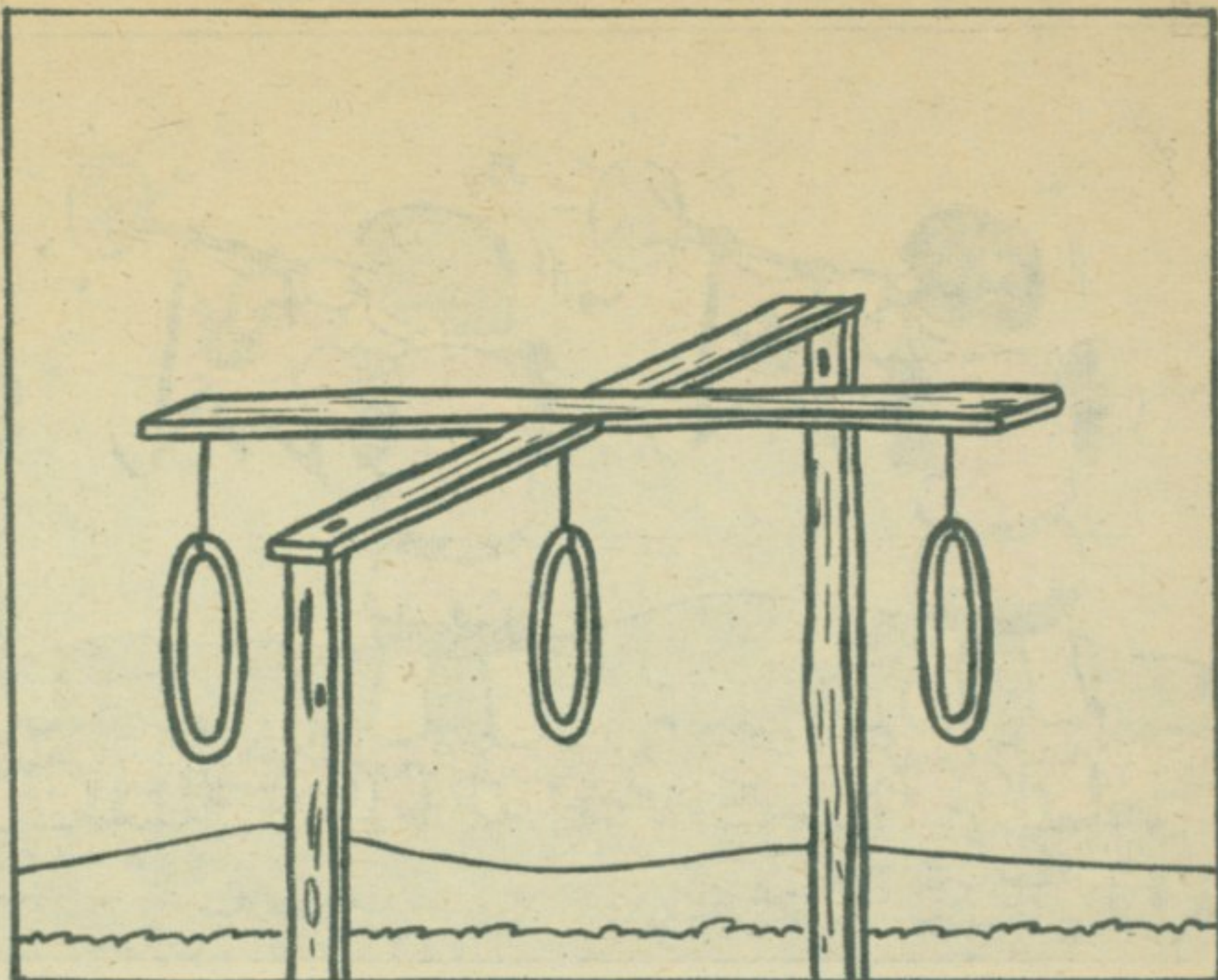
...И ЋОСА ЈЕ БИО СПРЕ-
МАН ЗА ТУРНИР...

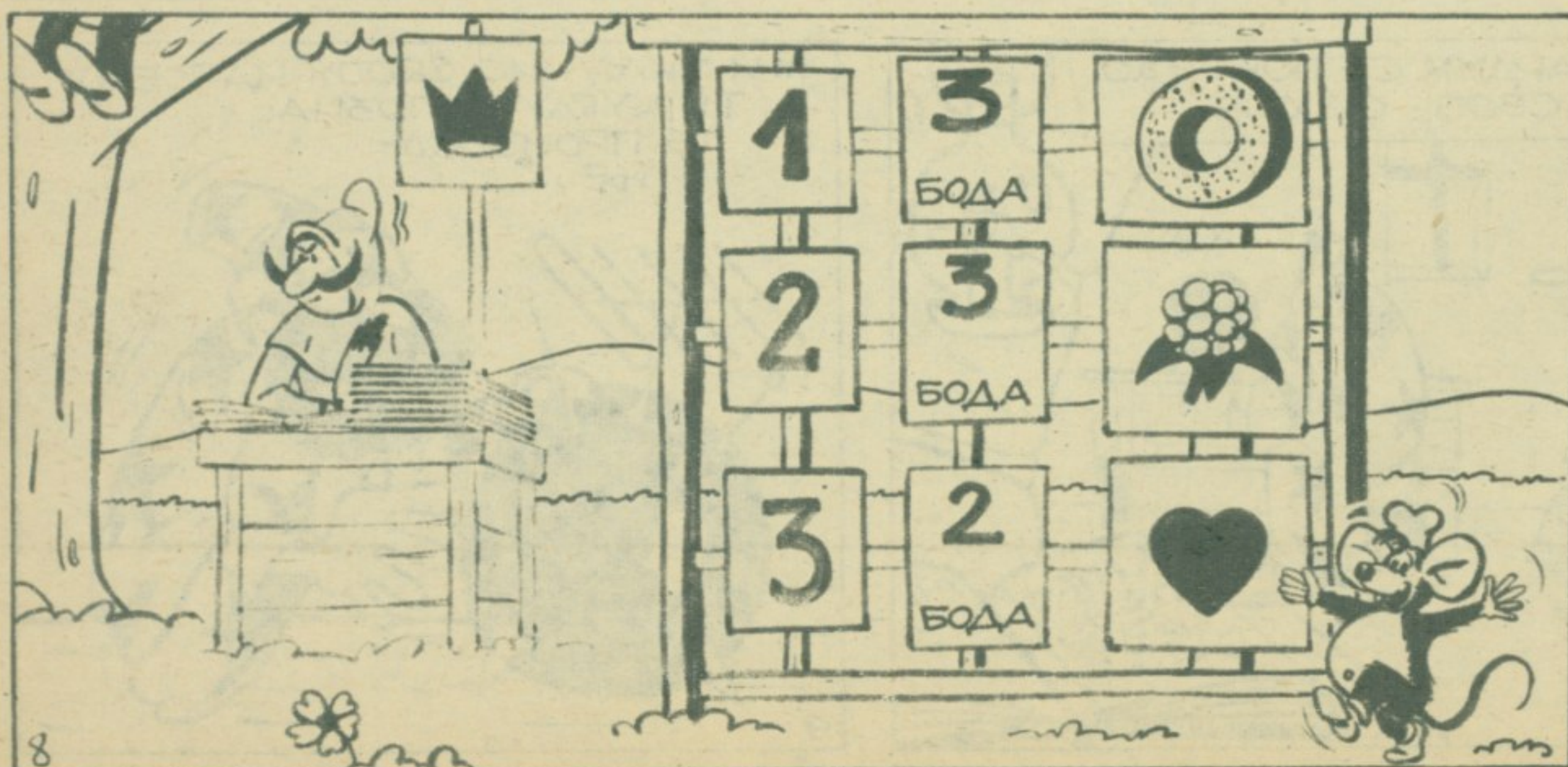
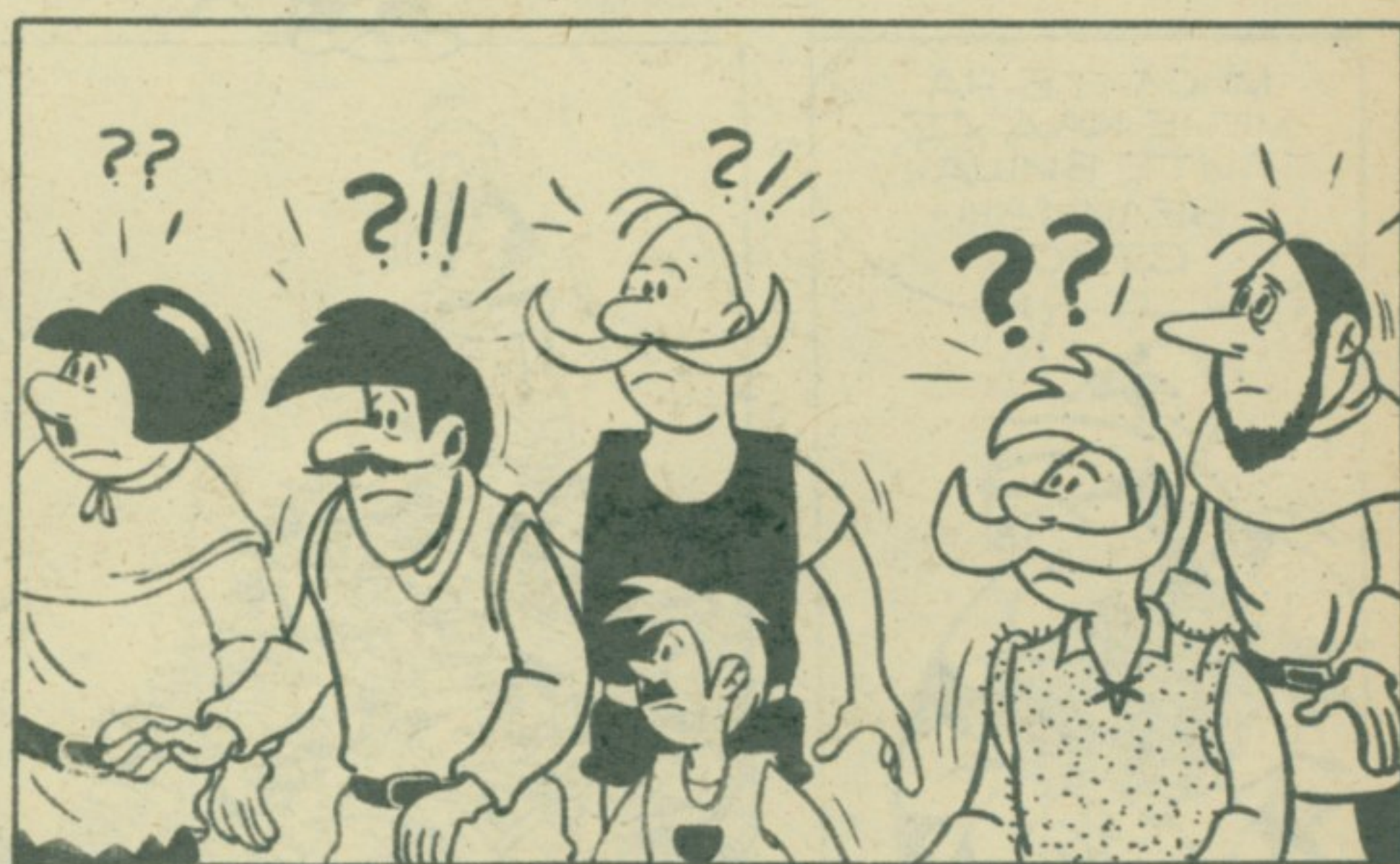
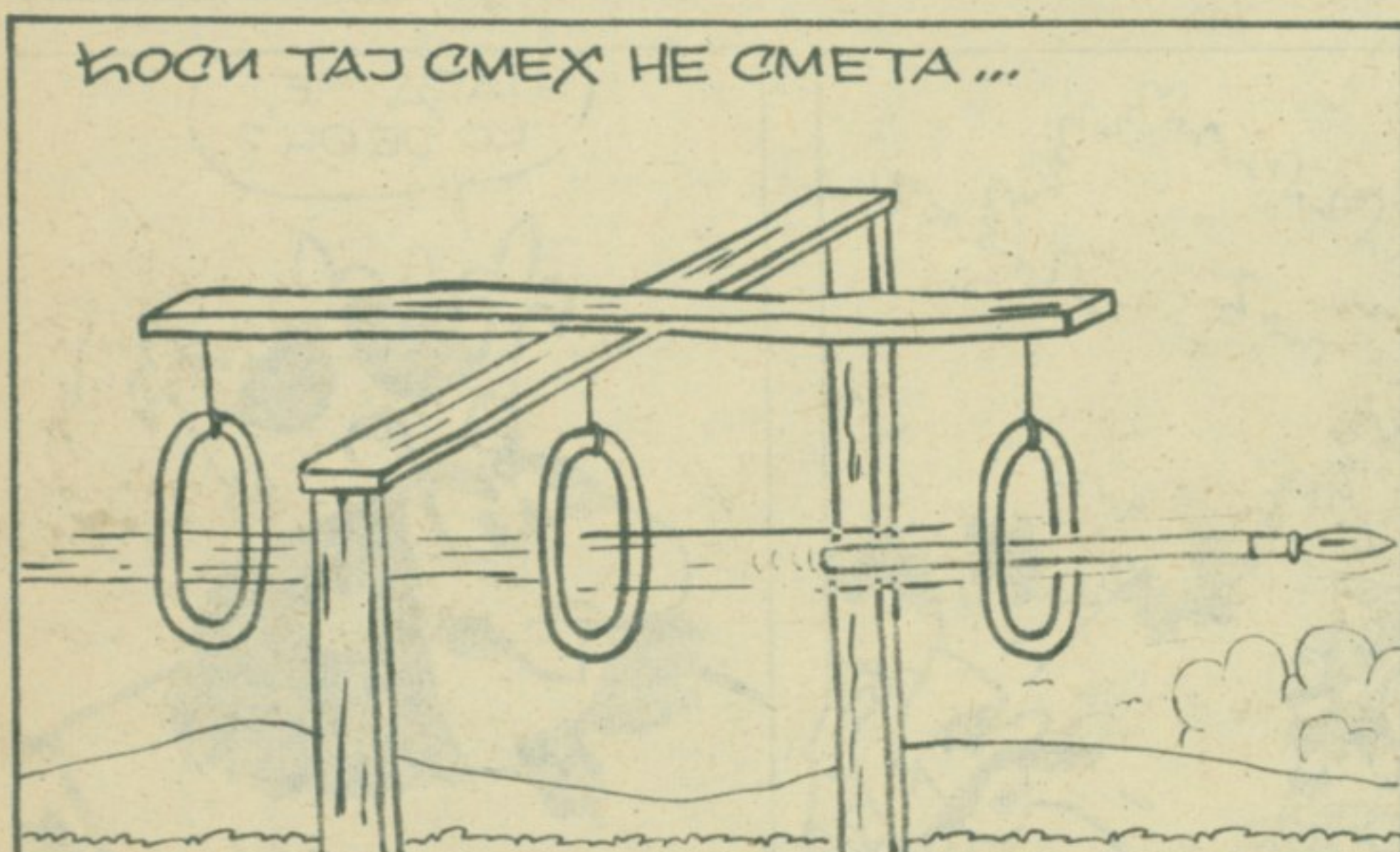
ЗНАО САМ ДА
ИМАМ ЋОСАВОГ
СИНА, А САД
ВИДИМ И ДА
ЈЕ ЛУД...

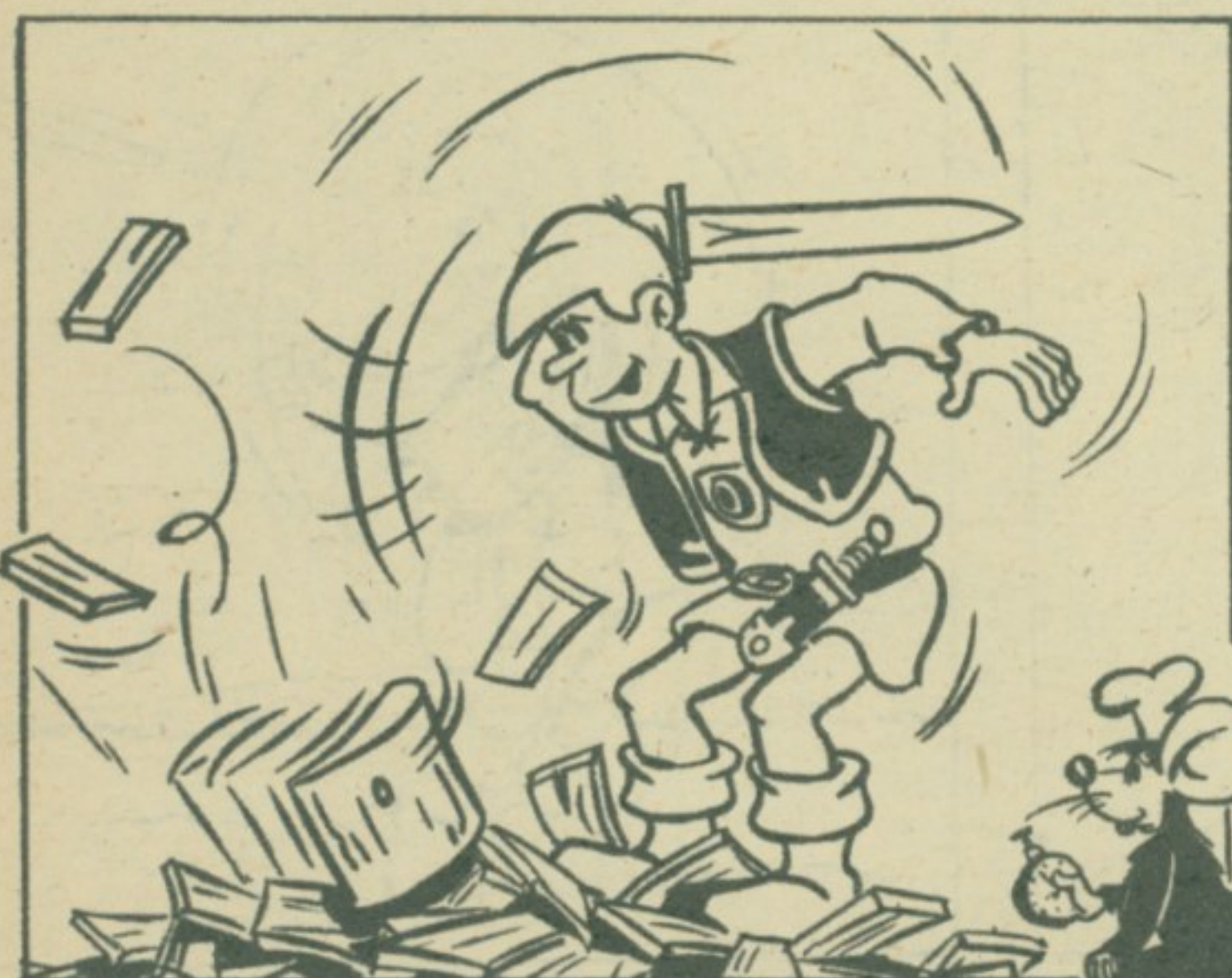
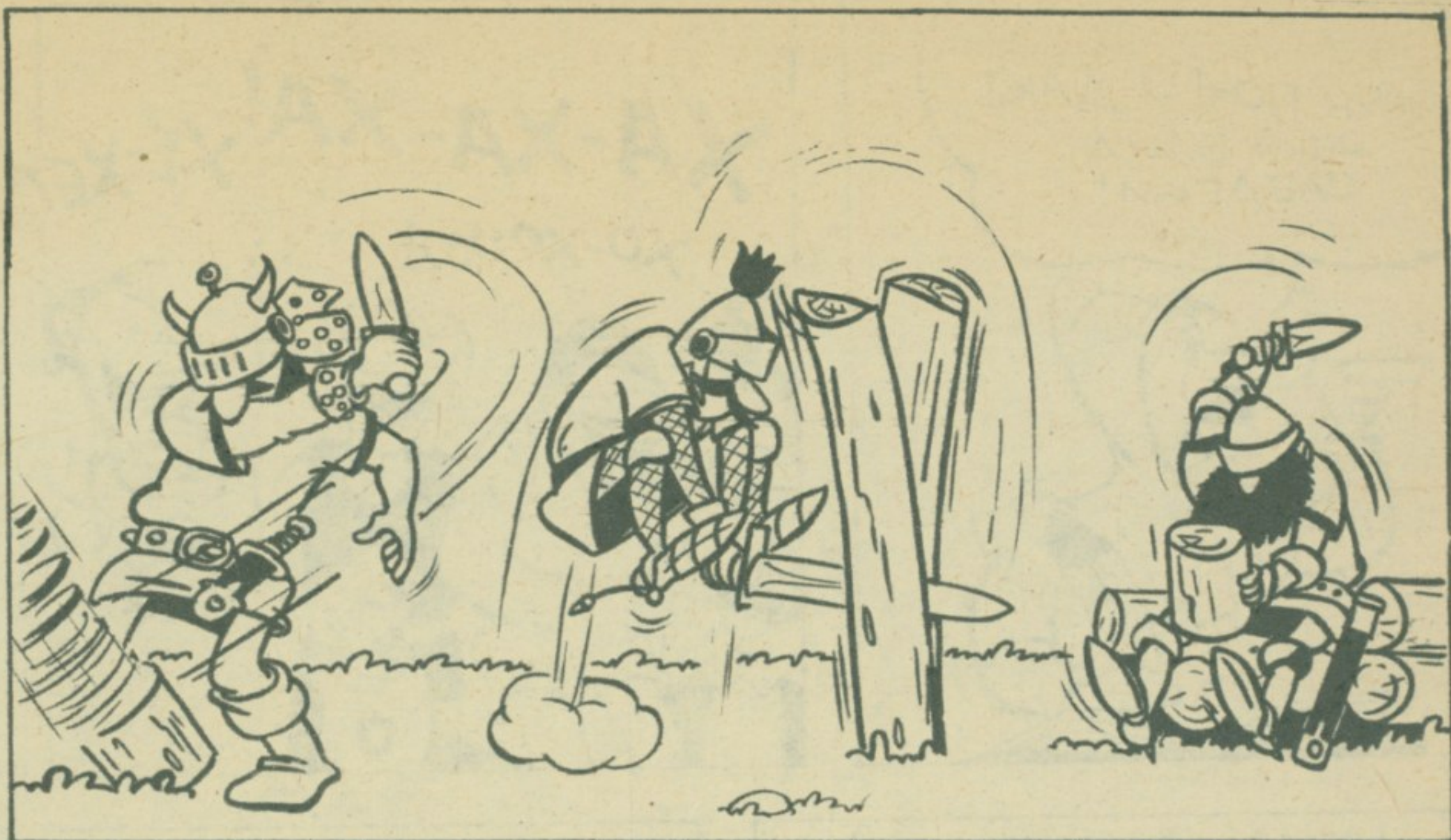

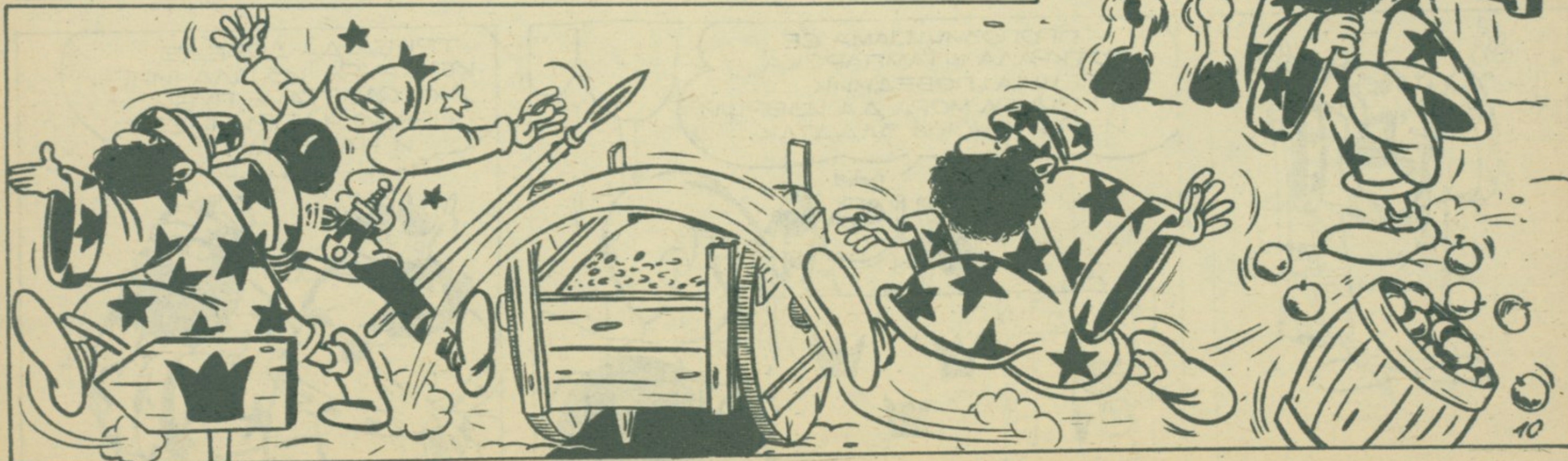
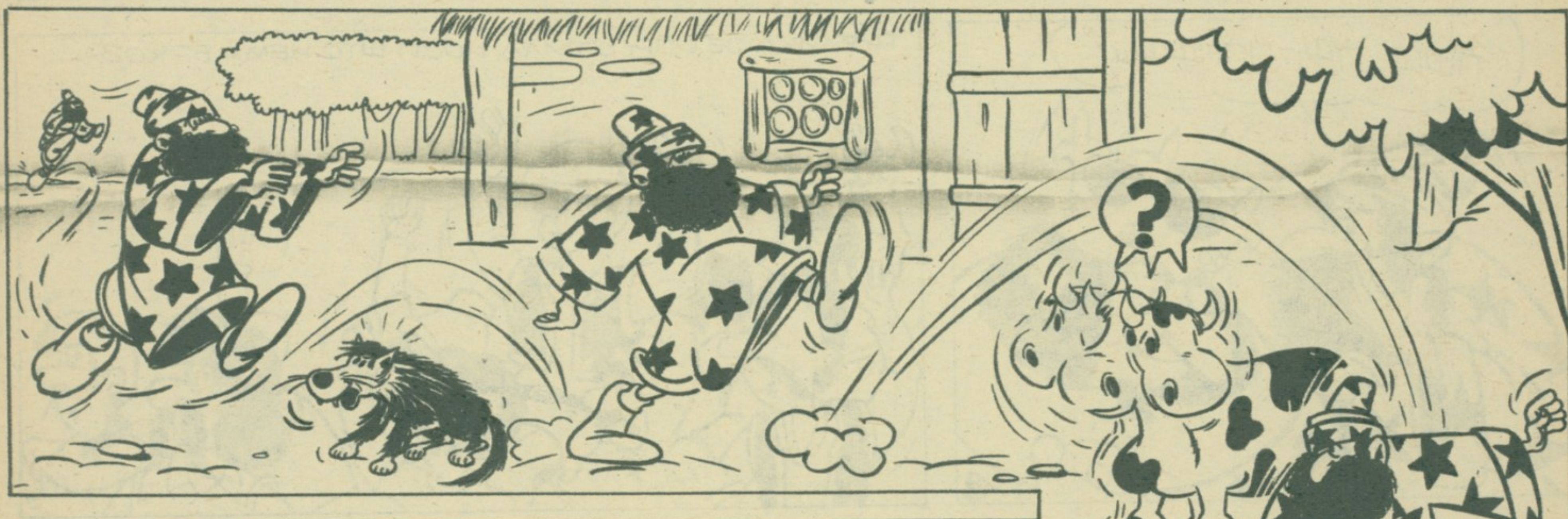
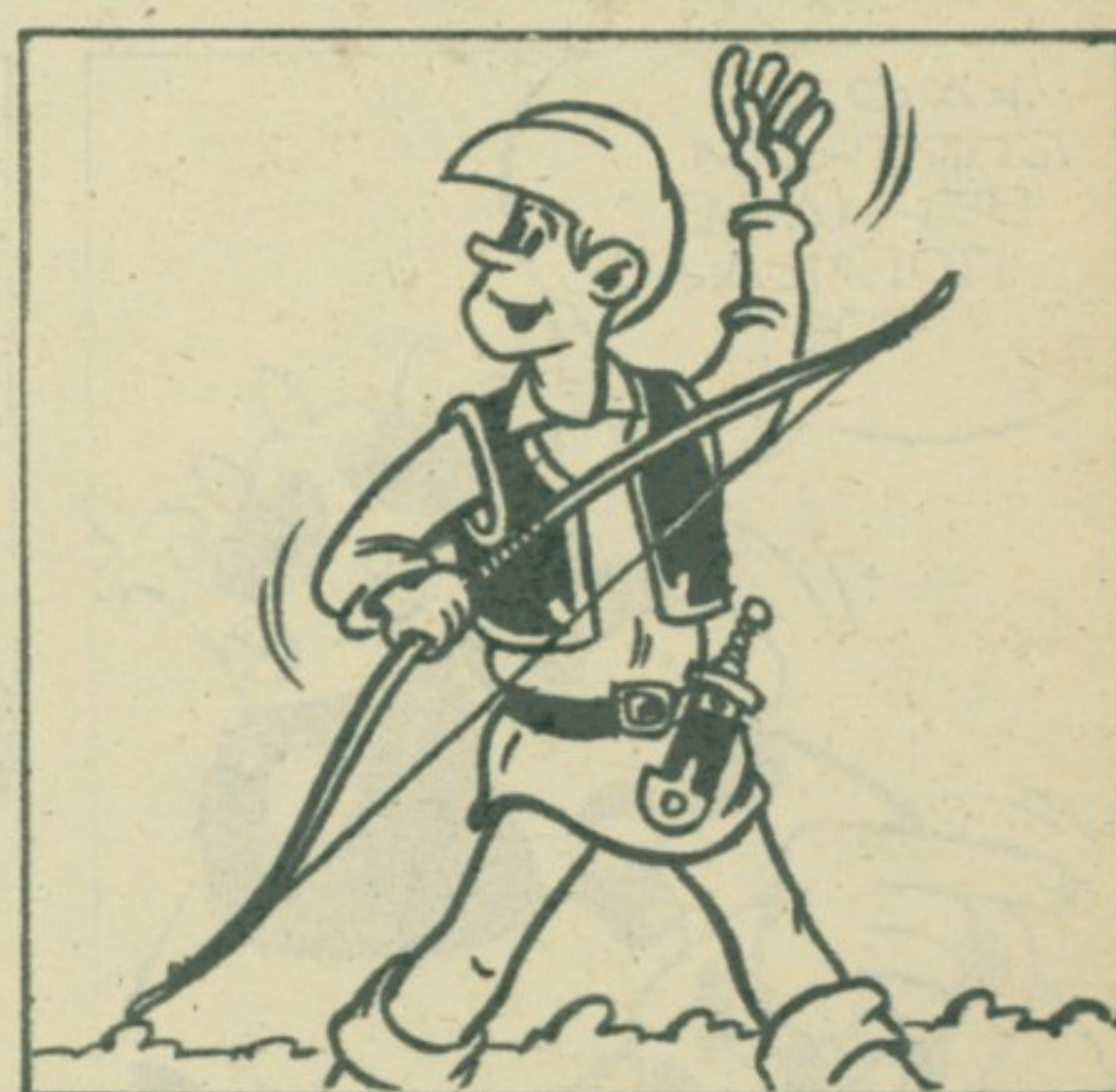
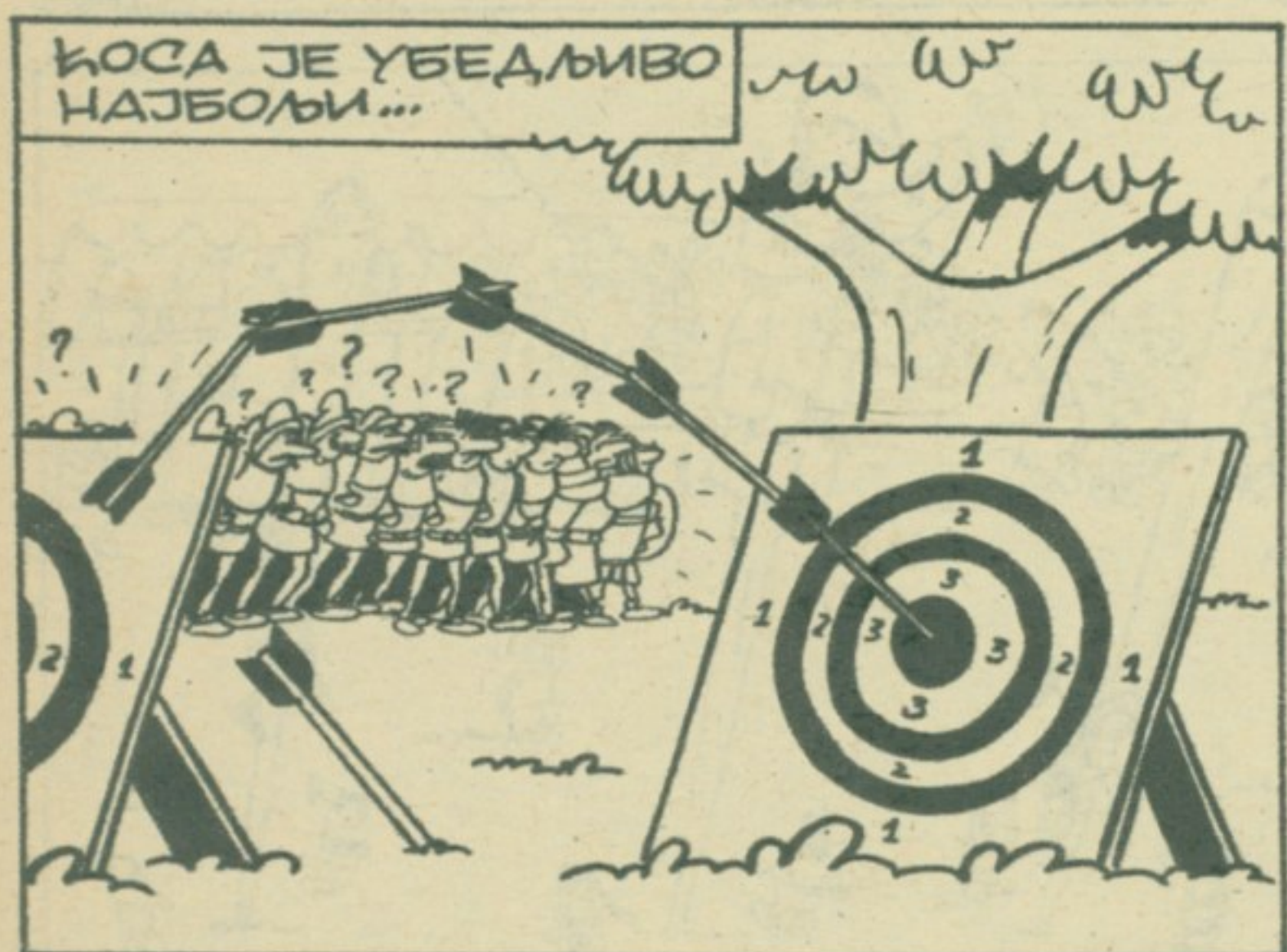
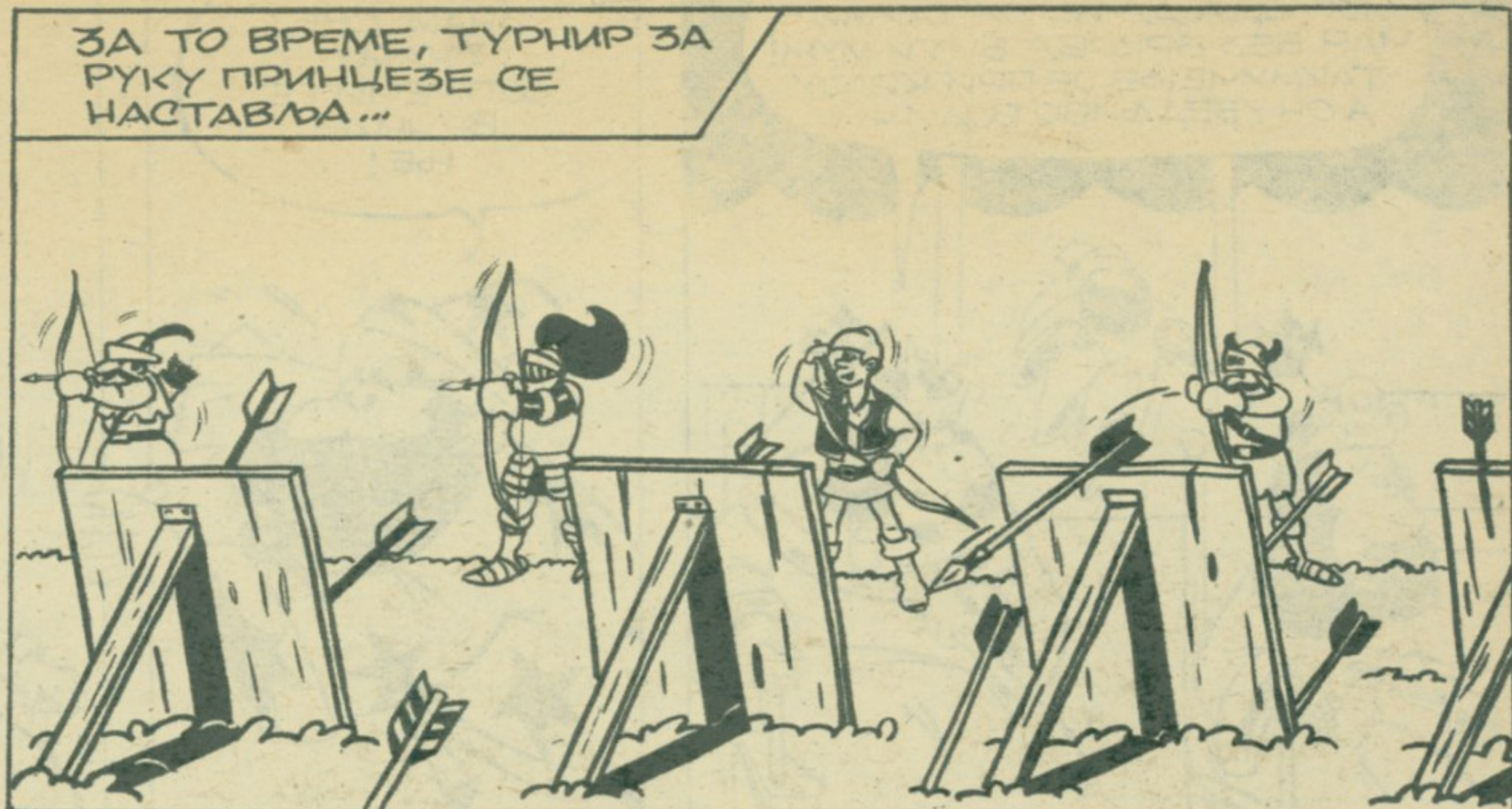
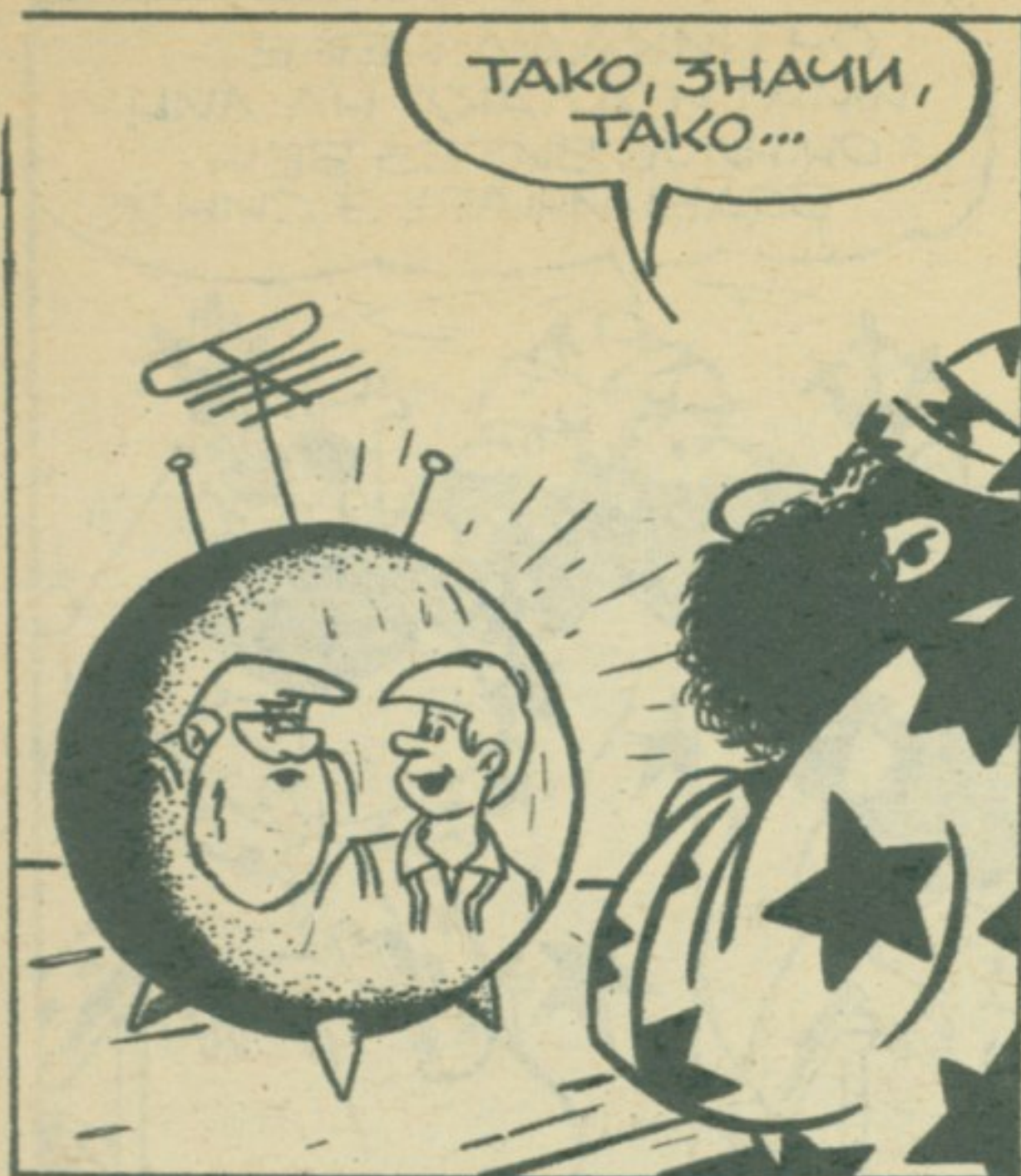

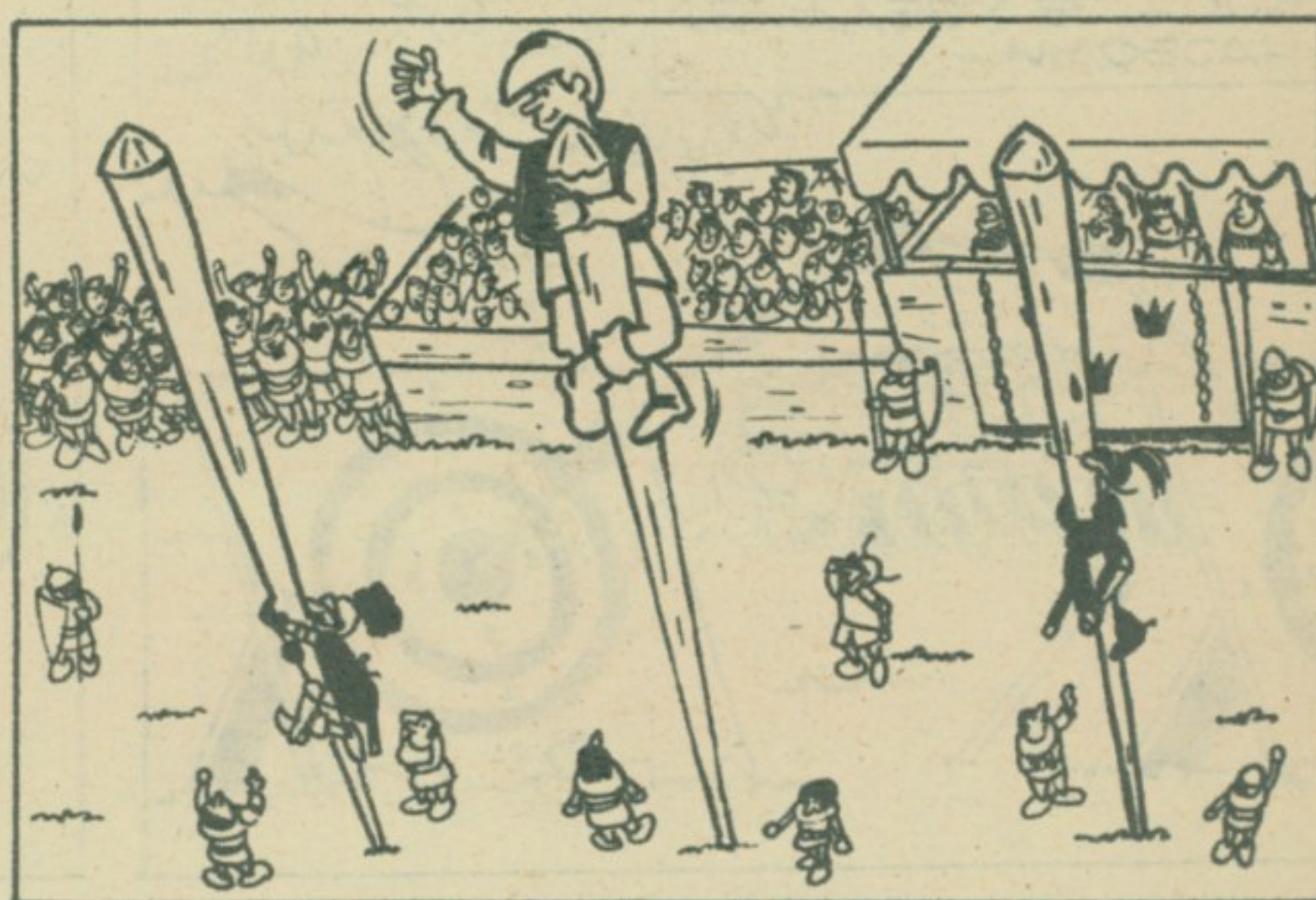
ПОСЛЕ
ДЕФИЛЕА
ПОЧИЊЕ
ТУР-
НИР...

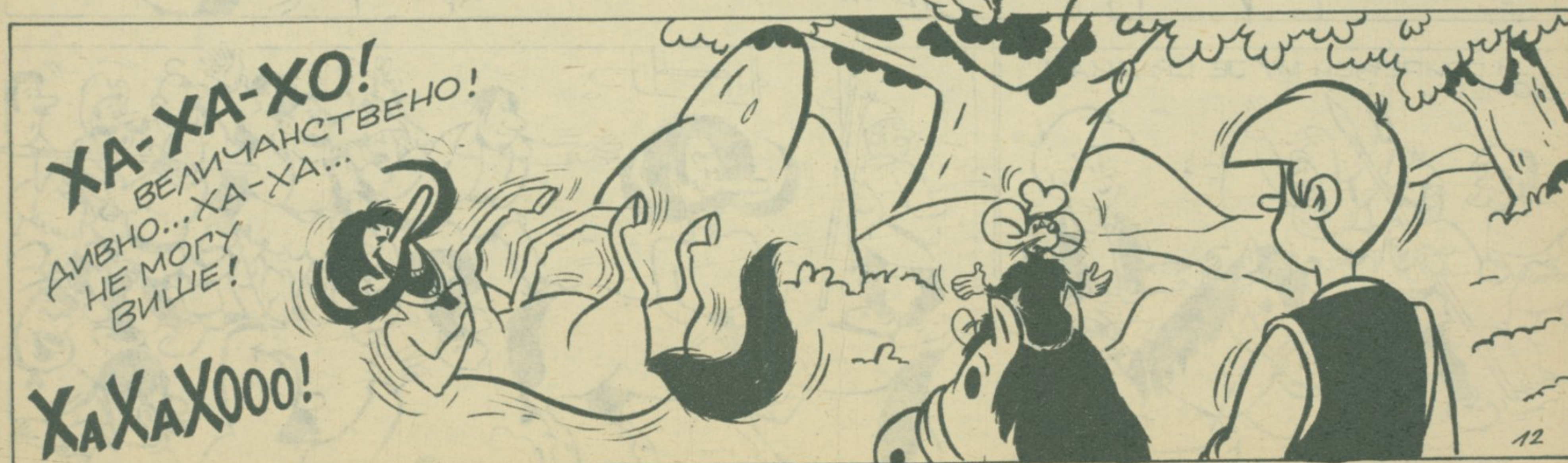
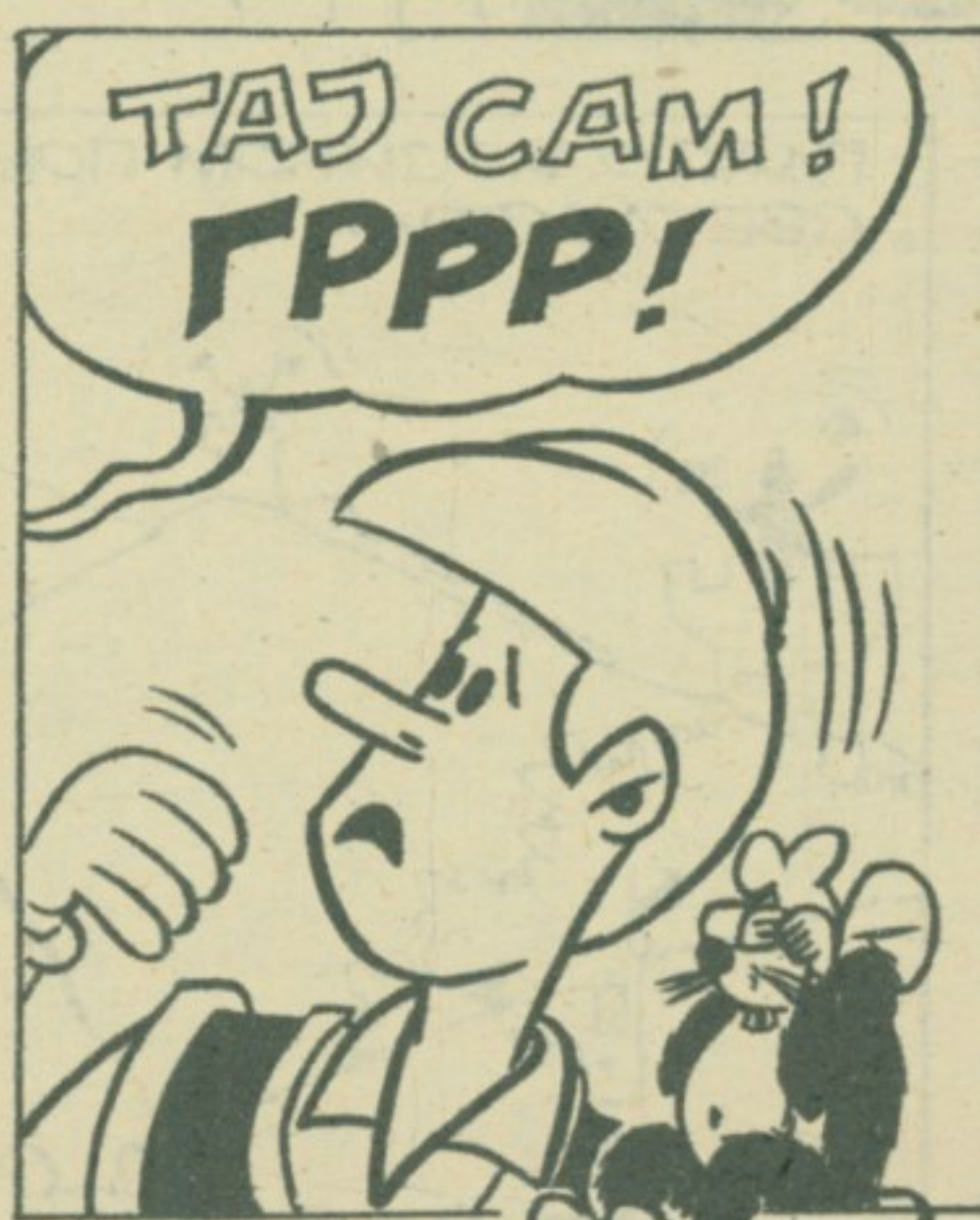
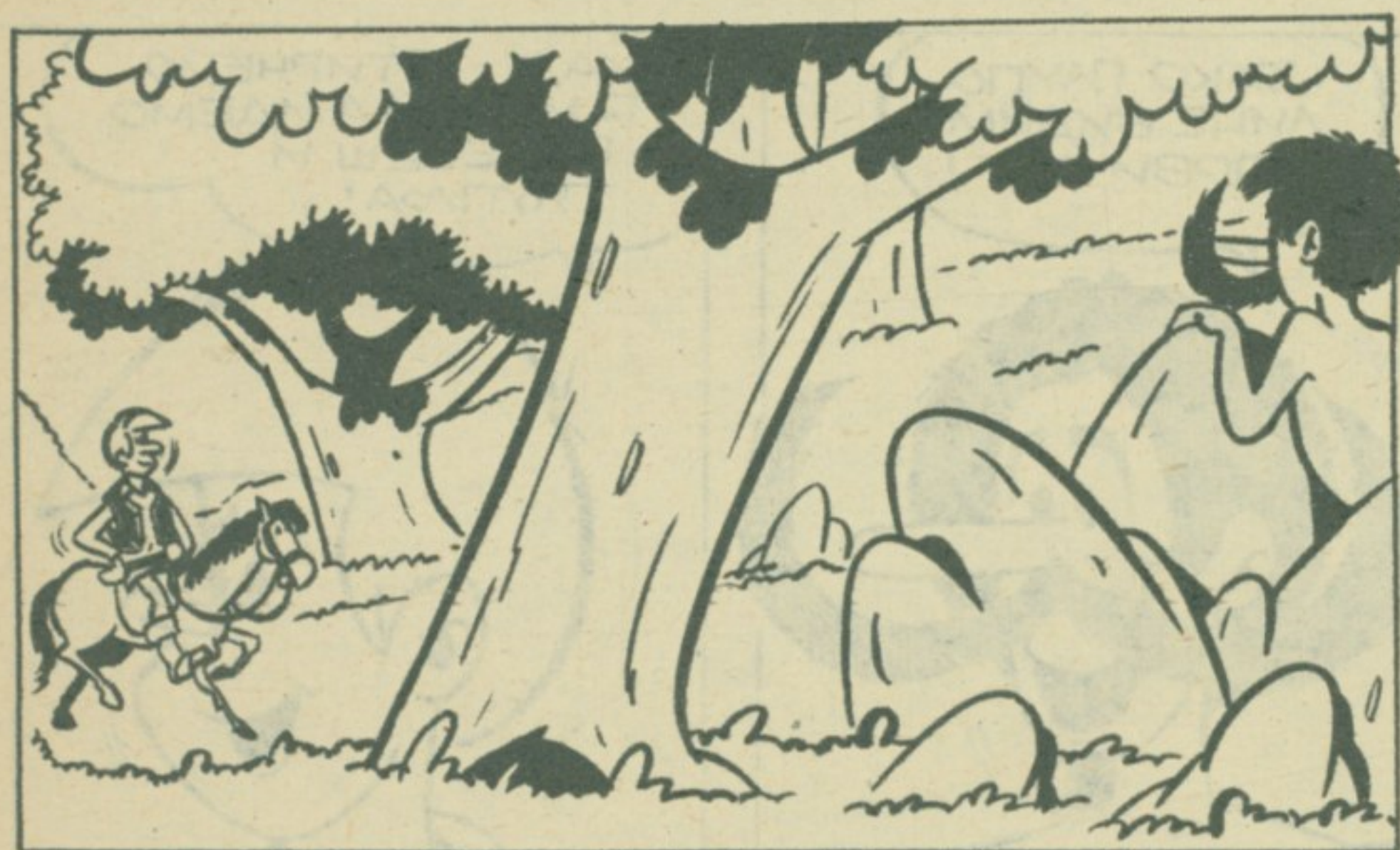

КЕНТАУР
СЕ
ТОЛИКО
СМЕ-
ЈАО И
СКАКАО
ДА
ЈЕ
НАЈЗАД,
ПАО ОД
УМО-
РА...

...И КОСИ ЈЕ ОСТАЛО САМО ДА ГА
ВЕЖЕ И ПОВЕДЕ У ЦАРЕВ ДВОР...

САД МИ
РЕЦИ ЗАШТО
СИ СЕ СМЕ-
ЈАО?

ТАКО ГЛУПО
ЛИЦЕ ВИДИМ
ПРВИ ПУТ!

КАД СТИГНЕМО
ТАМО КУДА ИДЕМО
ВИДЕЋЕШ И
ГЛУПЉА!

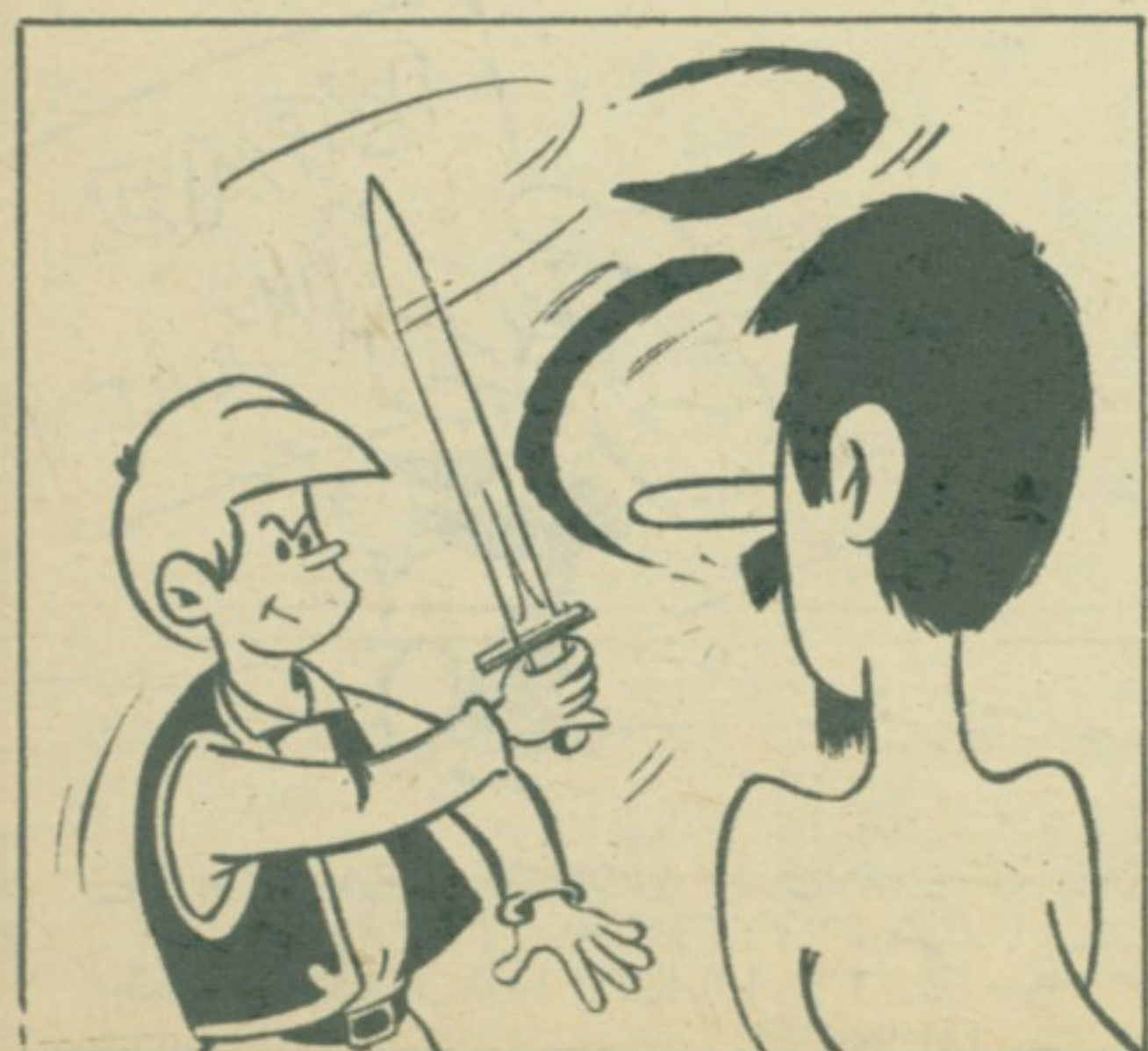
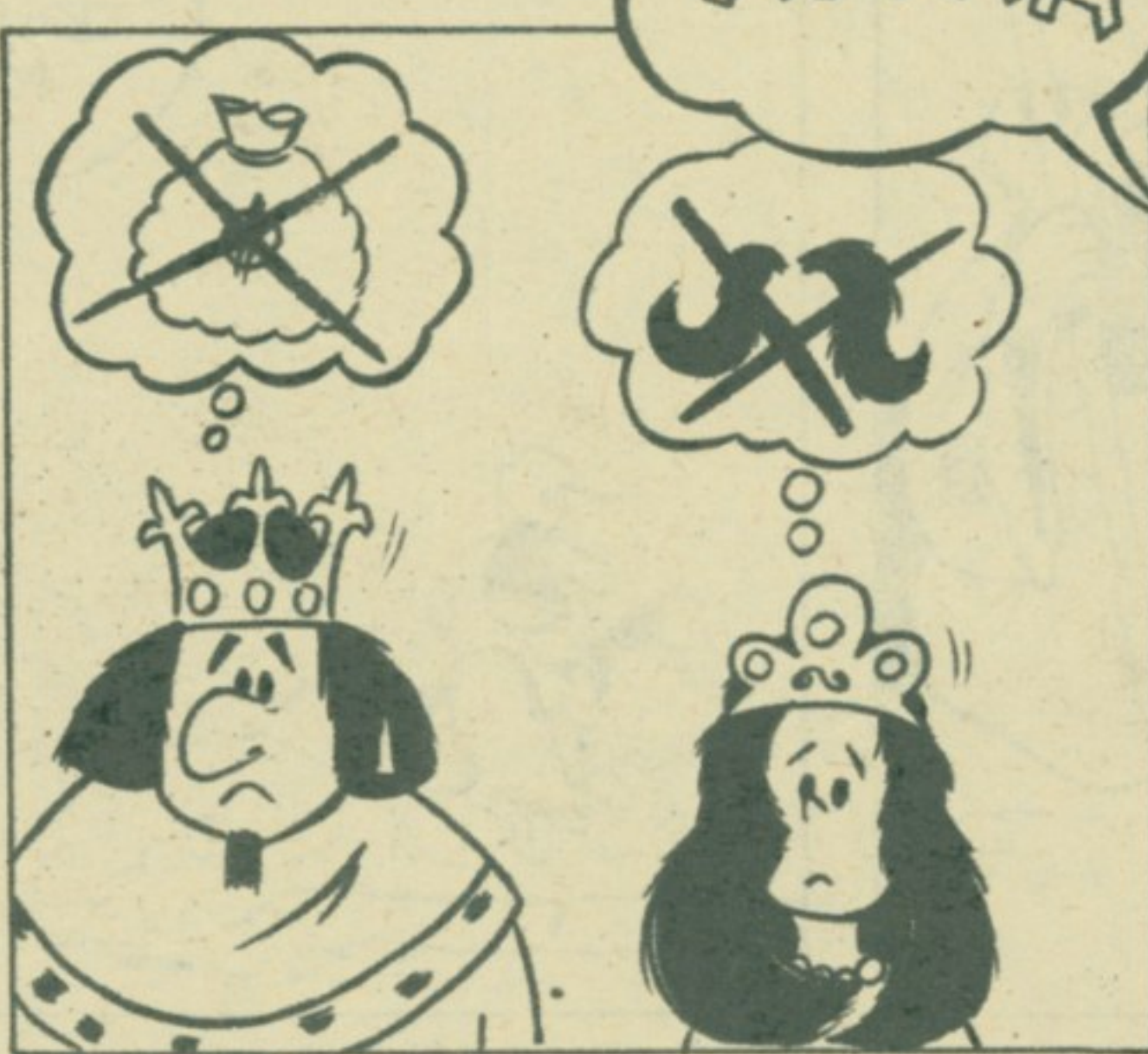
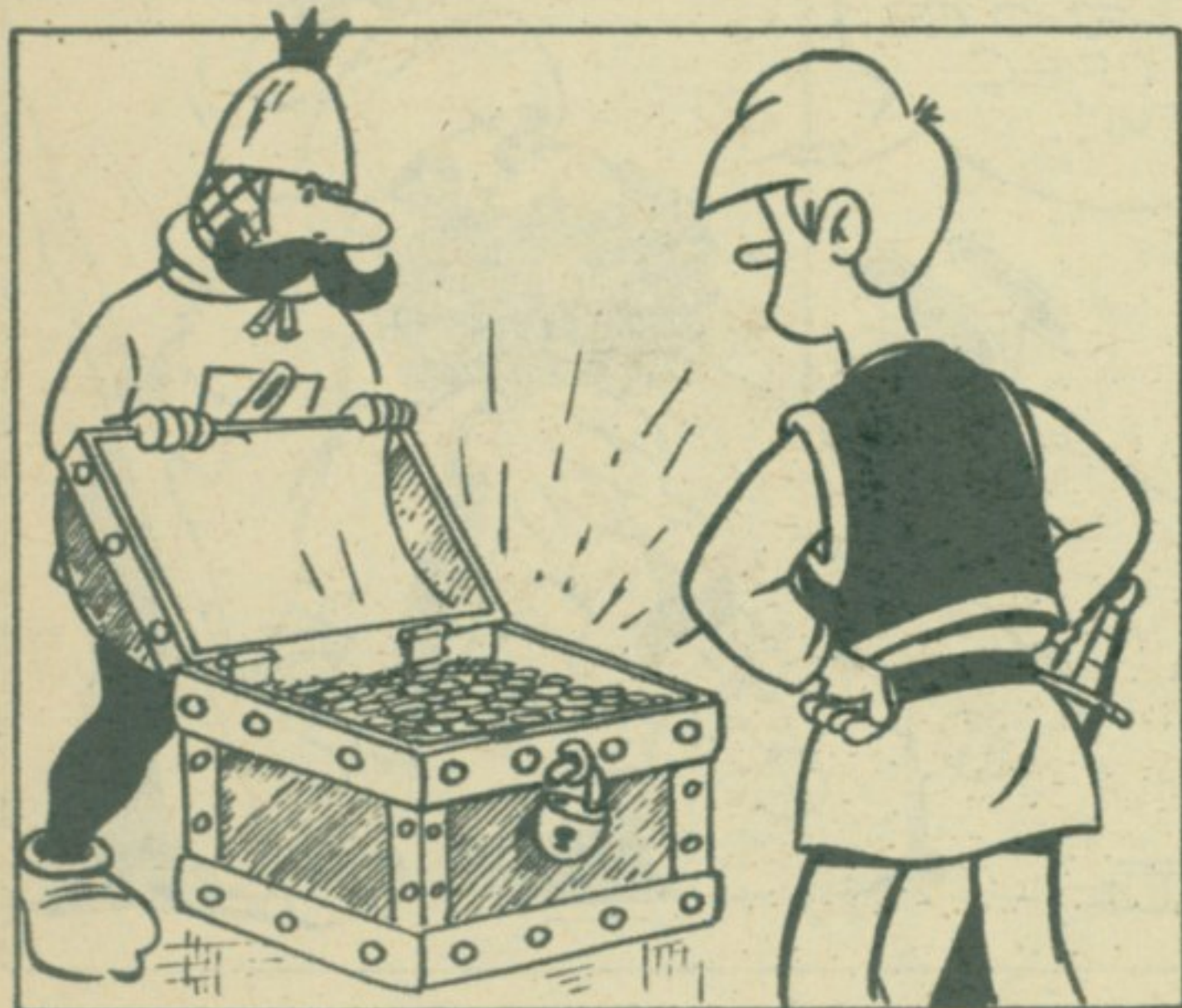
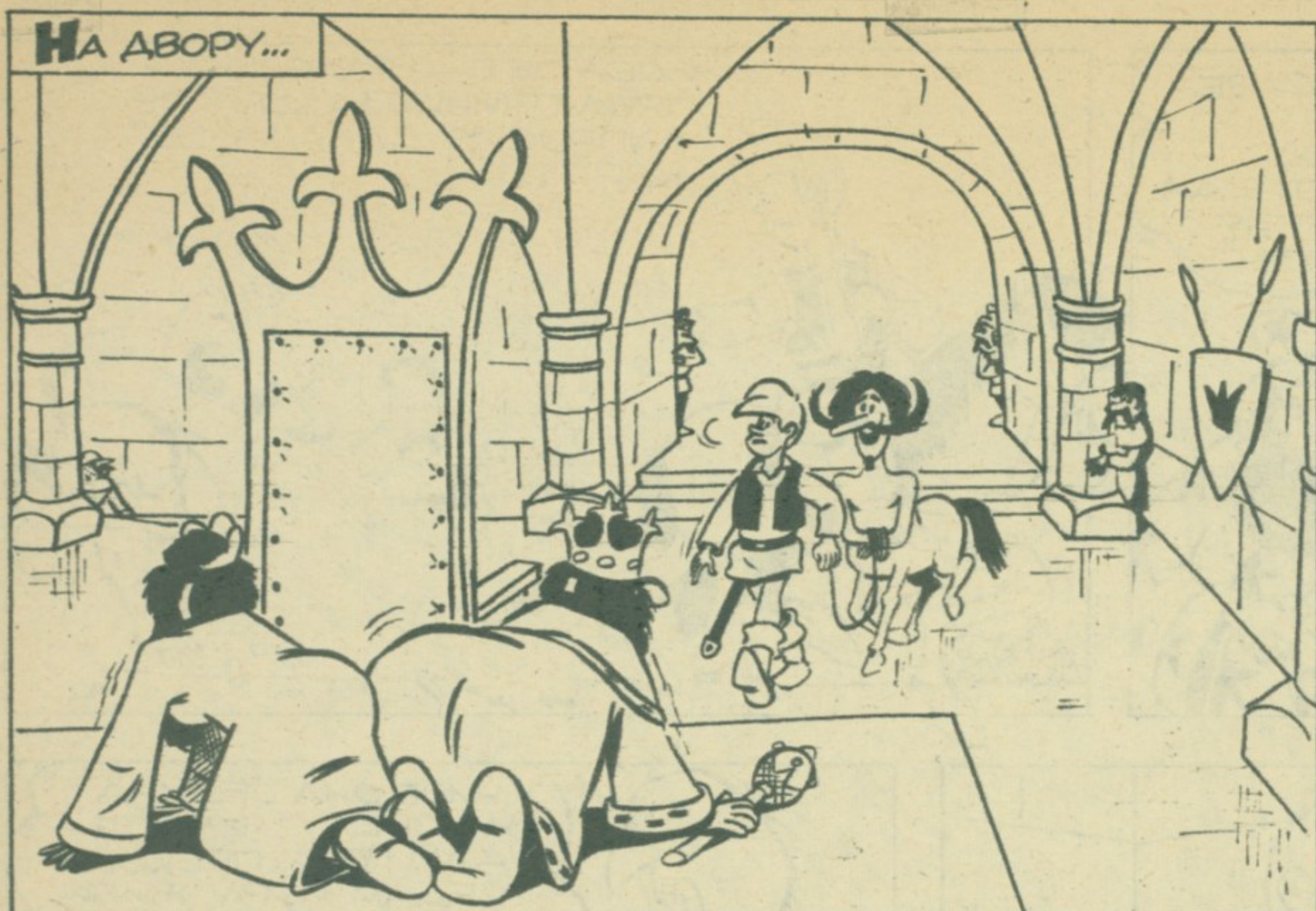

ГЛАС О КОСИНОМ ПОВРАТКУ ИШАО ЈЕ БРЗИНОМ
СВЕТЛОСТИ...

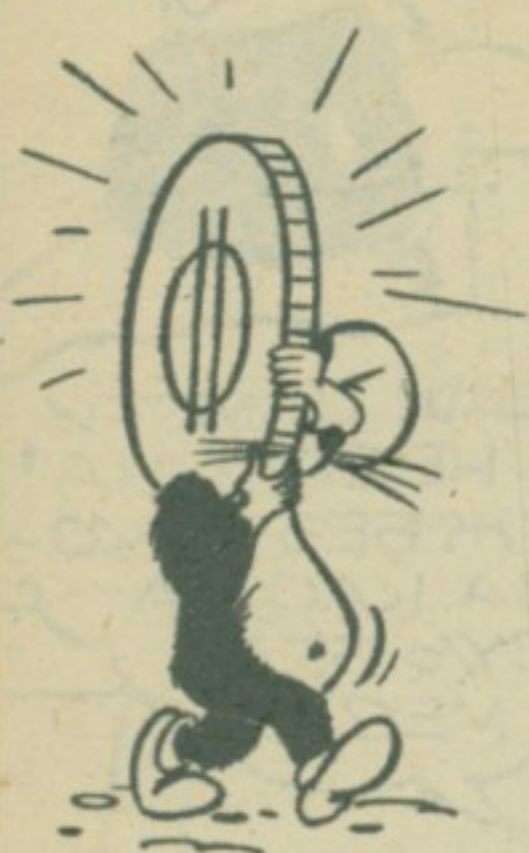

...И ПРИРЕЂЕН МУ ЈЕ СРДАЧАН
ДОЧЕК...

ЊОСА
ЈЕ УЗЕО
БЛАГО,
А У ДВОРУ...

ЦАРАУМЕ, ВАШИ САВЕ-
ТИ МЕ КОШТАЈУ
5000.000 НОВИХ
ДУКАТА! СМАТРАЈТЕ ДА
СТЕ ДОБИЛИ ТРЕНУ-
ТАН ОТКАЗ!

ЊОСА ЈЕ БИО РАЗОЧАРАН...
ПРВА ПРИНЦЕЗА КОЈУ ЈЕ
ЗАПРОСИО ДАЛА МУ ЈЕ
КОРПУ...

СИНКО, АКО
ТАКО РАЗБАЦУ-
ЈЕШ ПАРЕ ПО-
СТАЋЕШ НЕ-
ЛИКВИДАН!

ТУЖАН САМ...
МНОГО САМ
ТУЖАН!
ПРИНЦЕЗА
МЕ НЕЋЕ БЕЗ
БРКОВА...

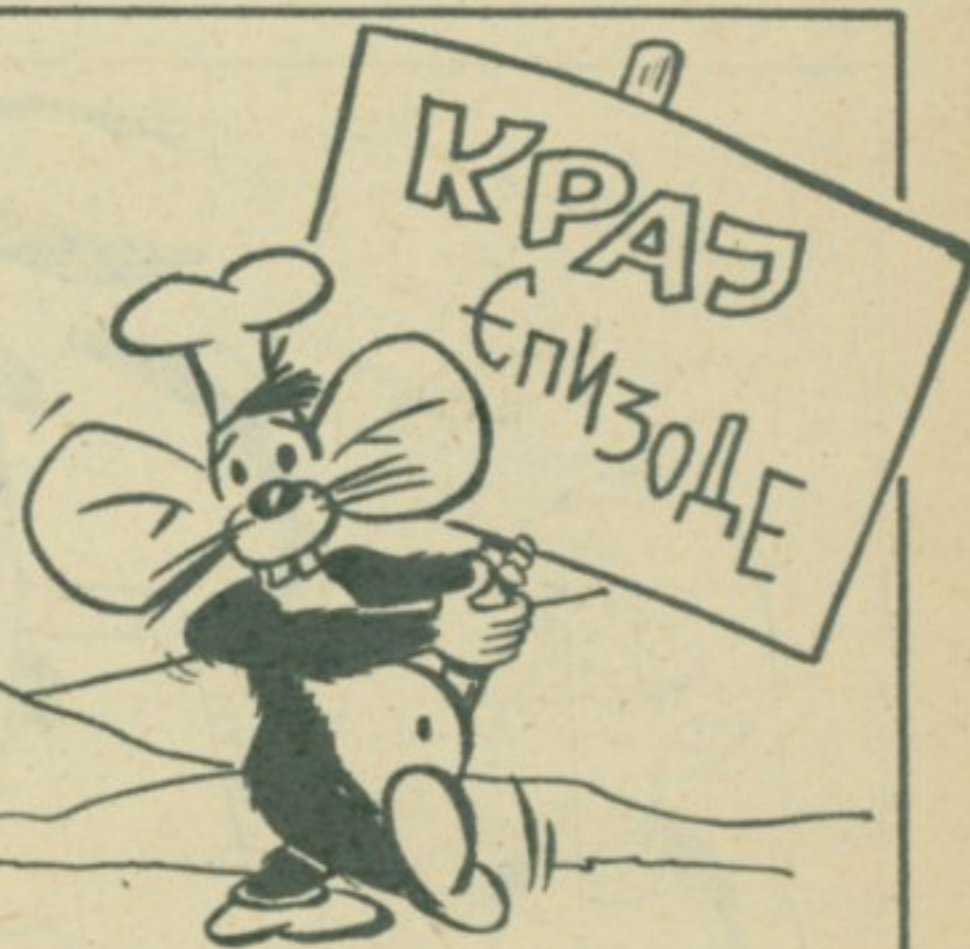
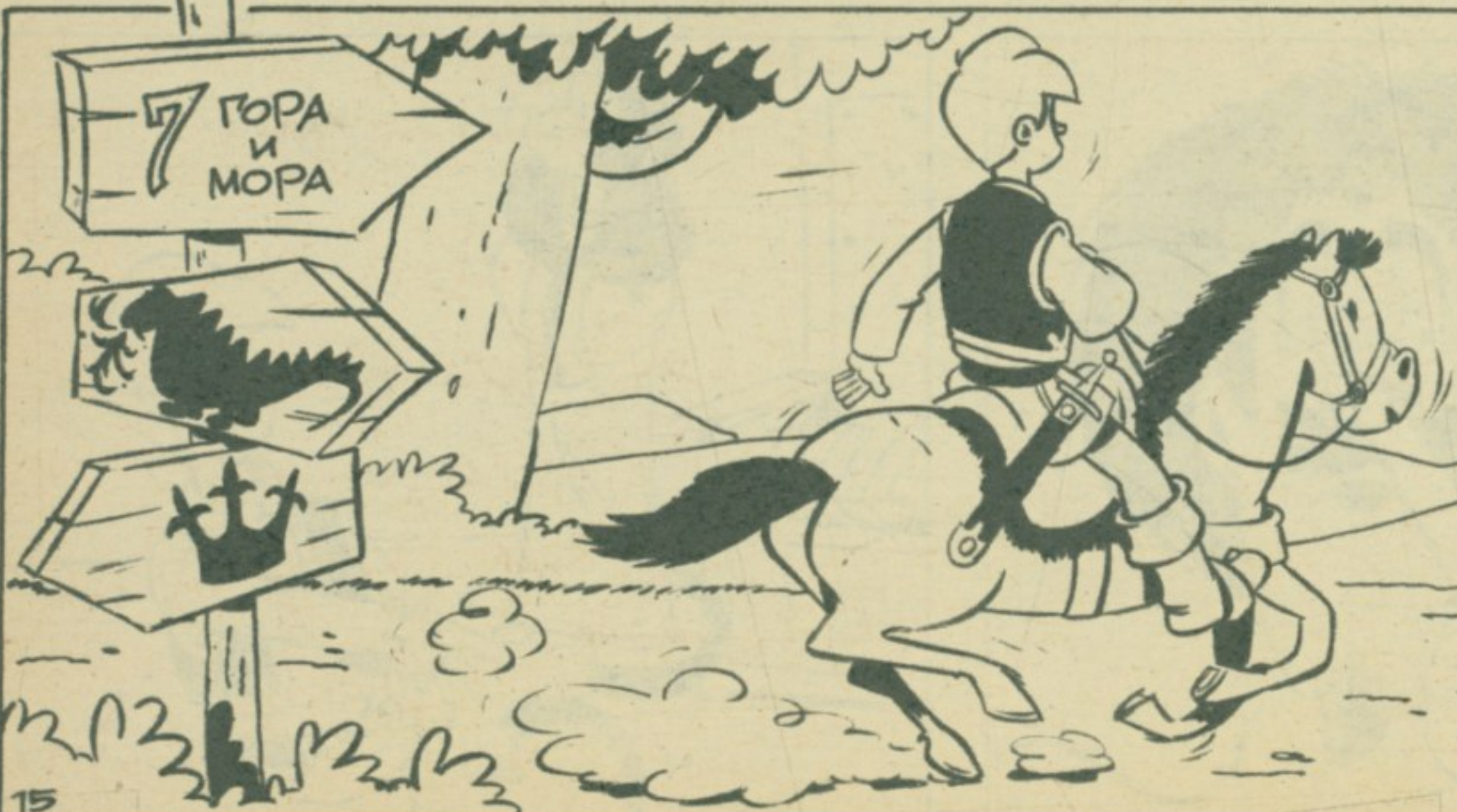
НИЈЕ ОНА ЈЕДИНА
НА СВЕТУ! ИЗА СЕ-
ДАМ ГОРА, ПРЕКО
СЕДАМ МОРА, ЖИВИ
ПРИНЦЕЗА
КОЈА НЕ ВОЛИ
БРКОВЕ...

УТЕШИО СИ
МЕ... ЕВО НАП-
РАДЕ!

ЈОШ ЋЕМО СЕ
МИ СРЕС-
ТИ!

ЊОСА ЈЕ КРЕНУО У НОВЕ АВАНТУРЕ
А УЗГРЕД И ДА ПОТРАЖИ ПРИНЦЕЗУ
КОЈОЈ У ЖИВОТУ НИСУ НАЈВАЖНИЈИ
БРКОВИ...

НУЛАХ

ПОБУНА ЖИВОТИЊА

ТОК ДОГАЂАЈА
НА ПАДНЕТИ ТО-
РАКЕ ДОБИЈАО
ЈЕ СВЕ
ФАНТАСТИЧНИ-
ЈИ ОБРТ.
МАЈМУН
БИМБО
УБРИЗГАО ЈЕ
ПОЛУ
НЕКИ
СЕРУМ.
ПОЧЕЛЕ СУ
СТРАШНЕ
ХАЛУЦИНА-
ЦИЈЕ...

АААХ!
НЕ! НЕ!

СПАСИТЕ
МЕ!
ИМАЈТЕ
МИЛОСТИ...
СПАСИТЕ
МЕ!

АКО СЕ
ЕКСПЕРИМЕН-
ТИ НАСТАВЕ,
ОН ЋЕ ЗА
НЕКОЛИКО
ДАНА ПОСТАТИ
ПОСЛУШАН
РОБ ОВИХ
ЖИВОТИ-
ЊА!

ДОКТОРЕ,
МОРАМО УЧИ-
НИТИ НЕШТО ДА
ГА СПАСЕМО...
И ДА БЕЖИМО
ОДАВДЕ ДОК
НЕ БУ-
ДЕ КАСНО!

ДОКТОРЕ,?
ШТА МУ ЈЕ?

ОНДА
ТО
ИСТО
ЧЕКА
И НАС!

ТАЈ
СЕРУМ...
Р-20!
МОРА
ДА ЈЕ
ДЕЛОВАО
НА
ЊЕГОВ
РА-
ЗУМ...

ПАО ЈЕ МРАК И НЕ-
БОМ СУ ЗАПЛОВИЛА
ДВА САБЛАСНА МЕСЕЦА...

СВЕ ЈЕ
МИРНО!
БРЕДЕ,
СКИНИ
НАМ
ОВЕ
КОНОПЦЕ...
БРЗО!

ОДМАХ...

АХ...
КАО ШТО
САМ И
МИСЛИО!
ОСТАВИЛИ СУ НА
СТРАЖИ
ПАТКЕ
И ПСА!
АЛИ ОНИ
СУ ПЛАДНИ...

ПАШТА?

ИМАМ ИДЕЈУ
КОЈА ЋЕ,
МОЖДА,
УПАЛИТИ!
САМО,
ПРИЧЕКАЈМО
ДО МРА-
КА!

ЕВО ШТА? АКО
ХРАНУ КОЈУ СМО
ПОНЕЛИ ЗА ЊИХ
НАТОПИМО
У ХО И
РАЗБАЦАМО
ПО
ТЛУ...

ЈАСНО
МИ ЈЕ!
ХО
ЈЕ ПРОТИВ-
ДРОГА!

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ПОЛ НА ЛАНЦУ!

Darwil

ВРЕМЕ ПО ДАРВИЛУ

У новим просторијама ДАРВИЛА може се наћи данас најбогатији избор златног накита и бижутерије. ДАРВИЛ је за 1972. годину припремио нову колекцију од 82 модела сатова који су врхунац моде и последња реч технике. Сви ови модели изложени су у витринама новоотворених просторија ДАРВИЛОВОГ представништва.

Darwil

TRST, PIAZZA S. ANTONIO NUOVO 4, I и II спрат

Dan
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

НАДЛЕЖЕ НЕДЕЉЕ: БРАЈЕНОВА ПОБУНА!

НАГРАДНИ КОНКУРС ЗА СВЕ КОЈИ ВОЛЕ ПСЕ

БИРАМО НАЈСИМПАТИЧНИЈЕГ ПСА 1972!

Прва награда за читаоце — живо куче! Власник најсимпатичнијег пса 1972. добија на поклон комплетну опрему за свог љубимца

Данас објављујемо других 25 фотографија паса који учествују у такмичењу за титулу најсимпатичнијег пса 1972. године. Све њих, укупно 50, изабрао је специјални жири међу стотинама фотографија које су стигле у Политикин забавник. Посао није био лак јер су сви пси редом били симпатични а изабрани су они снимци на којима су се такмичари боље видели.

Гласајте овако: пошто су објављене све фотографије, узмите дописницу, налепите на њу купон из доњег десног угла и читко напишите гласам за број...? Не заборавите своје име и презиме и пуну адресу. Дописницу с купоном и бројем пса за кога гласате пошаљите Политикином забавнику, 11001 Београд, П. фах 124, 14. јула ове године.

Жири Забавника прегледаће све дописнице и пас који буде добио највише гласова биће изабран за

најсимпатичнијег пса 1972. године а његова два пратиоца постаће пси који буду после њега добили највећи број гласова.

I НАГРАДА: власнику најсимпатичнијег пса припада комплетна опрема за његовог љубимца (кућица или корпа за спавање, по избору добитника), огрлица са литром, корпа за њушку, простирка и ћебенце, 5 килограма одличне конзервиране хране за псе или две чиније, једна за јело, друга за воду.

II и III НАГРАДА: власницима паса пратилаца припада по један фото-апарат.

Међу свим читаоцима који буду гласали за пса — победника жири ће на срећу извући имена добитника следећих награда:

I НАГРАДА: живо куче, мали вучјак који се може дресирати.

II и III НАГРАДА: фото-апарат.

26

ТИСА

31

ВУЧКО

35

АСТРА

36

ШАМБА

37

ФИФИ

38

АЗОР БИЛ

43

ПРИНЦ

44

АКСЕЛ

45

ЦОНИ

46

БИНГО

27 ЖУЋКО

28 ЦЕКИ

29 БЕКИ

30 ШВРЋА

32 ШЕРИ

33 АЛИСА

34 ПИКА

39 МОКИ

40 ЦЕКИ

41 БУБА

42 АРИ

47 ДИКИ

48 БЕЛИ

49 РЕНЏЕР

50 ГЛИША

ДОК СЕ
ЏОНИ ПОД
ПРИНУДОМ
УДАЉАВАО
ОД ХРАМА,
ОДАШИЉАЧ
У
ЊЕГОВОМ
ЗУБУ СЛАО
ЈЕ СИГНА-
ЛЕ...

ШТА? РУ-
ШЕВИНЕ,
ЗНАЧИ,
НИСУ ЕЛ
ЛОБОВО
СКЛОНИ-
ШТЕ! ПРА-
ТИТЕ ХА-
ЗАРДА!

АХ! НАШ
ТРИК ЈЕ
УСПЕО!
ТЕ СВИЊЕ
НАПУШТАЈУ
ЗАКЛОН...

НЕ ПУЦАЈ-
ТЕ ДОК НЕ
БУДУ ТАЧ-
НО ИСПРЕД
НАС! А
ОНДА...
УНИШТИКЕ-
МО ИХ!

ЗНАЈУКИ ДА ЋЕ ЊЕГОВ ОДАШИЉАЧ НАМАМИ-
ТИ ПУКОВНИКА АРКАНА У КЛОПКУ КОЈУ МУ ЈЕ
ПРИПРЕМИО ЕЛ ЛОБО, ЏОНИ ЈЕ СВЕ СТАВИО
НА КОЦКУ И...

ХУ!
ГОТОВО
САМ
НАСТРА-
ДАО...

САД ПОЧИЊЕ
ТРКА С ВРЕМЕ-
НОМ! НАТРАГ
ИСТИМ ПУТЕМ
... НАДАМ СЕ
ДА ЋЕ АРКАНО
СХВАТИТИ!

ДОК СЕ АРКАНО ПРИ-
БЛИЖАВАО ХРАМУ...

ПУКОВНИЧЕ,
НЕШТО НИЈЕ
У РЕДУ! ХА-
ЗАРДОВИ
СИГНАЛИ
СЕ ВРА-
КАЈУ...
ПРЕМА
ХРАМУ!

КО-
ЛОНА
СТОЈ!

БИП!
БИП!

ХА! ЕЛ ЛОБО
ЈЕ, ЗНАЧИ,
МИСЛИО ДА МЕ
ОДВУЧЕ ОД
РУШЕВИНА?!

ХАЗАРД ЈЕ СКРЕНУО С ПУТА У ЖЕЉИ
ДА СПАСЕ
ЏУЛИ...

АРКАНО
ЈЕ СТАО...
ШТА
ЛИ ГА ЈЕ
УЗНЕМИ-
РИЛО?

ЛОБОВ
ГЛАС! А
ТАМО ГДЕ
ЈЕ ОН...
НАЛАЗИ СЕ
И ЏУЛИ!

ЗБОГ СВОЈЕ ЛАКО-
МИСЛЕНОСТИ ЗАСЛУ-
ЖИЛА ЈЕ ОНО ШТО ЈЕ
МОЖЕ СНАЖИ... А СНА-
ЖИ ЋЕ ЈЕ АКО ЈЕ НЕ
ИЗВУЧЕМ ИЗ ТЕ ХАЈ-
ДУЧКЕ ЈАЗБИНЕ!

КАД БИХ
САМО МОГАО
ДА СПРЕЧИМ
ВАТРУ КОЈУ
ЋЕ АРКАНО
СИГУРНО
ОТВОРИТИ...

Али, одлука није зависи-
ла од њега...

БРЗО ЋЕМО
ОТКРИТИ ДА
ЕЛ ЛОБО
ВРЕБА У
РУШЕВИНА-
МА...

ГРАНАТАМА
ПО ХРАМУ!

Тражимо пријатеље

Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Ученик сам VI разреда. Навијам за „Хајдук“. Сакупљај: марке, стари новац и разгледнице. Иво Ребровић, Мартина Контуша 33, 51000 Ријека — Вежица.

Желео бих да се дописујем са девојкама и младићима од 15 до 20 година. Пожељна фотографија у писму. Имам 19 година. Жељко Матошевић, Нова Била, 72260 Била.

Имам 11 година и желим да се дописујем са пионирима из Југославије. СССР, ВКО, 493910, г. Лениногорск, ул. Димитрова дом 25 кв 47, Киренчев Игор.

Имам 17 година и ученик сам школе за КВ раднике. Желео бих да се дописујем са омладином широм земље. Волим забавну музику и Мишу Ковача. Ивица Марковић, М. Тита 130, 18300 Пирот.

Имам 17 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама из целе наше земље. Волим спортове. Пожељна је фотографија. Слободан Миросавић, ШСТО „Милица Павловић“, 14000 Ваљево.

Желела бих да се дописујем са девојкама и дечацима од 14 до 16 година из Југославије, Шведске, Енглеске и Канаде. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Навијам за „Црвену звезду“.

ду“. Скупљај разгледнице и фотографије наших певача. Злата Живчић, В. Ђурђевић 40, 56223 Борово.

Желео бих да се дописујем и мењати аутомобилске моделе марке „Matchbox“. Дамир Лепоша, Вазовичка 26а, 52000 Пула.

Желим да се дописујем са другарицама из Југославије. Ученица сам I разреда техничке школе. Волим поп музику и певача Џони Холидеја. Скупљај плоче. Стојан Митревски, Климент Охридски 31, 97000 Битољ.

Имам 14 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Волим поп и класичну музику а од певача Зорана Лековића, Мик Џегера, Јосипу Лисац. Хоби ми је скупљање фотографија поп-звезда. Милена Мутин, Илије Бурсаћа 12, 78300 Приједор.

Имам 17 година. Желео бих да се дописујем са младима широм земље. Ненад Илић, питомац Војне средње техничке школе, В. П. 3566/2А, 41002 Загреб.

Имам 14 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Црвену звезду“. Свирам на хармоници и скупљај значке. Тамер Рамаданов, Населба Лисиче, ул. Детелин Војвода 11а, 91000 Скопље.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Сакупљај значке и фотографије играча I лиге. Реџеп Мураговић, ученик ОШ „Славко Мићин“, 75212 Мрамор.

Имам 16 година. Ученик сам средње техничке школе. Желео бих да се дописујем са младима из Југославије и иностранства на српскохрватском и руском језику. Новица Видановић, Пана Ђукића 4, 18000 Ниш.

Имам 14 година и желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије и иностранства. Скупљај значке, календаре и неписане разгледнице. Језик дописивања српскохрватски и руски. Милунка Стошић, ОШ „Раде Додић“, 37246 Милутовац.

Суада Капетановић, Д. Пухарска 117, 78300 Приједор.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима из Југославије. Поздрављам све своје другове и наставнике ОШ „Моша Пијаде“ из Гостивара. Zorica Laudanović, Flat 8/11 Stonehouse, Camden park 5038, s. Australija.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима из целе Југославије. Ученик сам II разреда гимназије. Волим спорт и забавну музику. Навијам за „Динамо“ и „Локомотиву“. Здравко Мелинчевић, Војна гимназија, Илија 256/6, 41000 Загреб.

Волим народну музику и скупљај стране марке. Навијам за „Партизан“. Имам 17 година и желим да се дописујем са младима из Југославије. Петар Шандор, Д. Туцовића 133, 26000 Панчево.

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из целе земље. Ученица сам VII разреда. Сакупљај значке и разгледнице с децом. Волим поезију а и сама пишем у слободно вријеме. Свирам гитару. Јасна Хоџић, Владимира Назора 25, 44210 Суња.

Желела бих да се дописујем са младима из наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и мађарски. Имам 14 година. Ерика Коложи, Змај Јовина 102, 23272 Нови Бечеј.

Рођена сам 22. маја 1959. године. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Викица Режак, Браће Сантинија 30, 58000 Сплит.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Имам 14 година. Језик дописивања српскохрватски и руски. Навијам за „Црвену звезду“ и волим Драгана Цајића. Од певача волим: Тому Здравковића, Кићу и Микија. Видосава Милић, уч. VIII р. ОШ „Србија“, 81354 Стари Вар.

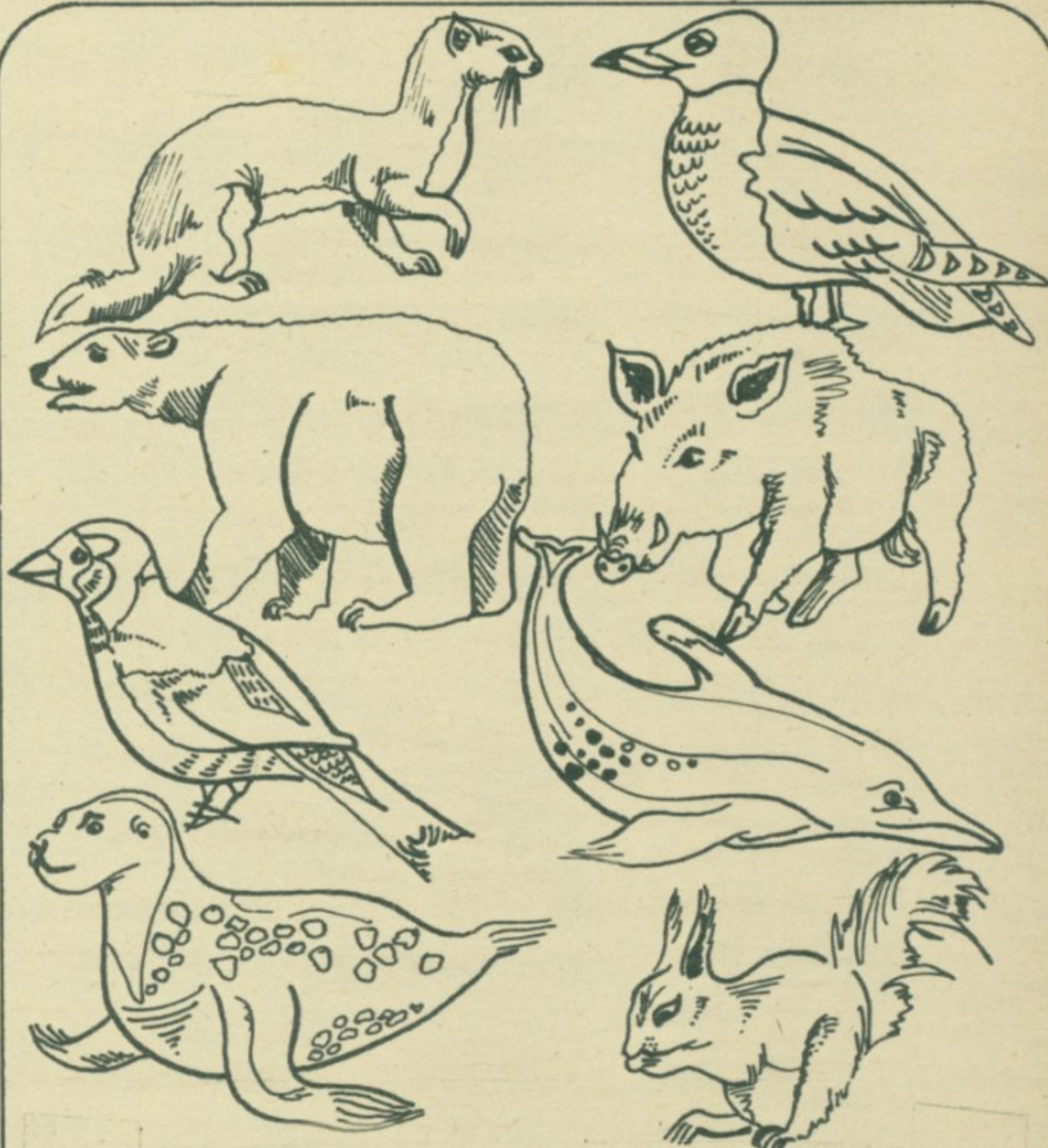
Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Ученик сам I разреда гимназије. Волим Кићу Слабинца, Љупку Димитровску и Корни групу. У писму бих молила фотографију. Мери Традафилова, „Галичица“ 32, 97300 Охрид.

ВЕШТИ КАУБОЈ

Три добра друга — Мића, Јоца и Лаза — бачили су своја ласа на мустанга на нашем цртежу. Али, среће је имао само један од њих пројец. Знаш ли који је од ових дечака успео да ухвати мустанга?

ОДГОВОР:

Један од ових дечака успео је да ухвати мустанга.

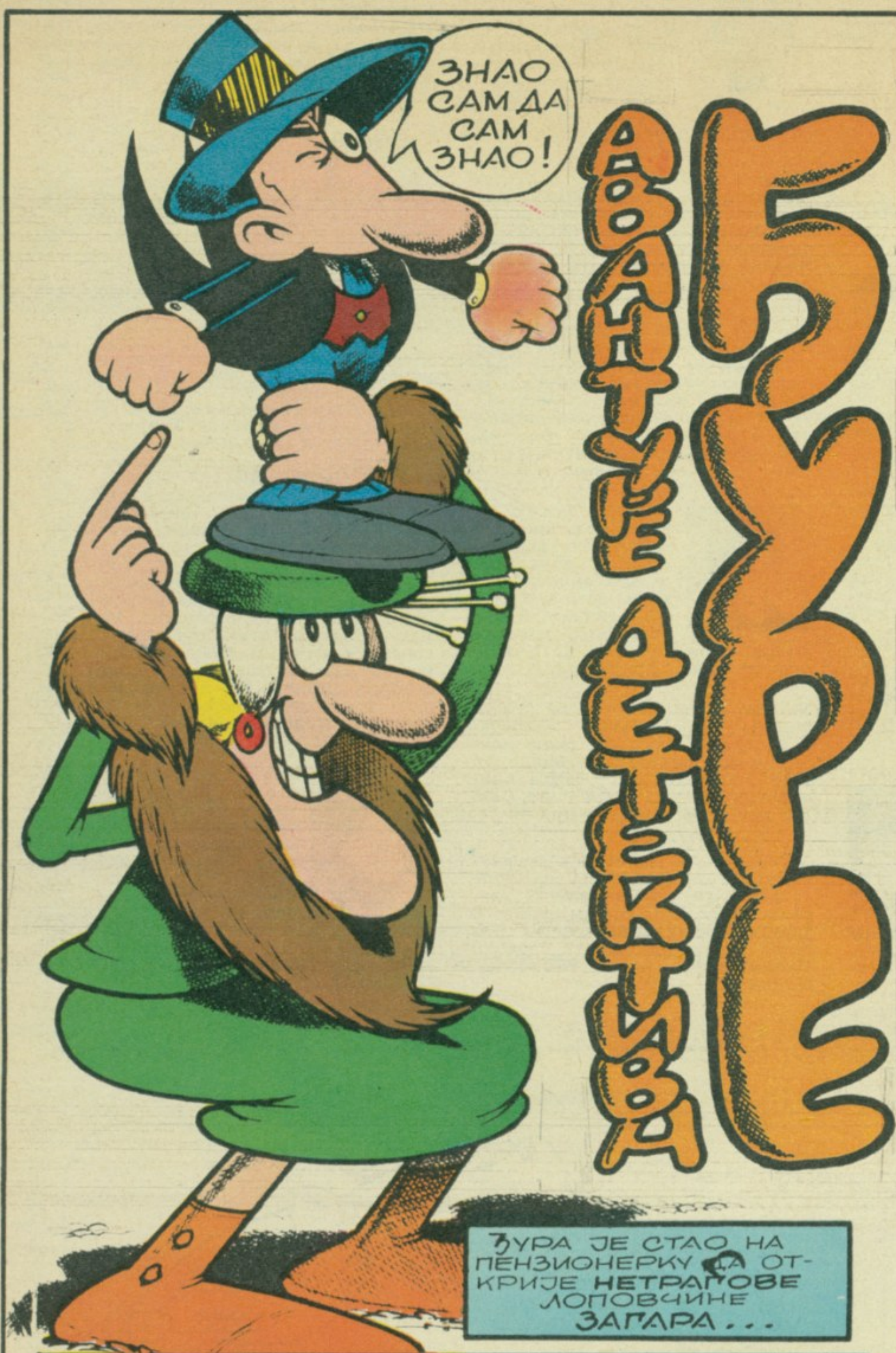
У МОРУ ИЛИ ШУМИ?

Четири од ових осам животиња живе у шуми, а четири више воле море. Знаш ли како се зову и где живе?

ОДГОВОР:

Морску кинку више воле: галеб, белу медузу, дельфин и морж а шумску: ласца, дивљег вепра, врана и веверица.

ОВАЈ ПРОБНИ ЗАДАТАК РЕШИЋЕ (УГЛАВНОМ) СВАКО

КВИЗИРАЈТЕ!

ДАНАС ЈЕ ПРОБНИ ЗАДАТАК
СЛЕДЕЋИ ПУТ ИМА И ЗГОДИТАК!

НАГРАДНИ КОНКУРС

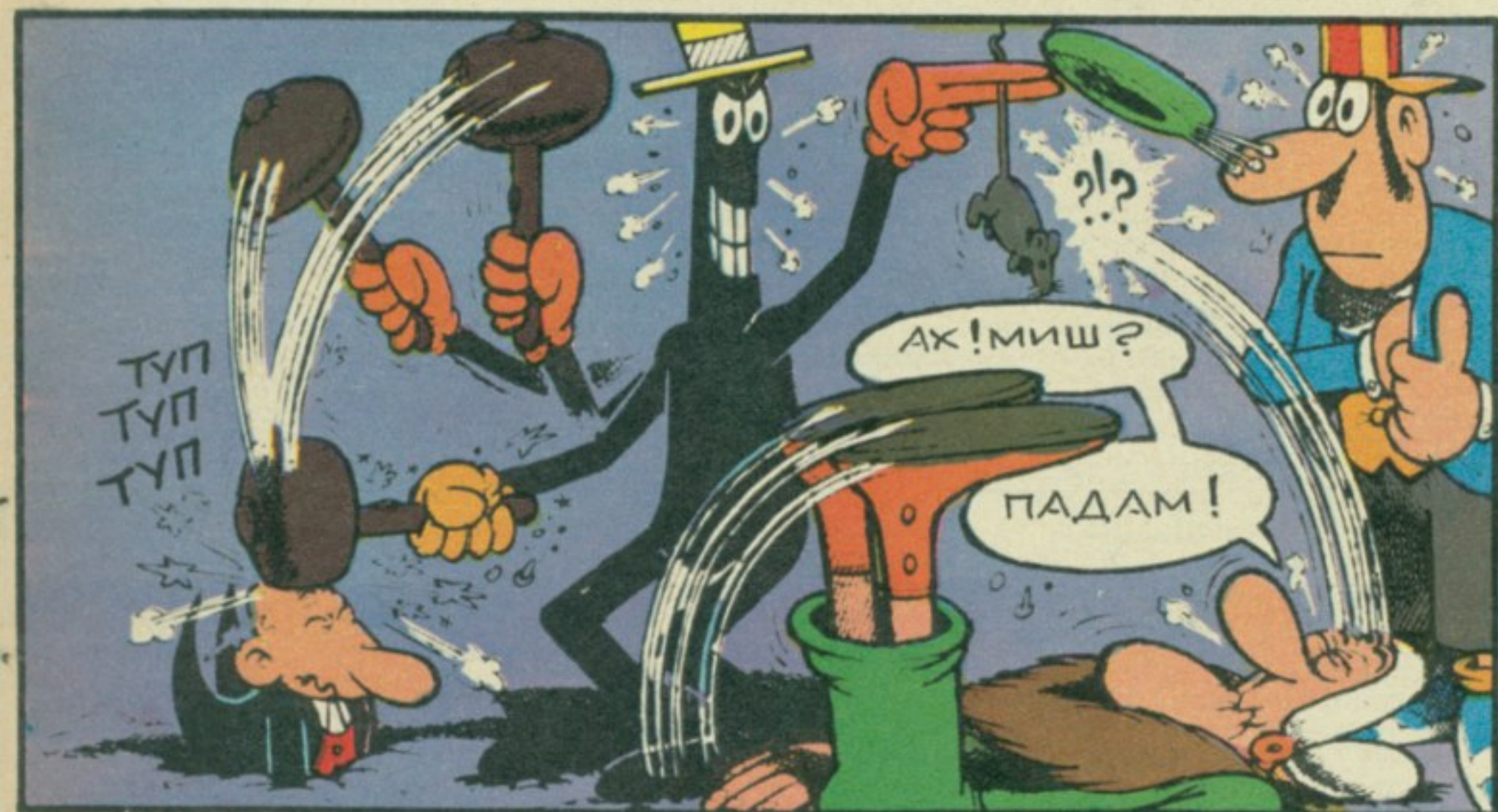
ИДУЋЕГ ПЕТКА ДЕТЕКТИВ ЂУРА
РЕШИЋЕ ГЕНИЈАЛНО СЛУЧАЈ КРАЂЕ
НА КОЊАРНИКУ (ново предграђе
Београда). И ЧИТАОЦИ ЋЕ РЕША-
ВАТИ ОВАЈ ЗАДАТАК
ПАРАДА НАГРАДА:
(У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ НЕЋЕ БИТИ РЕЧ О НОЈУ)

СЛУЧАЈ

АЛИ ИДУЌЕР ПЕТКА НЕЋЕ ВАМ БИТИ БАШ ЛАКО!

ЛИЗЕ АНАЛИЗЕ

УМЕСТО ОДГОВОРА ИДУЌЕР ПЕТКА ОВДЕ ЋЕТЕ НАЌИ КУПОН

ПРАВИ НОЈ НЕ ЗА-
БАДА ПРАВИ У ПАСУЉ
БЕЖ У ПЕСАК. АКО ЈЕ
КАКО ЈЕТЕ ВИ ИДУЌЕР
ПЕТА РЕШИТИ
ЗАДАТАК ЗА
НАГРАДНИ КОНКУРС!

ЗАВРШЕНА ВЕЛИКА НАГРАДНА ИГРА „ЗООЛОШКИ ВРТ БЕОГРАД“

У ХАМБУРГ ОТПУТОВАЛИ ГОЦА, ИВИЦА И АЛЕКСАНДРА!

Преко 8000 дописница стигло је из свих крајева наше земље за фантастичну наградну игру „Имају стан и храну на Калемегдану“ коју је Политикин забавник, у сарадњи са „Домом штампе“ из Зенице и чувеном фирмом „МОНБЛАН“ из Хамбурга, почео објављивати од 1062. броја. Сви они који су купили књигу „Зоолошки врт Београда“, са 34. стране исекли два беца, налепили их на дописницу и послали Политикином забавнику равноправно су учествовали у извлачењу изванредних награда.

Три највеће награде, путовање у Хамбург авионом у пратњи једног родитеља, добили су:

1. Гордана Васић, Батајнички пут 14, Земун
2. Ивица Црнобори, 1 морнаричког одреда 18, Макарска и
3. Александра Мартић, Југ Богданова 21, Краљево

За три дана, колико ће бити гости фирме „МОНБЛАН“, они ће посетити чувени Зоолошки врт Хагенбек, присуствовати представи у Делфинаријуму (дресирани делфини изводе шоу), возити се бродом по луци, обедовати на телевизијском торњу који се окреће, затим у ресторану-броду, на језеру... Посетиће, наравно, и фабрику „Монблан“ где ће им директор лично уручити поклоне. Од својих домаћина добиће по 100 марака цепарца.

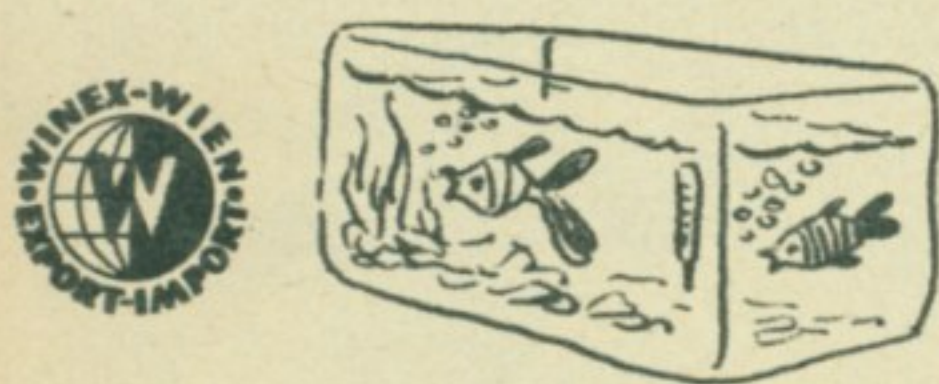
Ево и списка осталих награда:

1 циновски златник од двадесет двократног злата, тежак преко 25 грама, добио је ДРАГАН ЂОРЂЕВИЋ, Драгана Марковића 127, Обреновац.

10 папагаја са кавезима добили су: 1. ЗДРАВКО ПАВЛОВИЋ, Морин, Бока Которска, 2. БОРИВОЈ КРТИЋ, Димитрија Туцовића 26/13, Нови Сад, 3. ПРЕДРАГ СТАРЧЕВИЋ, Милоша Марковића 203, Тргово Ужице, 4. БОЖАНА ИВАНОВСКА, Корцева 4, Драчево, 5. ДАРИО ФЛАЈСИЋ, Ф. О. Селе 28, Сисак, 6. ГОРДАНА ЂОКОВИЋ, Приједорска 52, Сарајево, 7. БРАНКО МАКСИМОВИЋ, Враћевшница, Гор. Милановац, 8. ЗОРАН БУКАНОВИЋ, Осн. шк. „Душан Јерковић“, Костојевићи, 9. НЕВОЈША МАТОРЧЕВИЋ, Мештровићева 9, стан 19, Београд, 10. САЊА БАВИЋ, Бран. Ђосића 30, Нови Сад.

5 лепих акваријума добили су: 1. НАДА ЧОЛАКОВИЋ, Б. Радичевића 31, Нова Пазова, 2. ЗЕМРИЈА СКЕНДЕРОВИЋ, Трпеји, Петњица, Иванград, 3. ДРАГОЉУБ САВИЋ, Ст. Љубовија, Љубовија, 4. ЉУБОДРАГ СРЕБРИЋ, Осн. шк. „Милош Митровић“, Старо село, 5. МИЛЕНА СВОРЦАН, Стубљине.

10 олимпијских мајица добили су: 1. МОМИР КЕРИЋ, Житић, Дрмић, Далмација, 2. ГОРАН ДУГОЊИЋ, Рудник, 3. ГОРАН МАРИЋ, село Глибовиц, См.

Паланка, 4. ЗОРАН МАРИЋ, село Глибовиц, См. Паланка, 5. МИЛОРАД МАРИЧИЋ, Потес Јездинско поље 69, Чачак, 6. ЗОРАН ЛИЧАНИН, Филипа Кљајића 78, Зворник, 7. СЛАВОЉУБ ГЛУ-

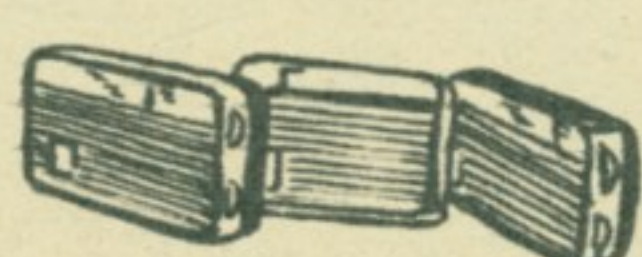
ВАКОВ, Петра Драгашина 2-а, Панчево, 8. ИЗЕТ ВЕРВИЋ, село Чобе, Буковље, Какањ, 9. ЗОРА ПАНИЋ, Његошева 7, Степановићево, 10. НЕВОЈША ЛУКИЋ, Дворане.

9 специјалних великих сребњака „Олимпијске игре 1972“ добили су: 1. ЖЕЉКО ПУЉИЋ, Омладинска 5, Фоча, 2. НЕНАД ПАЈИЋ, Војводе Симе 1/10, Смедерево, 3. ГОРДАНА СТОИСАВЉЕВИЋ, Маршала Тита 66, Елемир, 4. МИЛАН КОВАЧИЋ, Лоле Рибара 47, Мокрин, 5. СНЕЖАНА ГОСТОВИЋ, Стојана

Вујића 67, Шабац, 6. БЛАГИЦА ГОГОВА, П. Тољатија 21/9, Сарајево, 7. МОМЧИЛО МИКАЈЛОВИЋ, Борча — Преда, 8. САША ГРУБОР, М. Бурсаћ 25, Крајишник код Зрењанина, 9. ДУШАН ЈАКОВЉЕВИЋ, Иве Лоле Рибара 77, Футот.

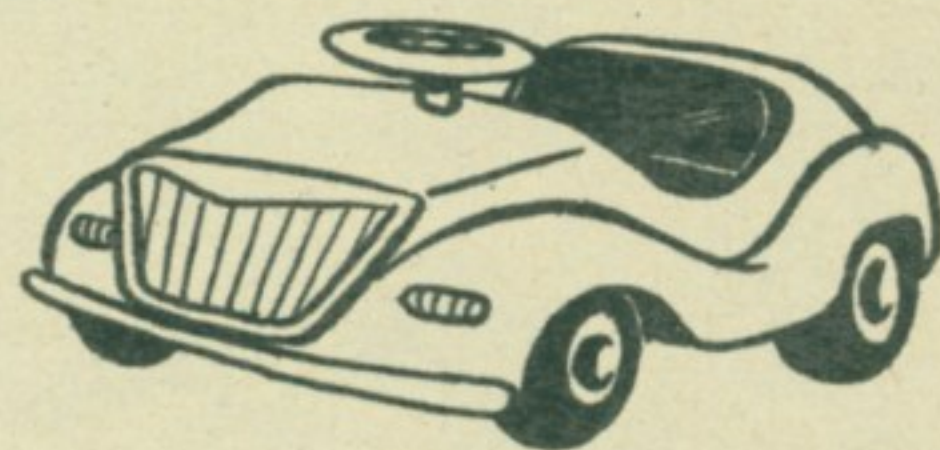
10 транзистора БП 102, А, Б добили су: 1. МАРИНА СТАЈИЋ, Станка Пауновића 46/31, Ниш, 2. МАРИНА КОВАЧЕВИЋ, Ранилуг, Косово, 3. ЗОРИЦА АВРАМОВИЋ, Л. Лазаревић 7, Шабац, 4. НАДА РЕБРОЊА, Н. Насеље „Талум“ 63, Иванград, 5. БАРНА РОБЕРТ, Мари-

ја Бурсаћ 3/2 ст. 18, Панчево, 6. ВЕСНА ВУЈАДИНОВИЋ, Божане Припић 6, Крагујевац, 7. БРАНИМИР КРТИЋ, Дим.

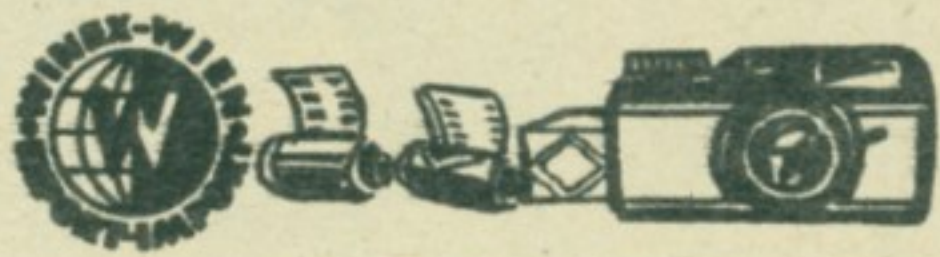
Туцовића 26/13, Нови Сад, 8. ЉУВАН ДОТЛИЋ, Т. Е. „Косово“ бр. 8, Обилић, 9. НАТАША СКОКОВИЋ, Богдана Капелана 14, Уж. Пожега, 10. АНЕЛА ЛАЗИЋ, Хасана Ђркића 99, Зеница.

1 електрични аутомобил са правим возачким шлемом добио је: НИКОЛА МИШКОВИЋ, Загребачка 73/V, Сарајево.

3 дечја аутомобила на ножни погон добили су: 1. ОЛИВЕРА МАРКОВИЋ, Змај Јовина 2/1—7, Вуприја, 2. ВЛАДИМИР КРЕЦУЉ, М. Стојковића, Гај, 3. САША НИКИЋ, Буре Салаја 8, 1 улаз, Београд.

10 фото-апарата KODAK INSTAMATIC добили су: 1. МИЛАН КОЛАРЕВИЋ, Карађорђева 1, Рашка, 2. МИРЈАНА ФИЛИПОВИЋ, Рударска 117-6, Тузла, 3. ДРАГОСЛАВ ПЕРШИЋ, Данила Крстића 7, Крагујевац, 4. МИЛИВОЈ ЖВИЖДАК, Рошина 66, Војвода Степа,

5. ВЕСНА МИЛАНОВИЋ, Осн. шк. С. Кошница, 3. п. Кленике, 6. АЛЕКСАНДАР ЛАЂАРАК, Његошева 8, Бачка Паланка, 7. ЗОРИЦА ГАВРИЛОВИЋ, Бранка Леденице 4, См. Паланка, 8. ДРАГИ ИЛИЕВИЋ, Киро Величко 8, Кочани, 9. ТИЈАНА ПЕТРОВИЋ, Курсулина 13, Зајечар, 10. ИЛИЈА ГЛИГОРОВ, Моше Пијаде 4, Струмица.

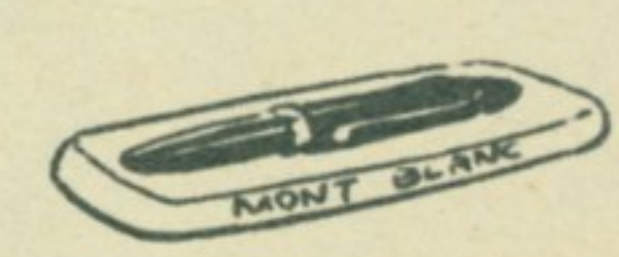
50 комплета најлепших дечјих плоча добили су: 1. РЕЧЕП МЕМЕДОВ, Дреновска Клисура 16, нас. Драчево, Скопље, 2. ХАЈРИЗ ЗАВЕЉАН, вила „Бота“, Сокобања, 3. ОЛИВЕРА РАКИЋ, Војводе Мишића 105-6/15, Ниш, 4. ИГОР ДЕСПОТОВИЋ, Балканска 61, Сплит, 5. МИРА МАРКОВСКА, Дејан Војвода 1, Охрид, 6. ДРАЖЕН МИКИНАЦ, Иве Лоле Рибара 16, Сушине — Ђурђеновац, 7. МАРИЈАН ТОШИЋ, Матеје, Куманово, 8. ВРАТИСЛАВ ЦВЕТАНОВИЋ, Осн. шк. „Вук Караџић“, Печеневац, 9. ЗИЛИЈАНА МЕСИЋ, 13. септембра 18, Лукавац, 10. СЛОБОДАН ЈАНКОВИЋ, Кли на, Косово, 11. НАТАША МИТИЋ, Подлубник 16, Шкофја Лока, 12. ЖЕЉКО ДИМИТРИЈЕВИЋ, Мариборска 19, Сремска Митровица, 13. ВЛАДАН СИМОНИЋ, В. Салаја 3/5, Титоград, 14. ЧАСЛАВ ПАЈИЋ, Михајла Вукиће 15, Земун, 15. МИЛАН ГРУВИШИЋ, М. Тита 204, Владимировац, 16. НЕВОЈША БАВИЋ, Синђелићева 45, Зрењанин, 17. ЗОРАН СТОЈКОВИЋ, Гине Пајевић 1/2—13, Светозарево, 18. НЕВОЈША МИХАЈЛОВ, 670 бр. 16—III/22, Скопље, 19. ИМРЕ ШИЛИ, Трг братства и јединства 8, Бачка Топола, 20. ЛИЗА ОЦИЋ, Столиц 34, Бока которска, 21. СНЕЖАНА МАТИЋ, Проте Смиљанића 87, Шабац, 22. ДУШКО СЕКУЛИЋ, Хајдук Вељкова 1/6, Краљево, 23. СЛОБОДАН СУВАЈАЦ, Ивана 9/II, Сарајево, 24. СЛАВИЦА ДРАГОСАВАЦ, Прол. солидарно-

сти 9/4, Н. Београд, 25. ДЕЈАН МИЛЕНКОВИЋ, Миљка Тошића 2-а, Крагујевац, 26. ДРАГАН НАУПАРАЦ, Обилићева 33, Краљево, 27. АПО ИЛИЋ, М. Тита 66, Љубовија, 28. СЛОБОДАН ТРИШИЋ, Трг маршала Тита 29/II, Куманово, 29. ВЕРА ВЕЉКОВИЋ, Бул. Црвене армије 32/33, Београд, 30. ЉУВАН НИКОЛИЋ, село Прово, Дебrc, 31. ИГОР ГАВРИЛОВ, Маричка 14, Раковица — Београд, 32. МИРСАД ТРНАЧЕВИЋ, Рударска 117-6, Тузла, 33. ЉИЈАНА АДАМОВИЋ, Осн. шк. „Дан младости“, Секурић, Бе-

лушић, 34. ОЛИВЕРА ЛАЛИЋ, Булевар Лењина 73, Н. Београд, 35. МОМЧИЛО ВУЈИЋ, Први бул. 138/7, Н. Београд, 36. ДУМА ЉИЈАН, Жарка Зрењанина 53, Панчево, 37. МИРОСЛАВ МАТИЋОВИЋ, Братства и јединства, солитер 1, Мајданпек, 38. ДРАГИ ПЕТКОВИЋ, Трново, 39. СЛАВИЦА ВАСИЛИЋ, Војводе Мишића 1, Ариље, 40. ЗОРАН МИТРОВИЋ, Пролетерска 74, Приштина, 41. САША ПАУЛИН, Мурвице 51-Б, Задар, 42. ДРАГАН МАНИЋ, Жељ. колонија 19, Косово Поље, 43. ЗОРАН СТОЈИЋ, Врњаш 310, Рипањ, 44. СРЂАН ТРАЈКОВИЋ, Лоле Рибара 16, Змајево, 45. РУЖИЦА МИХАЉ, Орлац 71, Мостар, 46. ДРАГОЉУБ ПЕТРОВИЋ, Сарајевска 4/23, Т. Ужице, 47. ИВАН АЛЕКСИЋ, Николе Тесле 35, Зрењанин, 48. ДУШАН ЕРЧИЋ, Лунета Милованића 4, Београд, 49. ДАНИЈЕЛА КОРОШЕВИЋ, Доња Ластва, 50. ГОРДАНА ЦВЕКОВИЋ, Земунска 1-ц/14, Н. Београд.

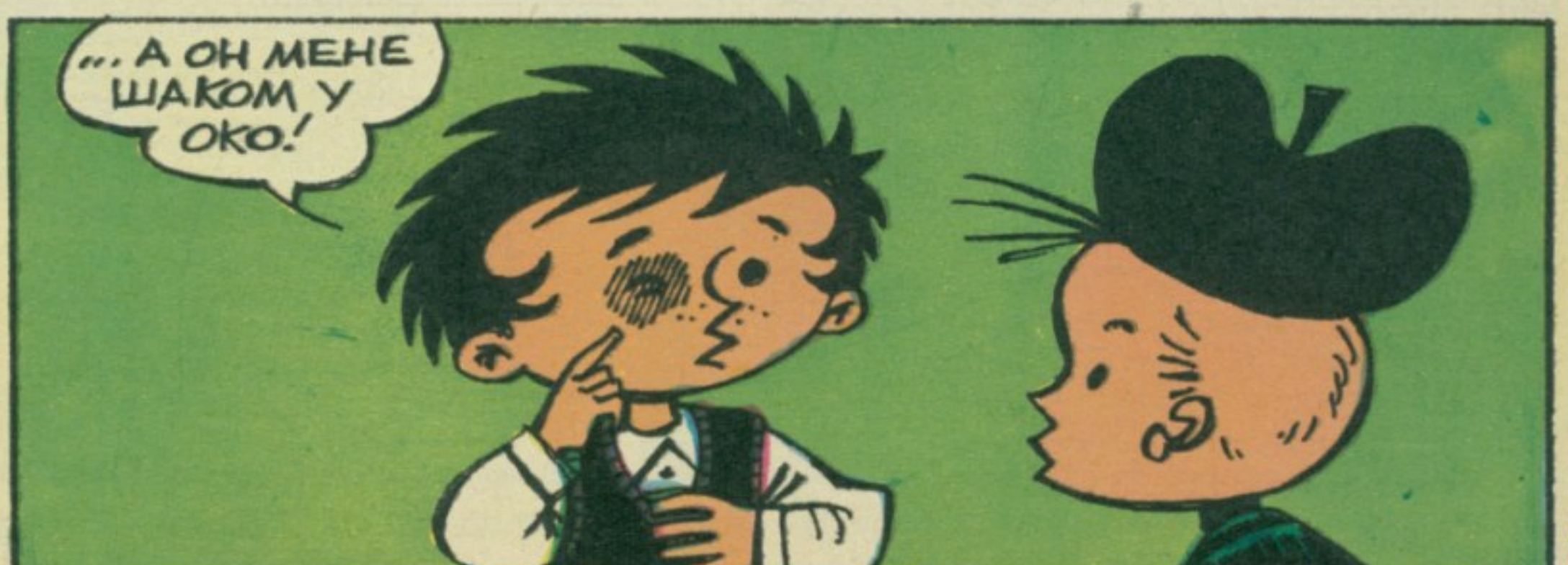
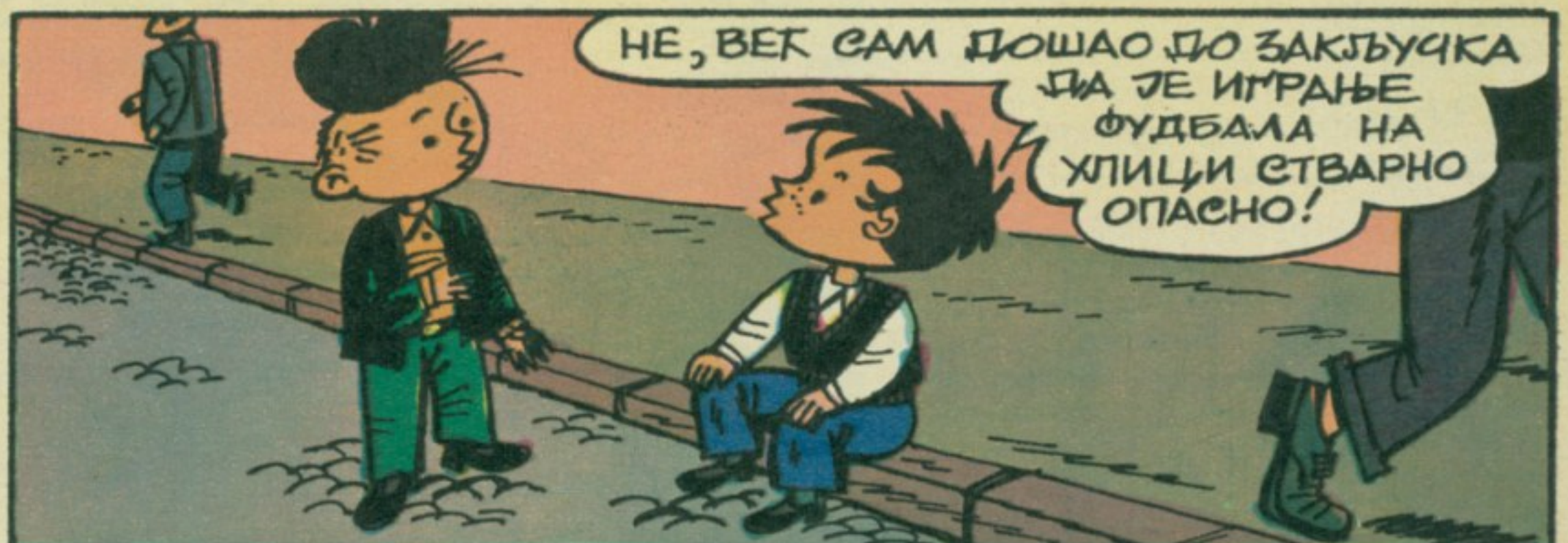
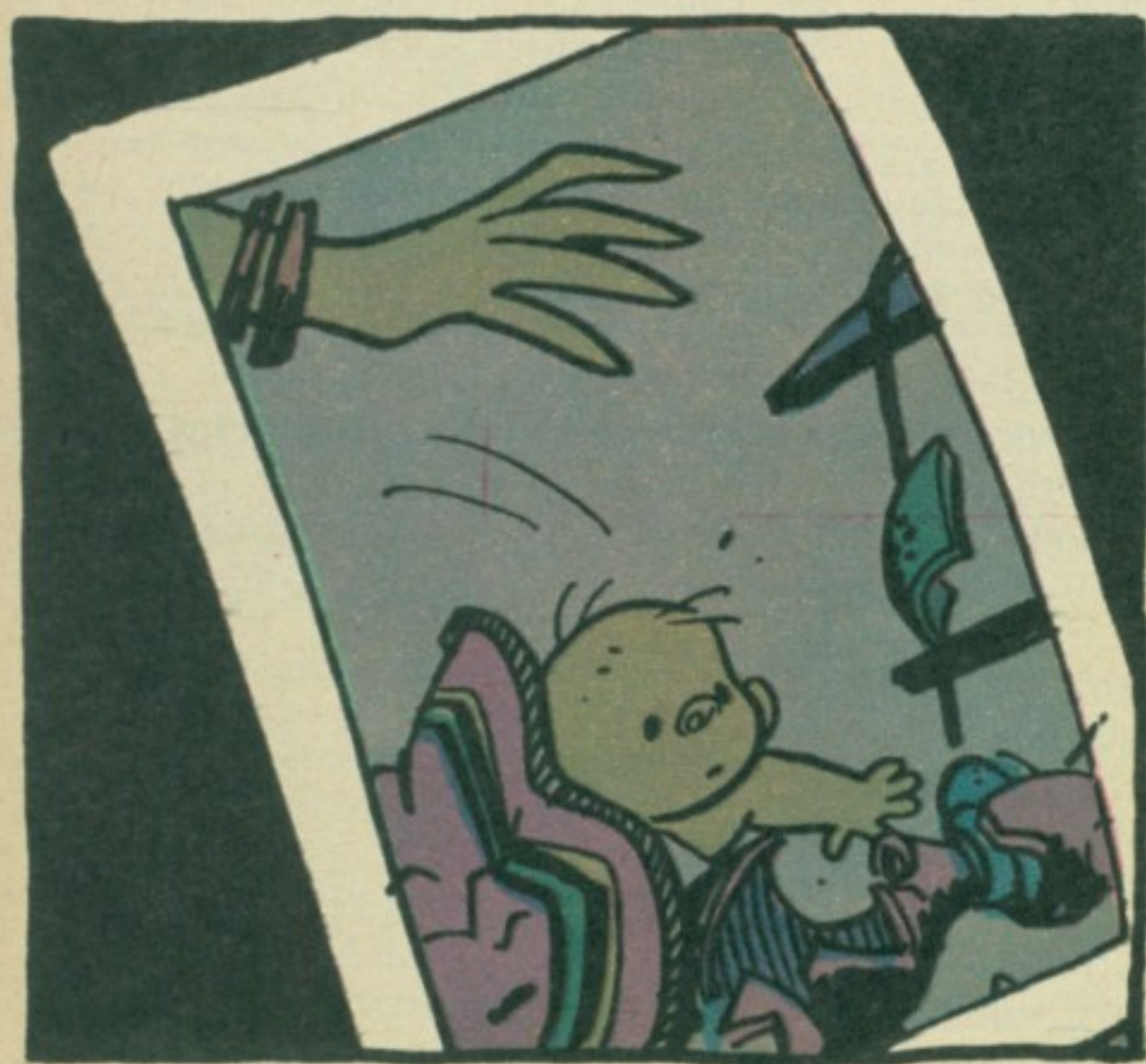
55 гарнитура златних налив-пера SENA TOR добили су: 1. НАДА РАДОСАВЉЕВИЋ, Кнеза Станоја 18, Лазарскац, 2. СЛОБОДАН САМАРЦИЋ, Савина 131, Херцег-Нови, 3. ДАНКА ИГЊАТОВИЋ, Лабинска Република 2, Т. Ужице, 4. СНЕЖАНА ЈАНКОВИЋ, 21. маја 3/IV, Задар, 5. БОСИЉКА ВАШИЋ, Биково 60-а, Суботица, 6. ТАТЈАНА ТЕОДОРОВИЋ, Георгија Јакшића А-1, Лозница, 7. НИКОЛА РАЂЕНОВИЋ, Западне угарнице 112-ц, Александрово, 8. МИКИ НОСАН, Мариборска 17, Цеље, 9. САША ТОПАЛОВИЋ, Госпићска 7, Београд, 10. ЈЕЛКА МИЛЕТИЋ, село Требаљево, Колашин, 11. САША РАПАИЋ, Драгомира Гајића 4/2, Крушевац, 12. ВЛАДАН ЖИВКОВИЋ, Воке Ковачевића 22, Земун, 13. ЗОРАН ЖИВАЉЕВИЋ, Кумановска 4, Земун, 14. ЉУБИЦА ОТОРАНОВ, Душана Васиљева 8, Кијинда, 15. ВИКТОРИЈА ФРЕХ, Д. Вербе 13, Апатин, 16. ИМРЕ ДАНИШ, П. фах 51, Вечеј, 17. ЗЛАТКО ОБРАДОВИЋ, Руђера Вошковића 23, Крагујевац, 18. САША БОЖИНОСКИ, Николе Француског 19, Кијинда, 19. ВИДА ВУЈОВИЋ, Ж. Зрењанина 21, Велика Грета, 20. СЛАЊАН ДИМИТРИЈЕВИЋ, Бориса Кидрича 6, Вујановац, 21. ЖУЖА ЗАВЈАН, Жељезничка 32, Дарда, 22. АНТЕ ФЕРАСОВИЋ, Омладинско шеталиште 5, Стобrec код Силита, 23. ДИЈАНА ПЛЕТИКОСА, Николе Тесле 15, Бањалука, 24. СЛОБОДАН РАДИНОВИЋ, Монтаже зграде 49, Барајево код Београда, 25. ЗЛАТКО КНЕЖЕВИЋ, Борха Стратимировића 1/6, Зрењанин, 26. СТЕВАНКА ЛАЗИЋ, Саве Ковачевића 12, Бока, 27. ЉУПЧО ПЕТРОВСКИ, Козара бр. 28, Скопље, 28. ЈАНОШ МАДЖИКА, Карађорђева 66, Шабац, 29. ЗДЕНКА ПЕРТАР, Жидовска 10, Марибор, 30. РАЈКО РАДОВАНОВИЋ, Г. П. „Планум“, Бродарево, 31. ВИЈАНА РАДОВАНОВИЋ, Г. П. „Планум“, Бродарево, 32. НАДА ЛАТИНОВИЋ, М. Тита 58, Приштина, 33. ВОГДАН ЛАТИНОВИЋ, М. Тита 58, Приштина.

тина, 34. САВА ЧУЧКОВИЋ, Змај Јовина 43, Футот, 35. ВИЈАНА ШОНТЕВСКА, Цветан Димов 230, Скопље, 36. МИЛОШ ВУКОВИЋ, село Прошево, 3. п. Олово, 37. КАТИЦА МАРИНКОВИЋ, Даничићева 39, Винковци, 38. АДАМ ПРЕМЕРЛ, Пролетерска 61, Батајница, 39. БРАНКО ШОЈИЋ, Злакуса, Сеојно, 40. ВЛАДИМИР ТОШИЋ, Ново насеље 66, Варварин, 41. СНЕЖАНА ВРАНИЋ, Нова 66, Прибој, 42. МАРЈЕЛИЦА НОСАН, Табор 9, Љубљана, 43. ДАНОК ПЛУТ, Ројчева 22, Љубљана, 44. ГОРАН ТАСИЋ, Лењина 8/12, Врање, 45. СЛАЊАНА СТЕВАНОВИЋ, Маршала Тита, Ламела 2, број 14, Параћин, 46. ДУШАН СТАНАЊЕВ, С. Милетића 9, Нова Милошево, 47. ВАНЧО КОЛЕЉЕВ, Ул. 294 бр. 12, Скопље, 48. ДРАГОЈЕ ВУКИЋ, Таревачка 18, Модрица, 49. ЖИВКА КАЛИЧАНИН, Војводе Степе 60/9, Београд, 50. МИОДРАГ ЈЕВТИЋ, Липе, Радинац, 51. СЛАЊАНА СТЕВАНОВИЋ, Милентијева 13, Ниш, 52. МИЛЕ ГАШЕВИЋ, Сафета Мујића 9, Мостар, 53. БОЈАН ЗАНОШКАР, Незнаног јунака 6, Београд, 54. ВАСИЛ КАРПУЗОВСКИ, Ул. 712 бр. 11/II, Скопље, 55. ЕЛА МИТРОВИЋ, Гра бровшека 4/V, Ријека.

(Наставак у следећем броју)

СЕЋАЊЕ НА ДЕТИЊСТВО

РОБОТ ШПИЈУН

Високи младић прошао је кроз хотелски хол до врата на којима је била нацртана мушка ципела. У тоалету је за тренутак неодлучно стајао, а онда пришао једним вратима и убацио новчић у касу на брави. Врата су се отворила и за њим поново затворила. Јасно је чуо шкљоцање браве. Подигао је руке, скинуо перику и отворио своје теме. Дуги танки прсти радили су као прецизни инструменти. Проверивали су, мењали, подешавали. Оптика добра, али осетљивост слуха недовољна. Улична бука често узнемирујуће делује. Следећи модел мора имати веће могућности прилагођавања. Пријем команди функционисао је без грешке; није било никаквих сметњи у пријему инструкција са брода. Знао је шта је урадио и шта још мора урадити.

Само ојрезно!

Његови прсти-инструменти завршили су посао у глави. Провере ради пустио је неколико гласова: шапат, па кашаљ. Савршено! Задовољно је затворио теме и наместио перику која је била направљена од праве људске косе. Није знао где су Други нашла материјал за перику: вероватно онда, када су се пре три недеље спустили у пустињу да на брод узму три човека. Како су се само звали? Обавештење му је одмах пренето. Копачи злата. То га је умирило. Његови чувари су били стално на служби. Они су проучили људе и обавестили га шта у одређеној ситуацији треба да учини. Мада се њихов васионски брод налазио стотинама километара изнад Земљине површине, били су у сталној вези са њим. Младић се насмејао. Одмах су реаговали гумени мишићи испод пластичне коже; псеудоусне су се раздвојиле и показале блиставо беле зубе. Смешак је био исто тако савршен као и цео младић.

Знао је да Други имају велико поверење у њега. Понесли су се својим делом. Њихов робот је био савршен, могао је свуда да се креће и да не изазива подозрење.

Не изазивати подозрење, то је била прва наредба. Шпијун мора бити опрезан.

Чубај се боче!

За то су, разуме се, били одговорни његови стражари. Они су морали бити опрезни уместо њега. Он је био само машина која је примала, регистровала и даље предавала. Ова комбинација давала му је неку врсту свести која, додуше, није била ни неопходна ни важна. Као и људска свест која, такође, није играла велику улогу. Како је лако људе преварити! Други на васионском броду разумели су се у то изванредно, знали су како људе довести у заблуду. То је утолико лакше што су људи по природи страховити, боје се свега што одмах не разумеју...

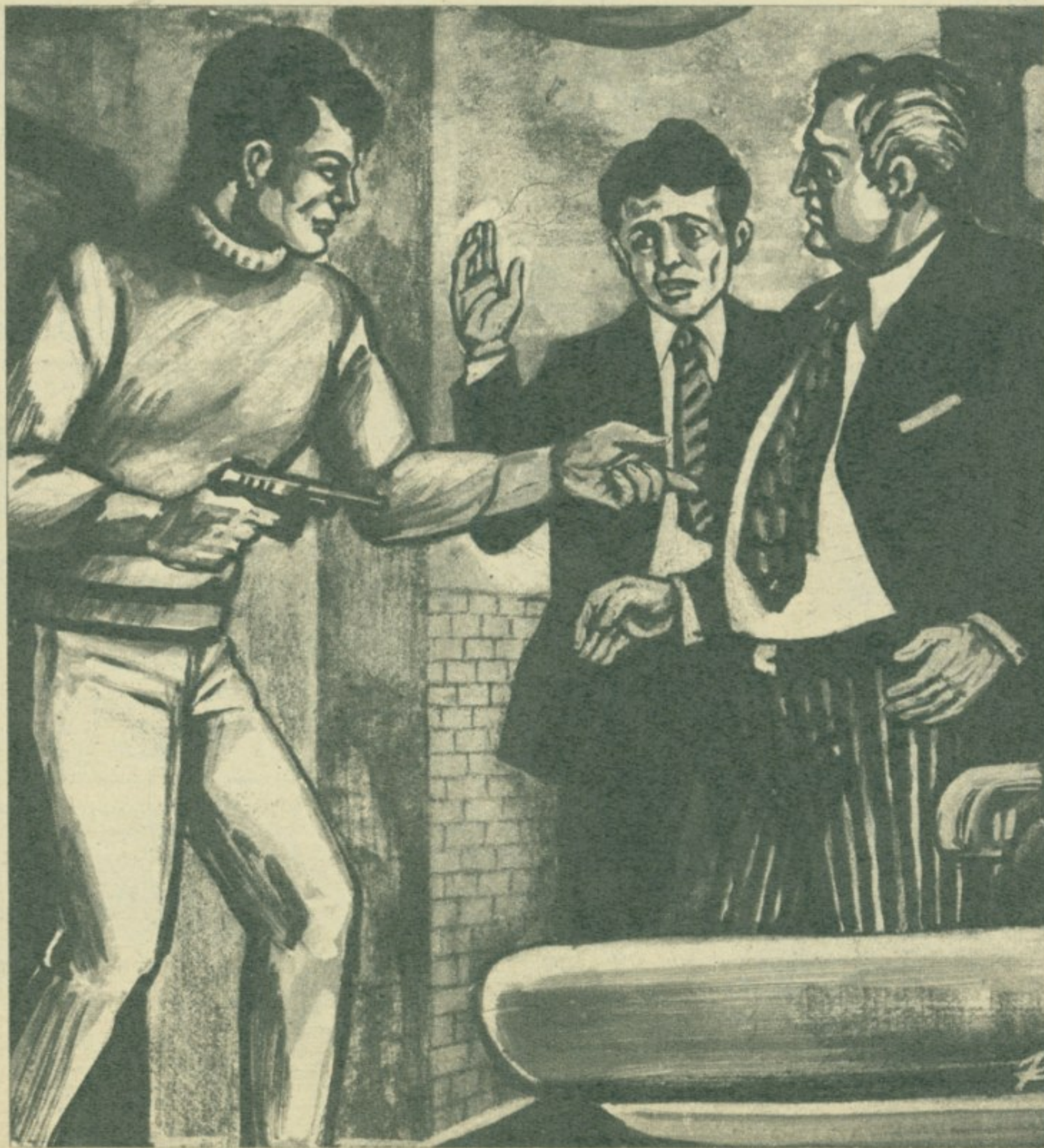
Размишљање је прекинула порука са контролне табле. „Смеш их уплашити само по наредби“, саопштавали су му Други. „Треба да посматраш, реагујеш и региструјеш. То је све. И мисли на опасности.“

Опасности? Његовом механизму је било тешко да схвати шта је то „опасност“. Размишљао је, а онда се брзо повукао од шоље. То је била опасност. Вода, уље и уопште течности. Очи, нос, уста и отвор под периком морају бити заштићени од влаге, чак би и водена пара пореметила функционисање његовог тела. Следећих 48 часова киша неће падати. То је било сигурно. Одатле није претила опасност, али мора избегавати влагу.

Гледао је воду у шољи. Изгледала је безопасна, али била је опасна за њега. Не за Друге. За њих је ова планета била управо идеална, довољно су је дуго проучавали док нису установили да су животи услови изванредни. Али, морали су још да анализирају садашње становнике. Људи су били брђији од Других, далеко надмоћнији чак ако би дошло до борбе. Због тога је сада шпијунирао и сакупљао обавештења на основу којих ће Други закључити да ли би изненадним нападом победили људе. Да ли су људи заиста плашљиви по природи, као што се сада претпостављало, или су довољно агресивни да се одлучно боре?

Зрели нису ојасни

Изишао је и застао у предворју с чесмама. Врата су се отворила ушла су два човека, један дебели и старији и други мршав, млађи. „Сада им приђи“, наређено му је. Стави десну руку у џеп. Извади предмет и покажи им га. Ослови их. Не сувише гласно.

Уперио је револвер на двојицу зрелих људи јер је знао да ће њих најлакше уплашити

РОБЕРТ БЛОХ

ПОДСТИЦАН ДЕВОЈЧИЦАМА ДЕЈВ СЕ ОКРЕНУО ПРЕМА ЛЕПОМ МЛАДИЋУ И УПЕРИО ПИШТОЉ У ЊЕГА. МЛАЗ ВОДЕ ПОГОДИО ГА ЈЕ У ЛИЦЕ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

— Руке увис! — рекао је. Погледали су га уплашено.

— Хеј, па он има револвер, прошаптао је дебели. Подигли су руке. „Узми им новац“, чуо је ново упутство. Истог тренутка је сазнао шта је то новац, како изгледа и какву сврху има. У десној руци држао је револвер, левом им је узео новац из џепова. „Они се боје тебе, то је страх, о томе треба више да сазнаш“, гласило је следеће наређење. И аутоматски је регистровао њихово измењено дисање, пулс и реакције жлезда са унутрашњим лучењем. То је страх. Препознаће га убудуће.

Онда је извршио следећа наређења. Натерао је мушкарце да скину панталоне, затворио их је у један тоалет, а панталоне бацио кроз прозор. Онда је изишао из тоалета, журно прошао кроз хотелски хол и нашао се на улици. Било је предвече. У ваздуху није било много влаге тако да није постојала опасност да ће оштетити механизам његовој глави. Уста су била затворена, носне шупљине заштићене, а вештачке зенице ока сужене: син-

гетичко тело је савршено функционисало.

На контролном броду они који су направили робота процењивали су његова досадашња опажања. Од расли средовечни људи — зрели људи, како ови сами себе радо називају — нису представљали велику опасност, код њих може да се изазове страх. Само, човечанство се не састоји само од зрелих људи. Има доста и старих.

Сада треба да потражи неки парк. Ту се људи шетају у пролећно вече. А ово што наилази је — опасност! У последњем тренутку је утрчао у једну капију док је нека машина пролазила улицом и послала воду. Прошла је. Сада је био ван опасности. Пошао је даље и стицао до парка. У њему је било пуно старих људи, слабих и болешљивих. Регистровао је шта су говорили и мислили: и стари људи су се бојали — будућности, смрти. Они Други послали су га да поново хода улицама и да региструје осећања пролазника. Досада, умор, самозадовољство, нада, туга, неодлучност, паника, хистерија, све је било наткриљено страхом, који, изгледа, није могао да се одстрани из живота људи.

На палуби брода проучавали су обавештења. Морају бити опрезни јер знају да само једном могу напаст.

Смешна ђрејшеривања

Млади. Овај део човечанства још мора бити испитан. Журно је пошао улицом коју је сада обасјавало леонско осветљење. Нешто је почело да му зуји под десним раменом. Ушао је у неко мрачно двориште, једна мачка је побегла од њега. Само су животиње примећивале да није човек, али то није било важно. Чим Други запоседну Земљу, животиње ће постати сувишне исто као и људи. Отворио је теме и учврстио један сићушни шраф који се био олабавио.

Лепи младић је поново изишао на улицу и пошао ка забавном парку. Ту је било бучно, млади су галамиили и смејали се, куповали сладолед и кикирики, бацали новчиће у аутомате, куповали часописе. Регистровао је нешто што је Друге изненадило. На једном часопису писало је „научна фантастика“, а на насловној страни био је васионски брод, донекле сличан броду који је лебдео стотинама километара изнад Земље. Овде, изгледа, није било страха. Узалудно га је тражио. Забавни парк се завршавао на кеју где је почињала тамна површина мора. Млади се тога нису бојали.

Разуме се да нису: људи не морају да се плаше воде. Али, шта је с другим страховима? Болест, сиромаштво, смрт?

Не, млади се ничег нису бојали. Горе на броду процењивали су своје обавештење. Известан проценат човечанства представља ова старосна група, са одређеним физичким и психичким одликама. Да ли они угрожавају планирани напад? Можда, ако заиста не знају за страх. Али, људи су подложни утицајима и нека даље истражује.

Високи младић приближио се групи младих који су стајали крај једног киоска. Забављали су се, њихове речи су биле махом смешна преувеличања. Нема страха. Млади су били само деца у скоро одраслим телима. Један петнаестогодишњак хтео је да купи часопис с вавилонским бродом, али није имао новца. Тражио је паре од свог друга Мартија који је носио наочаре. Ни он није имао. Онда се обратио двојици девојака:

— Паре на видели! Дугујете ми још од рингишпила.

Девојчице су се смејале а младић је извадио револвер. Као његов. Не, то је играчка. Млади су били деца. Нису знали за страх али њих се не треба бојати. Велика деца. На броду су били задовољни.

— Дајте паре, Беа и Пет — говорио је младић.

— Не долази у обзир, Дејве — смејале су се. — Ти и твоја научна фантастика...

Шпијун је чекао следеће наређење. Хтео је да се повуче, јер је обавио посао. Али, тада му је наређено да узме часопис. Други су били радознали. Треба да проучи садржај, да види шта то тако зачима те младе. Он пружи руку и узме часопис од Мартија.

Покажи му, Дејве!

Наједном, четворо младих се побунило. Није имао речи да им одговори, јер је његово следеће наређење гласило: „Остави новац за часопис!“ Учинио је то и пошао. Дејв га је ухватио за руку и љутито рече:

— Остави часопис! — Све четворо су били људи и, наједном, сложни. Осетио је нешто ново — одлучност. „Не расправљај се, иди брзо!“ Али, сада га је и Марти ухватио за руку. Дејв је претио револвером, а остали су нешто причали углас. Типично људске реакције. Следеће наређење: „Дај им часопис и брзо се удаљи.“ Подигао је руку и пружио им часопис, али Пет је љутито викнуо:

— Покажи му, Дејве!

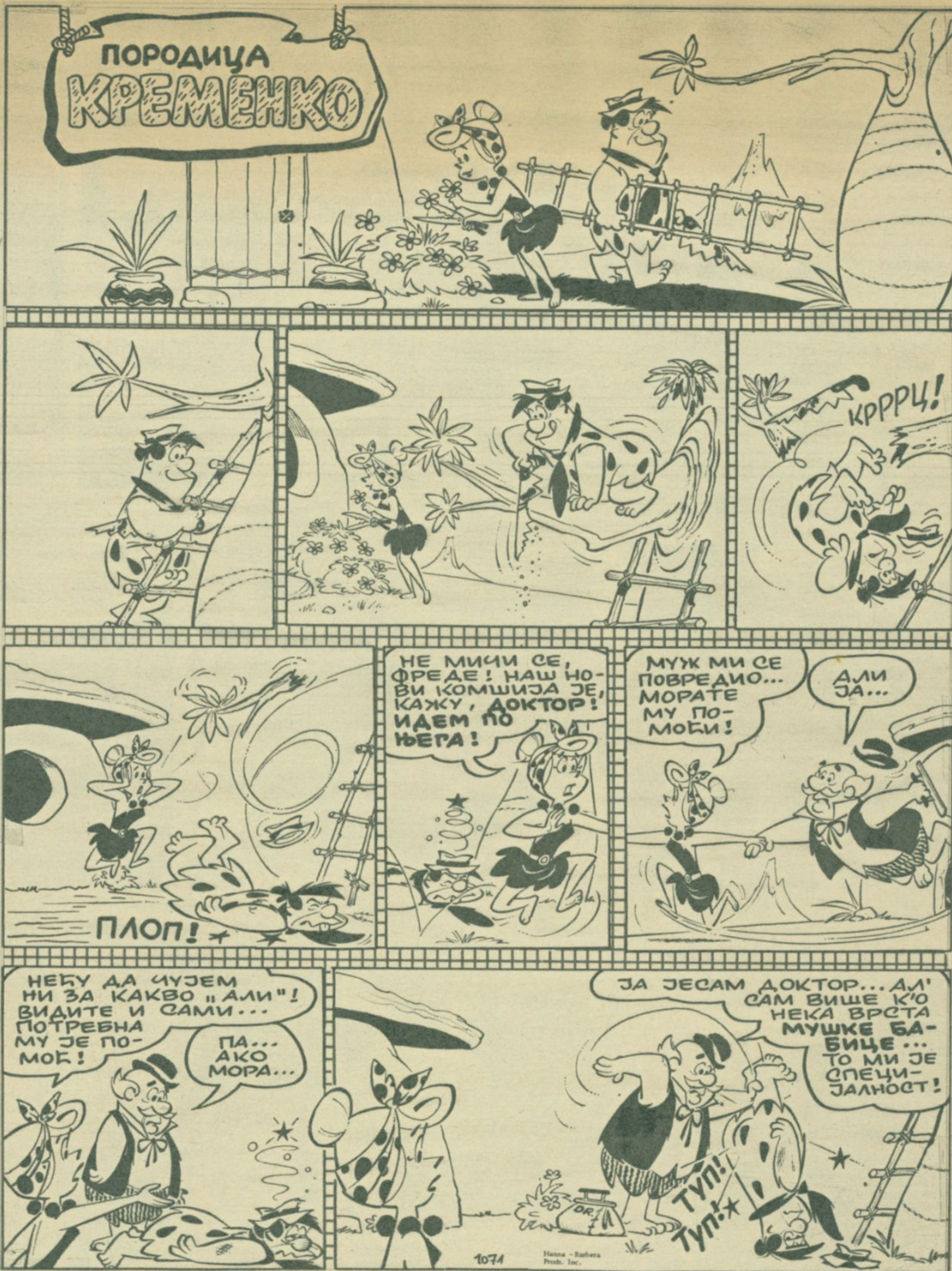
Дечак је повукао ороз пиштоља: млаз воде погодио је лепог младића у лице. Вода је продрла у очи и уста. Окренуо се, а други млаз воде погодио га је у теме. Вода је кроз перику продрла у инструменте. Није више јасно ни видео ни чуо, нешто је зујало у њему, изгубио је везу с бродом. Сада је осетио импулс који је раније регистровао код људи: страх!

У броду су одлучили да ово није тренутак за напад, млади их се неће бојати, и одмах су наставили пут.

Нико није приметио када је, тетурајући се, стигао до дрвене оградe, провалио је и пао у тамно море.

— Шта је било оноемо? — питао се Дејв. — Не бих пуцао да сам знао да ће то тако трагично схватити.

— Баш те брига! — приметио је Марти. — Шта му можеш кад не зна за шалу?

***** ПЛОЧА ЗА ВАС *****

МИЛОСТ

Добро се сећамо Џуди Колинс и њене изванредне интерпретације песме „ЗАДИВЉУЈУЋА МИЛОСТ“. Шкотски краљевски војни оркестар направио је одличан инструментални снимак ове популарне мелодије. Песма је иначе узета са албума „Збогом краљевски коњаници“. На другој страни налази се мелодија „ПРОДАВАЦ СЛАДОЛЕДА“. Плочу је издао Југотон. Цена је 9,30 дин.

КИЋО

На музичкој свечаности „Опатијски сувенири“ и Гудачи, Крунослав Слабинац је учествовао као композитор и певач. Његова композиција „ЗБОГ ЈЕДНЕ ДИВНЕ ЦРНЕ ЖЕНЕ“ била је неколико недеља на врху топ-листе дискомера Студија Б, што несумњиво потврђује њен успех. „СВИРАЈ, СВИРАЈ“ је мелодија са „Б“ стране плоче у издању Југотона. Цена је 8,80 дин.

ПРОВАЛЦИ БЕЗВЕЗИ

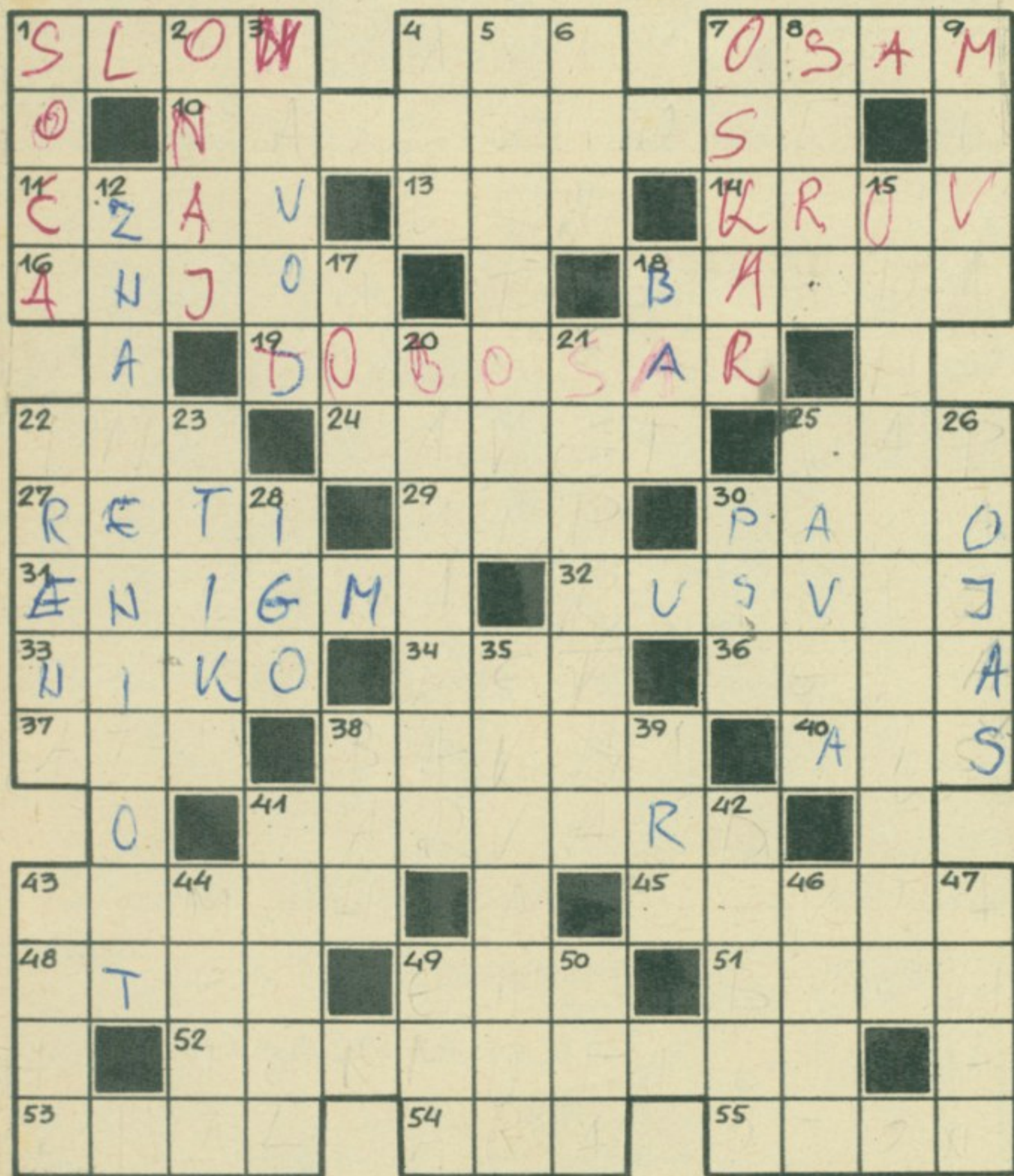

ВОДОРАВНО:

1) највећа копнена животиња, 4) узвик нестрпљења, 7) једноцифрен број, 10) приврженост, симпатија, 11) десна притока Дрине, 13) врста инсекта, 14) део зграде, 16) негативно наелектрисана честица, 18) организована гомила, руља, 19) бубњар, 22) назив, 24) поука, 25) део течности, 27) чехословачки шаховски велемајстор (Рихард), 29) статуа, 30) француски књижевник („Вратићемо се“), 31) загонетка, 32) наред, цумбус, 33) неодређена заменица, 34) кретање кроз ваздух, 36) део шиваћег прибора, 37) отац (словеначки), 38) упаљени и разбуктали штап, буктиња, 40) за пола тона повишен тон А, 41) познати и стари амерички универзитет, 43) осмејак, 45) струја у политичкој страници или вероисповести, 48) застава, 49) грчко слово, 51) познати немачки природњак („Животињско царство“), 52) кланац у Грчкој, у њему се храбро борио и јуначки погинуо спартански војсковођа Леонида, 53) летопис, 54) врста папагаја, 55) име песника Жупанчића.

УСПРАВНО:

1) десна притока Саве у Словенији, 2) показна заменица, 3) цитат, 4) телефонски позив, 5) ђуприје, 6) име глумице Мањани, 8) највећа филмска награда, 9) остатак после појкевене жита у пољу, 10) врста инсекта, 12) важност, значајност, 15) место уређено за одмор, 17) део лица, 18) одјек корака, 20) врста морске рибе, 21) сметањак, 22) име наше глумице Колесар, 23) наука о моралу, 25) свађа, 26) ремен, каиш, 28) познати француски књижевник („Јадници“), 30) домаћа животиња (мнж.), 35) полутар, 38) славни немачки композитор (Јохан Себастијан), 39) уметност (лат.), 41) познати немачки филозоф (1770—1831), 42) стабло, 43) промене на кожи које прате извесне инфективне болести, 44) циљ, 46) острво у Средоземном мору, 47) главни град Јордана, 49) женско име (Емилија), 50) аустријска новинска агенција.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Индија, 7) истина, 13) нарвал, 14) сталак, 15) трио, 16) бат, 18) сода, е, м, 19) пудер, к, ц, 21) РС, 23) комарац, 24) пи, 25) етар, 27) инат, 28) лој, 29) сокак, 31) ат, 32) бала, 33) овас, 35) Ибар, 37) икра, 39) Иж, 41) ајвар, 44) суд, 45) знак, 47) када, 48) тп, 49) метража, 51) аз, о, а, 53) такса, в, л, 55) вила, 58) кот, 59) реми, 61) ананас, 63) опанак, 65) Расина, 66) ракета.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 52,— \$ 14,— Ег 78,40,— Сгр 61,60,— Сгр 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ПОЗДРАВИ ОД ЈАНА ЕРИКА

Драги Забавниче!

Молим те да објавиш у „Малој пошти“ да сам од твојих читалаца из Југославије примио преко 60 писама и да

не могу на свако одговорити. Захваљујем свима онима који су ми писали и срдечно их поздрављам.

JAN-ERIK LJUNG, Stockholm

РАЗМЕНА

Драги Забавниче! Најлепше те молим да и за мене нађеш мало места у „Малој пошти“: желим да размењујем значке и налепнице. Унапред захваљан

Иван Такач,
Јанка Веселиновића 11,
24000 Суботица

Драга редакцијо! Молим те да објавиш у Забавнику да за 1 значку дајем 3 разгледнице, за 1 заставицу 5 разгледница, за 1 привезак 10 разгледница и за 1 амблем (грб) 2 разгледнице. Ко хоће да се мења нека се јави на адресу:

Ивица Митровић, Северни блок 3 — III/8,
16000 Лесковац

Драги Забавниче! Твој сам стални читалац, па те молим да објавиш ово моје писмо. Сви они који ми поимају три различите разгледнице свог града заузврат ће добити једну добру значку.

Никола Цветков,
Ул. Славе Петков 6, 91400 Титов Велес

ХАЈДЕ ДА ИГРАМО ШАХ!

Драги Забавниче!

Желео бих да играм дописни шах са свим љубитељима шаха из Југославије и иностранства. Ко хоће да прихвати игру нека ми као „бели“ пошаље свој потез на дописници. Имам 17 година и добро играм шах.

ЗЛАТАН ТАЈИЋ, Московска 14, 38300 Пећ.

КЛУБ ИВИЦЕ ТОМОВИЋА

Драги Забавниче!

Молим те да у Малој пошти објавиш да је у Сарајеву отворен клуб Ивице Томовића. Сви твоји читаоци који желе да се учлане у овај клуб нека се јаве на адресу:

РАНКА ПЕРОВИЋ, Приједорска 73/III
71000 Сарајево.

$$\frac{\tan 45^\circ}{\sqrt[3]{64}} = ?$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први, II књига за други, III књига за трећи разред гимназије, техничких и осталих средњих школа). Књиге садрже комплетну израду свих задатака! Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п. п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 40 динара. Ко наручи све три књиге заједно, платиће свега 100 динара!

